

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 144 / Aralık 1993 / 4. - DM

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞ SON SİYASAL GELİŞMELERİ DEĞERLENDİRİYOR

BÜYÜK UMUT YILINA GİRİYORUZ

Gerçek militanlaşma, gerçek ordulaşma, gerçek partileşme, gerçek hareketli savaş tarzları bu ötümündeki dönemde kaydedilecektir. Şimdi mevcut olanı bir çocukluk veya delikanlılık aşaması olarak değerlendirelim; bundan sonra olgunluk dönemi başlayalım, onun taktik ustalığını gerçekleştireceğiz.

Hiç şüphesiz yeni bir yıla, bir çalışma dönemine girmek, siyasal bir çerçeveyin, gerçekçi olasılıklarla dikkate alan bir biçimde çizilmesi büyük önem taşır. Ayrıca diğer gerçeklerin de dönemi kazanmak açısından

açılması gerektiğini belirleyim. Bununla birlikte neden doğru gelişmek ve yine günümüz için de neden ordulaşma emel bir biçimde çalışır, bir mücadele biçimi olarak esasır hususla- rını özellikle ele aldık. Şimdi partleş-

menin de, ordulaşmanın da içinden geçeceği güncel siyasal gerçekliği iyi ortaya koymak gerekiyor. Bu, doğru bakış açısını verir, ufku daha sağlam yakalamaya götürür. Kaldi ki bütün çalışmaları belli bir siyasi yaklaşıma dayanmalıdır.

Genel yaklaşımımız biliniyor; PKK'nın siyasal çizgisi aslında hemen hepimizi destek durumu değerlendirecek kadar güçlü kılmıştır. Ama yine de değerlendirilmekte yarar var. Hatta bazı yeni gelişmeler ve artan olasılıklar söz konusudur.

Partimizin yol açtığı siyasi gelişmeler yoğun bir biçimde çoğu ağzlarca, güçlerce gündelikleriyle

gündeme hakim kılındığı gibi, düşün- ma bu gündemin artık çözülmesi gerektiği de bir nolu hedef olarak önüne koymuştur. Görünüşte Türk resmi çevreleri bu savaşçı asker ve siyasi olarak açık bir biçimde yürüt- yorsa da, bununla birlikte emperyalist hükümetlerden tutalım en yakını- mızdaki işbirlikçilere kadar bir "des- tekçiler korusu"nu da ekleyerek sonu- ca gitmek istemektedirler. Hatta Tan- su Çiller adlı makyağı bir başbakanla veya makyağ yönü ağır basan bir hü- kümete sadece adı konulmayan ve- ya gizli yürütülen bir savaş ile değil, şimdiye kadar verilen birçok savaşın en kapsamlısı, en özel olanıyla karşı-

karşıyız. Oldulca da karmasık ve yönü de kolayca kestirilememektedir. Nereye kadar götürmek, içtutuklarını kendileri de fazla bilmez; veya kırk şiddetli neleme mal olacağını tam kestiremez durumdadır.

Son olarak emperyalist devletler- ce "PKK'nın yasaklanması" türünden kendini gösteren gelişmeler sembo- liktir. Daha doğrusu gizlice destekle- dikleri bu kırk savaşçı, makyağ hükü- metini biraz cıvalamak, parlaklık için söylenmiş sözler ve uygulamalardır. Makyağ her zaman taze ola ister; işle- biye yasaklama kararları da biraz böy- ledir. Özünde emperyalistler bütün

Devami 12. sayfa

Gerçek bir savaş ve ZAFER YILI '93

Genelde olduğu gibi bizde de yıl sonlarında o yılın gelişmelerinin toplu bir değerlendirilmesini yapmak giderek bir gelenek haline geliyor. Gerçi bizde siyasal gelişmeler her an değerlendirilmeye tabi tutuluyor; yine her Newroz çerçevesinde Martla, 15 Ağustos'ta savaşın başlaması itibarıyla savaş yılı anlamında. Kasım ayında PKK'nın kuruluş yıldönümü vesilesiyle toplu değerlendirilmeler yapılıyor. Bunlarla birlikte miladi yıl çerçevesinde yıl sonu ve başlarında değerlendirilmeler yapmak da yararlı oluyor. Dünya ölçüsünde büyük çoğunluk böyle yaptığı için, bizim de çeşitli yönlerde değerlendirilmeler yapmamız genelle karşılaştırma ve görme imkanı veriyor.

Yılın son günlerine doğru savaş kararları 1993 yılına ilişkin toplu savaş bilançolarını açıklayacağız. Hem Türk özel savaş kararları, hem de Kürdistan devrimci savaş kararları, 1993 yılında yaşanan savaşın sonuçlarına ilişkin kendi bilançolarını verecekler. Kuşkusuz karşılıklı olarak verilen rakamlar çok farklı olacak ve her taraf kendisinin çok başarılı olduğunu ileri sürecek. Fakat her iki bilançonun da bir ortak yanı bulunaca- k. 1993 yılının gerçek bir savaş yılı olduğu konusunda her iki bilançonun ortaya koyduğu sonuçlar birleşecek. 1993 yılında Kürdistan'da nasıl kapsamlı ve yoğun bir savaş durumunun yaşanmış olduğu bilançonun açıkça görülebilir. Temelde yaşanan savaş olduğu için, yıl sonu de- ğerlendirmeleri açısından yayınlanan toplu savaş bilançolarını da elbette büyük önem taşıyacak. Fakat değerlendirilmeleri sadece bir bilanço olarak ele almak ve rakamlar düzeyinde tutmak bize yetersizdir. Yaşanan sa- vash pratiğini, içinden geçtiği siyasal ortam ve yol açtığı siyasal gelişmeler çerçevesinde ele almak ve yeterli olması için bu düzeyde değerlendirmeye tabi tutmak gerekiyor.

Son birkaç yıldır yıl sonları genelde birbirine benziyor. 1992 yılı sonu- nu hatırlayalım. Güney Savaşı ile yoğunlaştırılan psikolojik savaş zinde- se yediyordu. Özel savaşçı görevli olan bütün devlet organları, kişi ve ku-

Devami 4. sayfa

1993'ün büyük zaferi 94'ÜN BÜYÜK MÜJDESİDİR

Başkan APO, yılın başında 1993'ün zaferi için "Çok fırtınalı bir savaş yılına dönüştürceğümüz 1993 yılına amansız yıkılenelim ve mutlaka kazanalım" talimatını veriyordu.

Emperyalizmin de çeşitli biçim ve düzeylerde desteklediği TC-Güney Kürdistanlı güçlerin ittifakıyla PKK'ye karşı başlatılan imha amaçlı "Sand- viç hareketi" ardından 1993 yılının kazanılması ya da kaybedilmesi hiç şüphesiz kader belirleyici bir önemde olacak ve savaşın tarafların gelece- ğine ciddi etkilerde bulunacaktır. Dolayısıyla ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından çok kapsamlı hazırlıklar temelinde büyük çıkış yapmak ve böyle- lece yıla en zengin mücadele taktik- leriyle yüklenerek kazanmak olmas- sa olmaz kabildene döneşel bir gö- revi ifade ediyordu.

1993 yılının görevlerini birçok yön- üyle belirleyen ve bu görevlerin ba-

şarılması doğrultusunda çok zengin perspektifler çizen Başkan APO, mü- cadele güçlerimizin doğru önderlik tar- zını egemen kılmaları ve olası bütün gelişmeleri ulusal kurtuluş savaşının lehinde kazanılma dönüştürmeleri için bimez tükenmez çabalar sergile- yon, yoğun destekler sunuyordu.

Gerçekten yıla amansız yüklenildi,

fırtınalı bir savaş yılına dönüştürdü- ü ve sonuçta beklenilenden de ilerisinde büyük kazanımlarla kapandı. 1993 yılının mücadelede tarihimizdeki en önemli özelliği ise, her yıldan daha fazla büyük siyasal atılımlar başlat- ması ve bu çıkışların PKK'nın imajına büyük puan kazandırmış olmasıdır.

Devami 2. sayfa

1993 zaferi
şehitlerimizin kanyıla kazanıldı
TÜRKAN ERDOĞAN / YAŞAR KELEKÇİ
10-11. sayfalarda

Emperyalizmin PKK'yi kuşatma planları ve bu senaryoda Almanya'nın başaktörlük görevi

Bugün dünyanın çeşitli bölgelerinde emperyalist sisteme karşı mücadele halinde bulunan halklar vardır. Ancak Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı ve bu savaşın öncüsü kadar bir bütün olarak emperyalist sistemin şimşeklerini üzerine çeken başka bir mücadele ve öncü devrimi çok yoktur.

Federal Almanya Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı, 22 Kasım 1993 ta- rihli karar temelinde, Kürdistan İçiş- ve Kültür Dernekleri Federasyonu (FEYKA-Kürdistan) ve bu federasyon- nun bünyesinde yer alan çok sayıda dernekle Kürdistan Komitesi'nin bu ülkedeki faaliyetlerini yasakladı. Kür- distan Haber Ajansı (KURD-HA) ile Berxwedan Yayıncılık Limited Şirketi'nin faaliyetleri de bu yasak

Halkımız anti-emperyalist mücadele bayrağını dalgalandırdığı ve emperyalist kuşatmaya karşı mücadelelerini başarıyla sürdürdüğü sürece, muazzam potansiyel dostlarını harekete geçirmesini bilecek ve dünya çapında halkların engin desteğini kazanacaktır.

kapsamına alındı. Bakanlık kararında bu dernekler ve kuruluşların "PKK'nın yanlı örgütleri" oldukları belirtiliyor; ya- saklama gerekçesinde adı geçen der- nek ve kuruluşların "halkların dostlu- ğu" düşüncesine aykırı düştükleri, Fe- deral Almanya Cumhuriyeti'nin "iç gü- venliği, kamu düzeni ve diğer önemli çıkarları için tehlike teşkil" ettiği id- dia ediliyordu. Bunun da ötesinde, şimdiye dek görülmemiş bir uygula-

mayla başvuruluyor; "Yasaklanan der- neklerin simgelerinin yaşatılma ücreti süresi boyunca ailenin, bir toplantı sı- rasında veya dağıtılan veya dağıtılma amacıyla neşredilen yayınlarında, so- sile ve resimli kayıtlarda, suret ve tasvirle- re kullanılması"nın "yasak" olduğu vurgulanıyor. Federal Almanya Cumhuriyeti'nin yasakları ve baskıları- nı Fransa'nın aynı doğrultuda

Devami 7. sayfa

1993'ün büyük zaferi 94'ÜN BÜYÜK MÜJDESİDİR

Başarılı 1. sayfa

Bu siyasal gelişmeler sonucunda teröristin kim olduğu sorusu kesin cevabını buldu.

Savaşın sıcaklığı ve acımasızlığı altında geçen günler, 1993 yılının sonlarında tarihi hesaplaşma günlerine döndü. Türkiye Cumhuriyeti'nin Kürdistan'daki otoritesi tartışma konusuna oldu. Bu, Türk emperyalizminin Kürdistan'da şimdiye kadar görülen mübir panigeyi yol açtı. Sistemin çözülüş sürecinin hızlanması karşısında topyekün özel savaşta tüm kesimlerin katılımı yönünde seferberlik başlatıldı.

En son emperyalizmin de Batı'dan PKK'ye karşı fiili olarak harekete geçmek zorunda kalması, müteffik Türkiye'nin Kürdistan'daki savaşçı kaybetmesini bariz bir ifadesidir. Şimdi emperyalist sardırlar da mazeme olarak kullanılıp yoğun bir psikolojik savaş yürütüyorlar. Her açıklama ve ilgili her haber nerdeyse "PKK bitirecek" sözleriyle başlıyor. "terörün kökü kazınacak" da biliyor. TC sömürgeçliğini ve

Batı emperyalizmini "PKK sendromu" sarıştır. Kürdistan devrimi, adeta bir hırsızlık karşı-devrim güçleri üzerinde doluyor. PKK'nin nereden gelirse gelsin her türden saldırıya razı olma ve boş çıkarma gücüne olduğu Kürdistan devriminde ilişkin aşamının ebeligin özelliği durumundadır. Buna rağmen dört bir yandan "PKK'nin sonu geldi" propagandasının yapılması, her şeyin merkezine ve yönlü psikolojik savaşın konulması, bir yerde asıl gereklerin cevabı olmaktadır. Tarih bütün bunları not ediyor ve son sözü söyleme gücünde olanı belirtiyor. Bir "terör örgütü"nü düşünün; dünyanın emgen devletleri çok yönlü harekete geçmekte zorunda kalıyorlar. Yine, "en geç bahara kadar son gelecek" denilen bir "terör örgütü"nü düşünün; dünyada ilk kez bu kapsamda kolları her tarafta olan bir uluslararası mutabakatla kuşatılmaya alınıyor istiyor.

Tarih, PKK'nin tasfiye olmak bir yana, bu büyük saldırı kuvvetinin altında bile müthiş kazandığını yazacaktır.

BİR KEZ DAHA NEDEN ULUSLARARASI MUTABAKAT?

PKK'nin keşfi nedir, nasıl ortaya çıktı ve kimin adına denildi istiyorum? Onun çıkışına temel teşkil eden taleplerinden daha insani, daha haklı ve daha gerçekçi istemler dünyanın neresinde ve kimler tarafından dile getiriliyor? Kutsal bir amaç olmasaydı, dünyanın neresinde hangi insan PKK'nin içinde bulunduğu koşulları yaşamak isterdi? Yine hangi genç insan bu kutsal amaç olmanın gözü kapalı bir şekilde ölümün an meselesi olduğu bir zorlu savaşta tarihi yapılamayan bir coşkuya yer almak isterdi? Demek ki Kürdistan halkı, benzeri daha bulunamaz TC sömürgeçliği gibi bir barınma gücün en azgın terörüne, en kanlı katliamlarına razıdır, bunlara gerekçe gösterilen bir "terör örgütü"nü etrafında boşuna toplamıyor? Her şey kutsal bir dava içindir. Cevapları, bu konuya her yönüyle açıklık getiren sorular daha da sıralanmış gereği olmadığı düşünülüyor. Bununla gerekçeleri anlamak ve doğruların savunuculuğunu yapmak isteyenler için her şeyin olanca açıklığıyla ortada olduğunu vurgulamak istiyoruz.

Özellikle emperyalizmin, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesine karşı TC'nin yanında gizleme gereğini duymadan fiilen yer alması'nı güncel bazı çıkarlar, bilinen bazı gerekçeler içinde değerlendirmek, gerekçe yer derimlerdeki boyutunu görmeye ve da kavrayamaktayız. Yine bunun Kürdistan devriminde sonuç aşamasını ifade ettiği yönünde bir değerlendirilmeye ulaşmamak ciddi bir politik körlüktür.

Emperyalizmin ve ona bağımlı sömürgeçliğin PKK'ye karşı oluşturduğu birlik, hiç şüphesiz sıradan, önemsiz bir gelişmenin sonucu değildir. Kürdistan devriminin karakteri, gerçekleşmekte olduğu coğrafyanın stratejik önemi, yine emperyalist-sömürgeç devletlerin hayatı çıkarlarını bulduğunda Ortadoğu bölgesinde halk devrimlerine yol açıcı özelliği, bu uluslararası mutabakatın nedenlerini iyi izah etmektedir. 2 Ağustos 1990

tarihinde Irak'ın Kuveyt'i kendi topraklarına katması yönündeki girişimine karşı nerdeyse bütün dünya girişimlerini dört yandan harekete geçmesi, en son modern tekniğin kullanıldığı bir savaş başlatması ve bunun için çok ciddi risklerin göze alınması bu konuda ilahî veriyordur. Öte yandan 1990'lı yıllara kadar emperyalizmin reel sosyalist sisteme karşı oluşturduğu blok ve bu blokun sistemli bir şekilde itiltili halinde çok yönlü saldırılar geliştirmesi hatta hazırladığı tazeligi korumaktadır.

Irak, emperyalist ve reel sosyalist

"PKK'ye yönelik bu karşı-devrimci plan bahara kadar başarıyla ulaştırılmazsa, emperyalizm ve sömürgeçliğin, hizaya getirmek istedikleri PKK tarafından hizaya getirilmeleri kaçınılmaz olacaktır. Zaman kısalmıştır. Devrim ile karşı-devrim bir yerde final savaşımıyla karşı karşıyadır."

sistemlerin en modern askeri teknolojileriyle müthiş silahlanan bir devlettir. Reel sosyalist sistem ise hemen her alanda emperyalist sisteme yarışabilecek bir dengeli yakalayarak karşı taraf için büyük bir tehlike durumunda olan bir bloktur. Çok çeşitli nedenlerle oluşmakta birlikte, emperyalist sistemler, muazzam bir şekilde her türü silaha donanan ve bu temelde olan her türü saldırıya hazırlanan Irak'ı kısa sürede fetheterek, reel sosyalist

sistemi de onun içi zayıflıklarından yararlanarak dağıttı ve kendi sömürü sahalarına çevirmekte zorlanmadı. Emperyalizmin bununla da yetinmiyor, "yeni dünya düzeni" adı altında yeni stratejileri ve bunun politikalarını yedekli seçenekler çerçevesinde şekillendirecek dünyanın her tarafında çıkarlarını tehdit eden muhalefet güçlerini, örgütlerini de ya ezme, ya da sisteme entegre etme temelinde harekete geçiyor. "İnsan hakları", "Demokrasî", "Barış" söylemleri ile maskelenen, böylece esas karakteri dünya kamuoyundan saklı tutulan bu politikada az mesafe de alınmadı.

Her şeyin, bütün global sorunların görüşmeler yoluyla ya da barışçıl girişimlerle çözüm yoluna sokulacağı söylendiği ve bunun "yeni düzen" politikasıyla halledileceği belirtildiği bir dönemde, en çok önemsenen Ortadoğu'da Kuveyt için patlak veriyordu. Bu "yeni dünya düzeni" politikası ilk ciddi darbe alınmaya geliyordu. Fakat yukarıda belirtildiği gibi Irak'ı fethetmek zor oluyordu. Nitekim şimdiki Saddamlı Irak, emperyalizmin pençeleri altında istenildiği gibi operatörünü, kullanılıyor; Ortadoğu'daki gelişmeleri seyirine göre yönlendiriyor.

Emperyalizm bütün bunları başarırken, ciddi mesafeler kat ederken ve böylelikle hedefine adım adım yaklaşıırken PKK bu süreci nasil karşılıyordu? PKK ne modern savaş tekniğine donanan bir devlet ve ne de emperyalistlerle her alanda dengeli sağlanan bir sistemdi. Güçlü sayılabilecek devletler serî yenilgilerle telc olurken, dev sistemler yerle bir olmaktadır. Kapitalizmin zaferi ilan edilirken, PKK'nin olumsuz etkilenmesi bir yana, onun mücadelesi bu süreçte daha büyük ve kalıcı gelişmeleri nasil sağlayabiliyordu? Adından "cinayet şebekesi", "terör örgütü" ve. sıfatlarla bahsedilen PKK'yi böyle bir konuda tutan gerçek nedir? Söylenildiği gibi bir "terör örgütü" olsaydı, bir halkın önder gücü olma özelliğinden yoksun bulunsaydı bu şekilde ayakta durması nasil mümkün olabilirdi? Hangi güçlü devlet, dış bir ülkede de demeyim, kendi yasalarının hakim olduğu sınırlarında 100 binleri bir araya getirebilirdi? Bundan hareketle soruyoruz: Terörizmin en temel ölçülerinin bir halaktan kopuk, ondan onaysız saldırı gücü olmaksızın, en büyük terörist ABD değil midir? Almanya, Fransa vb. leri böylelikle gösteren teröristlikle ABD arından ikinci ve üçüncü sıraları paylaşmıyorlar mı? Yine bu ölçüye göre dünyada terörizmden en uzakta bulunan gücün de PKK olduğu konusunda tartışmaya gerek var mıdır?

İddia ediyoruz ve ortada apaçık olan gerekçelere dayanarak söylüyoruz: Dünyada hiçbir güç, PKK kadar kitle tabanına sahip değildir. Dünya'da hiçbir kitle, PKK kitlesi kadar ne örgütlüdür ve ne de ülkende özelliğlere sahiptir. Bu düzenin hangi saldırı güçlerinin kuşatması altında ve hangi olanaksızlıklar ortamında sağlandığını, PKK'nin azılı düşmanları çok iyi bildiğinden, bunu açıklamaları hiçbir gereği yoktur.

"Bir avuç terörist grubu", emperyalist sömürü dünyasını sarfsayorsa,

bundan dünya insanlığı katkı görürse, varın PKK'nin adı böyle anılsın! Tarih itibarı, güncün ve iyiküçü olarak geçecek olan PKK değildir.

Bu gerekçeleri her şeyde karşısız emperyalist sömürgeçi blok oluşturan güçler bu konuda çok cahiller olmaları için değildir. Abdullah Öcalan yoldaşın PKK'nin çıkışı, "Gerçekten de PKK'nin çıkışında hem sosyalizmin ideolojik ve teorik gelişimini, hem de reel sosyalizmin vücut bulmasının payı büyüktür. Sosyalist dünya görüşü ve uygulamaları olmasaydı, PKK geçergini ortaya çıkar-

de görmekteydi.

Evet, emperyalist ve sömürgeçi politikaların ve saldırı uygulamalarının yuzeydeki biçimlerine takılmamalı, bu güçlerin PKK'nin ne olup olmadığını, ne yapmış olduğunu ve somutla ulusal kurtuluş mücadelesinin nasıl bir gelecek yaratacağını görebildiklerini ve bu nedenle ısrarla PKK geçergini karaladıklarını, çok çirkin sıfatlar yakıştırarak tasfiye etmeye çalıştıklarını belirlemek zor değildir. Nitekim PKK, reel sosyalizmin yıkılışının temel nedenlerini çok iyi kavramış, tahsil etmiş ve çıkarılması gereken doğru sonuçlar temelinde sosya-

"Emperyalizmin ve ona bağımlı sömürgeçliğin PKK'ye karşı oluşturduğu birlik, hiç şüphesiz sıradan, önemsiz bir gelişmenin sonucu değildir. Kürdistan devriminin karakteri, gerçekleşmekte olduğu coğrafyanın stratejik önemi, yine emperyalist-sömürgeç devletlerin hayatı çıkarlarını bulduğunda Ortadoğu bölgesinde halk devrimlerine yol açıcı özelliği, bu uluslararası mutabakatın nedenlerini iyi izah etmektedir."

mak herhalde iklimiza gelmezdi. Biz dünya görüşünü özümsememiz zaman, onun tarihsel planda ezilenler ve sömürülenlerin günümüzdeki mücadelelerini benimsedikleri ideolojik bayrak olarak değerlendirdik. Onun bilimsel ifadesini güncel bilim ögretisi olarak ele aldık. Bu bayrak altında bu öğreti ve ideolojinin kilavuzluğunda kendil kurtuluş problemlimizi çözebileceğimize inandık. Bu temelde partileşmeye, ulusal kurtuluş atılmaya ve onun her türlü pratliğine kadar yürümeye cesaret ettik" şeklindeki tanımlamasına karşı-devrim güçleri inanıyorlar ve asıl korkuları da PKK'nin bu temelde bir gelişmeyi sağlıyor olmasındır.

Emperyalizm tarafından bir reel sosyalist sistem yıkılarak, sosyalizmin bir daha dirilmemesine kapitalizm alternatif karşısında yok olduğu şeklinde devrim kuruldu. Aradan geçen birkaç yıl gibi kısa bir süre sonra kurulan devletin bu hayallerden öteye gitmediği sayısız örneklerle ortaya çıktı. Diğer gelişmeleri bir tarafta bırakalım, eski reel sosyalist Doğu Avrupa ülkelerinde yaşanmakta olan mevcut durumlar, kapitalizm alternatifinin insanları uyuturmak, asil sorunlarından çok uzaklara döşürmek ve böylece sömürüyü pürüzüsüzce kendi kuralları içinde gerçekleştirilmekten farklı bir şey olmadığını en çok bu geçergé muhatap olan halklar görmekteyiz. Bir yandan bunları sahte vaatlerle rağmen sosyalizme alternatif olmadığı ve temel karakterinden dolayı hiçbir zaman olamayacağını gören emperyalist kapitalizm, öte yandan hem de dünyanın en hassas bölgesi olan Ortadoğu'nun Kürdistan sahasında bilimsel sosyalizm kilavuzluğunda PKK'nin insanlık Cumhuriyeti, insanın yüceltme alternatifini tanik olmaktadır. Bunu gerek bilimsel sosyalist sistemin sağladıkları ve dünyanın en zengin halklarına kurtuluş modeli olacak bir mücadele biçimin-

lizm yaklaşımını güçlendirerek süreklili kazandırmaya dönüştürmüştür. Sosyalizmi reel sosyalist sistemin şahsında görülen biçimlere ne bir ekonomik model, ne emperyalist sisteme rekabet itfakı, ne de halktan kopuk olarak onun üstünde brokratik devlet aygıtı olarak değerdendir. Bunları tersten sosyalizmi bir insanlık sorunu, onurlu yaşam mücadelesinin kilavuzu olarak yorumluyor ve onun uygulamasına var gücünü yükleniyor. Bu tutum, hiçbir engel tanımadık PKK'ye kazandırdı ve bu kazanımlar kalıcılaşarak yeni kazanımlara temel oldu.

Çünkü, "PKK saflarında yetişen herkesin sosyalist olarak yetişeceği, büyükün PKK'nin büyükün bir sosyalizm anlamını taşıdığı ve PKK önderliğinde ayağa kalkan halkın sosyalist ülkeleri ayağa kalkan bir halk olduğu kesindir" diyor Abdullah Öcalan yoldaş. PKK'nin halklaşma süreci, bunun nitel ve nicel gelişmesi, pratikte gerçekleştiği dönüşüm tarihte fazla tanık bulunmayan, son yüzyılda ise hiç görülen bir örnek. Kürdistan'da PKK'yi desteklediği gerekçesiyle halka yönelen sömürgeçi PKK'nin saldırı güçlerine karşı yürüten kitleler, "PKK halktır, halk bizdir" sloganını haykırıyor. Yine Almanya'da yürüyüş yapan Kürdistanlı yurtseverler, Avrupa'nın bazı devletlerinin PKK'yi yasaklamasına karşı, "PKK bizdir, yasaklayamazsınız" sloganlarıyla söz konusu yasaklamaları delerek işlevsiz duruma getirdiler. Kürdistan'da ve Kürdistan dışında ortaya çıkan ve aynı anda gelişen bu iki örnek, PKK'nin Kürdistan halkında ruh birliğini, irade birliğini, amaç birliğini yarattığını, ortak sorumluluk bilincini ve duygusunu geliştirdiğini çok somut bir biçimde gösteriyor.

Halkların emperyalizmin ve sömürgeçliğin yoğun ideolojik politik saldırısı, yaşamın bütün sahalarda ağır psikolojik bombardımanı altında bulunduğu koşullarda Kürdistan hal-

kının bu militan örgütlü yapısı, amaç uğruna seferber olması nasıl açıklanabilir; dünyada bir benzer örneği daha bulunabilir mi? Bir Fransız istihbarat yetkilisinin "PKK bir temelinde *anında bütün Avrupa'da önemli Kürt gruplarını harekete geçirebilir*" şeklindeki açıklaması, aslında emperyalist gücün müthiş ürkütücü bir gelişmeye karşı karşıya olduğunu tuhaş açıklığıyla ifade ediyor. Demek ki, PKK bir derneğe veya herhangi bir kurumda üslenen bürokratik bir örgüt değildir. PKK, Kürt insanının bulunuşu her yerde mevcuttur. Hem maddi ve hem de manevi olarak yer edinmiş bir çağdaş insanlık akımı, hiçbir saldırı veya komplo karşısında yıkılmaya sağlamlıkla örgütlenen ve amaçına sıkı sıkıya bağlı mücadeleyi bütün bir hareketler.

Kürdistan'da PKK önderliğinde yapılmış ve derlenen sosyalist içerikli ulusal kurtuluş mücadelesiyi yeni bir insan tipi yaratılıyor. Hiçbir varlığı, etkinliği olmayan düşürülmüş köle kişilikten insanca yaşamın mücadelesine dönüşüne katılmı şayanlar bir kişilik yaratmak devrim kadar önemli olan bir köklü değişim, birçok çevrenin mucode olarak derlendirdiği bir altüst oluşturu. "Bu dünyada yerim yok veya ben buna layık olamayacak kadar düşürüldüm; artık bu benim değişim kaderimdir; adam olamayacağım kesinleşmiştir" bu kölelik anlayışları ve tümden teslimiyet yaklaşımlarına kendini kandırıp tuhaş günümüzde PKK bilincine kafasındaki bu kararlıları taş üstünde taş bırakmamasına yerle bir etmiştir. Bu, hiçbir şekilde kabul edilemeyecek kadar kölelikten ibaret olan eski yaşamın yıkılışı ve bunun yerine görkemli bir yaşamın yaratılışıdır. Bu büyük yıkılış ve büyük yapılanışın gerçekleştirildiği vatanın Ortadoğu'nun kilit noktasında, Mezopotamya'da bulunuyor olmasının diğer bir anlamı vardır. Mezopotamya, tarihte insanlığın-uygarlığın beşiği rolünü oynamıştır. İnsanlık veya uygarlık buradan dünyaya yayılmıştır. Tarih bir olivesi olarak, geçmişte insanlığın gelişimine beşik yapılmış, merkezi bir vatan olan Mezopotamya da şimdi de insanlık buyesine düşürüldü ve bu düşürülmüşlüğü böyle devam ettirilmesi yönünde buyesine kuşatmalar geliştiriliyor ki, adeta geçmişin intikamı alınıyor.

Bu nedenle sadece Ortadoğu'da değil, bütün dünyada oldukça düşürülen insanlığın yüceltmesi yönünde temsil ettiği büyük çıkışın bayrağını kararlıca yürüten bir akıma karşı dünyanın dört bir tarafından saldırıları başlatılması anlaşılabilir bir gelişmedir. Kaldı ki, Kürdistanı insanlığın cumhuriyetine dönüştürme amacında olan PKK'nin yürütücü mücadelesinin etkisi, Kürdistan'ın sınırlarını aşmış, dünyanın bütün merkezlerine yansımıştır. Parçalanmış, dünyanın her tarafına savrulan Kürtler, bulundukları her alanda PKK'nin etkisini yaşamaktadırlar. PKK'nin tarih bilincini almakta, Kürdistan'a karşı suç işleyenleri yakasına yapıştırmakta, en doğai insan haklarını korumak için harekete geçmekte, eskisi gibi katledilmeye seyrini kalmaktaki ve kurbanlık konusuna gibi basını uzatmayı asla düşünmemektedir.

Bu büyük bir devrimdir ve bu devrim en büyük etkisini de saldırdı bu bulunan emperyalist ülkelerde göstermektedir.

Bu anlamda PKK'nin temsil ettiği akım, bunun ideolojik-yokluğu politikası "Tek alternatif kapitalizmiz" safatasında gün geçtikçe uluslararası alanda da geçersiz kılıyor. Böylece emperyalizmin insan hakları, demokrasisi, barış konularında tamamını kiyüzlü bir politika yürüttüğü

pratik mücadelesiyle ortaya çıkarıyor ve bunun teşhiri bütün dünya kamuoyu zemininde gerçekleştirmeyi başarıyor. Sömürgecilik ve emperyalizmin devr letişim araçlarına, medya tekeline rağmen, ulaştırılan bütün setleri kendi imkânlarını sonuna kadar kullanarak delip geçiyor. Bunu sömürgeci yetkililer defalarca tiratı etmiş ve emperyalistler de yakından tanık olmuşlardır. Emperyalist ülkelerin Kürdistan enfomasyon bürolarına, basın-yayın kurullarına, yurtdışverilerin bilgilendirme-bilginlenme ve bir araya gelip kaynaşma yerleri olan derneklerine yemelmeleri bu noktada daha çok somut ifadesini bulmaktadır. Nitekim bu güçlerin de bilemedikleri ki, PKK emperyalist ülkelerin derneği bulunuyor; asıl mücadelesi sahası ve dünyanın her tarafına savrulan halkımız için kutsal vatan olan Kürdistan'da işe dışı, nefes nefese bir savaş yürütüyor. Dolayısıyla bu savanın dünyaya yayılan aydınlanma yolunun önünü kesmek, barık kurmak istiyorlar.

Bu, TC'den sonra emperyalizmin de PKK karşısında savaşında yorğun düşmüş ve kendi yigincisi ilan etmesi anlamına geliyor. PKK'nin önderlik ettiği mücadelenin enternasyonalist özelliğinin artan bir biçimde güç kazanması, rolünün büyümesi, etkinliğinin yayılması karşısında em-

miştir. Bu temel ve beraberinde ortaya çıkan yarı çelişkilir uzlaşmayla bağdantıktan sonra bir İran, Suriye, Irak ve Libya mevcut konularının sürdürme gücünü çeşitli biçimlerde kaybedecekler. Bunu söylerken, mevcut uzlaşmanın köklü ve arada bir çözüm olmadığının ve bu adla belirmek istiyoruz. Fakat böyle bir uzlaşma emperyalizmin açısından oldukça önemli ve küçümsemeyebilir bir gelişmedir. Zaten emperyalist politikaların kalcılığı yoktur ve aşamalı bir şekilde de gikarlar göre yünü değiştirir.

İşte bu şekilde Ortadoğu'nun emperyalist kalkışma yönünde sakinleştirilmesi planında PKK bir ayakbağı konumundadır. Bu durumda, emperyalizim ve sömürgecilğe göre ya tümden tasfiye edilmesi, ya da hizaya getirilmesi. PKK'ye yönelik bu karşı-devrimci plan bahara kadar başa yura ulaştırılmazsa, emperyalizim ve sömürgecilğe, hizaya getirmek istedikleri PKK tarafından hizaya getirilmeleri kaçınılmaz olacaktır. Zaman kısımlıştır. Devrim ile karşı-devrim bir yerde final savışımıyla karşı karşıyadır. Sonuç, kazanmak ya da kaybetmek biçiminde somutlaşmıştır. Emperyalizmin asıl yüzünü ortaya koyması, Kürdistan devrimin çok yaklaşımsız olmasından başka bir anlamda gelmiyor. Elbette bu temel gerçekliğin yan seçenekleri de yok

"Dünyanın en militan partisi ve en militan halkı, güçlerini kutsal vatan Kürdistan gerçekliğinden alan ve bir birlik tamamlayan iki parçadır. Müthiş olan bu birlik, her tüden engeli yıkacak ve müthiş kazanacaktır. Er veya geç ama kesin olan gerçek budur."

peryalizim harekete geçme ihtiyacını duyuyor. Bilinir ki, PKK mücadelesinde somutlaşan Kürdistan sorunu, dünyanın en ağır, emperyalist-sömürgeci ayrıca sosyalist karakterine uluslararası gündemin en yakıcı sorunu özelliğine sahiptir. PKK'nin ise, dünyanın en geniş kitle tabanını, en başımsızlığı, en boyun eğmez, en sosyalist, en insani harekete olduğunu belirtirsek, bu bir abartma olmaz, sadece somut bir gerçek olan gelişimi olacaktır. Çünkü karalanan PKK önderliği için de aynı gerçeklik söz konusudur; nitekim kopuk düşüncemizin bilimsel mantığı yoktur. Bütün emperyalist ve sömürgeci güçlerin birer çeşit saldırı ve politikalarını, ürettikleri politika, bağı kaldığı sosyalizm ideolojisi ve olası gelişmeleri derlendirmesindeki gerçeki öngörülerine böyşe çıkan Abdullah Öcalan yoldaşın bu kadar pervasızca karalanması, kuşatmaya alınması çalışılması, hakkında devamlı tasfiye planlarının hazırlanması, onun koparılan ve bir türlü durdurulamayan gücünün bir sonucudur.

Kaldı ki, emperyalizmin çıkarları bütün bağımlı ülkelerde ciddi tehlikelere karşı karşıyadır. Kendi çikisli sınıktırları bir yana bırakacak bile, Ortadoğu'da, Afrika'da, Latin Amerika'da, Doğu Avrupa'da, Orta Asya vb. yerlerde yaşanan gelişmelerin derlendirmesindeki durumunda, sonuçların en düzeyde emperyalizmin aleyhinde olduğu daha iyi görülecektir. Bir Ortadoğu sahası göze önüne getirildiğinde, PKK'ye karşı uluslararası mutabakatın neden böyşe pervasızca saldırıya geçtikleri, neden sonuç almaya bu kadar kısa süreyle sığdırılmak istedikleri anlamak daha da kolaylaşır. Uzun yıllardan beri varlığını sürdüren Arap-İsrailli çikisli, Filistin sorunu konusunda son uzlaşma çabalarına önemli mesaleler katiledir.

değildir. Hiç şüphesiz tasfiye planının kapsadığı süre içinde, bir yandan bu planın öngördüğü saldırılara başvurulurken, diğer yandan da bunda başkının sağlanmaması, durumunda PKK'li uzlaşma projesi de hazır tutulacaktır. Nitekim emperyalizim bu tasfiye planına bulaşırken, geleceğe dönük politikalarını tümüyle bu plana bağlayacak kadar kör değildir. Bu saldırıların asıl hedefini kapsamı derlendirmek, birçok yönüyle irdelemek, olası yanlışları önüne geçmek için emperyalist politikaları tarihi ve güncel yanlışları görmek gerektiriyor. Emperyalizmin her durumda geleceğe yönelik hesaplarını gerçekleştirmek temelinde bir tutum sergiliyor. PKK tasfiye edilse bile Kürdistan sorunu, yeniye götürülemeyecek kadar çözümlü vazgeçilemez bir noktaya ulaştırılmış durumdur. Fakat PKK devreden çıkarılması bile, en azından zayıflatılması, çözüme etkisizleştirilmesi bir konuma itilmek, böylece bu konuda inisiyatif sağlamak istenmektedir. Etkisizleştirme ya da zayıflatılmanın da ancak uluslararası mutabakatın öngördüğü bir saldırı kampanyası ile mümkün olabileceği düşünüyor. Muhatap olunacaksa yazıl bir PKK ile olmak esas hedefler. Emperyalizmin kendisi aslında PKK'nin tümden tasfiye edilemeyeceğini iyi bilmektedir. Bu nedenle tümden karşıya almak istememektedir. Eğer tümden karşıya alma durumu olsaydı, saldırılarını iyiyüzlede kilif arama gereğini duymazdı. İlerde kendisini zor durumda bırakacak açıklama ve uygulamalar kaçınılmaz nedensiz değildir.

Belli ki, bahar sürecine kadar TC ile birlikte emperyalizmin de uluslararası mutabakat çerçevesinde son saldırılarından da sonuç çıkararak, yönelimlerine su veya bu düzeyde, yine su veya bu biçimde devam edecekler. Tabii ki, buna karşılık Kürdistanlı

yurtseverlerin yasaklamalara ve baskılarına yönelik eylemleri de durmayacak, kesintisiz sürecektir. Son Avrupa eylemlisi sürece basın-yayın organlarında genişçe yer aldı. "PKK'nin yasaklanması" dünyanın en önemli olay olarak kamuoyuna duyuruldu. Emperyalist güçler arasındaki birlikler, oluşumların, İttifak örgütlerinin toplandırlarına, PKK sorunu görüşme konusu oldu. TC dışişlerinin yetkili bürokratlarının yoğun kulislere, özellikle bazı emperyalist devletlerin baskılarına rağmen, PKK'ye yönelik tavrı konusunda görüş birliği sağlanmadı. Bu sorunu, PKK'nin gücü, uluslararası dengelerdeki ağırlığı, özellikle Ortadoğu sahasına yönelik politikalarına hesaba katılan konular bakımından önemli bir gelişmeyi ifade etmektedir. PKK Kürdistan'da durdurulamadığı gibi, onun yurtdışında etkilediği Kürdistanlılarla da yasaklama, baskıların vb. saldırılarına engellenmiş hiç de kolay olmadığı çöki yitirilmiştir ve bu durum emperyalizmin PKK'ye yönelik politikasını yeniden gözden geçirmeye gereğini yu açmıştır. Dünyanın en militan partisi ve en militan halkı, güçlerini kutsal vatan

"HER ŞEY PKK'NİN TASFİYESİ İÇİN"

Çöküş ve çürümeye yaşanan, böylece barbarlığı ve vahşetliye kilitlediği tarihi ter etme zamanı sayılı olan Türk devletinin özellikle son dönemlerde yaptığı her şey tek bir şeyi söyliyor: "Her şey PKK'nin tasfiyesi için". Yaşamın bütün sahatlarında egemen kılınmaya çalışılan bu sloganda diğ gelen anlayışlar. Her şeyin anahtarı yine bu slogandır. Dağırdılar bu slogan, taşları bu slogan, yolları da bu slogan, insanları aynı attığı her yerde ve gördüğü her şeyde bu slogan. Yavaş yavaş bu slogan, çok ilginç ve dünyada kolay kolay rastlanılmayacak bir durumdu bu. TC için dostluk ve düşmanlık, iyilik ve kötülük, doğruluk ve yanlışlık tek geçerli ölçü yine bu slogan. Her şey bu sloganın hizmetinde. Politika, ekonomi, kültür, sosyal faaliyet, diplomasi, gazete, radyo, televizyon, üniversite, sinema, müzik, diğer türlü etkinlikler ve kurumlar bu amaca hizmet içindir.

"Bütün bunlar, PKK kastedişkere "Ya bitecekler, ya bitecekler" kararıllığıyla (1) yüzdü yüz çelişmiyor mu? Cumhuriyetçilik, başbakanlık, genelkurmaylık ve bakanlıkların uygulamalarında "büyük kararıllık" ihtiyacı, yasaklanma olan gelişmelerin TC açısından gösterdiği vahematin bir sonucu değil midir?

Sömürgeci güç emgemenlerinin ulusal kurtuluş mücadelemize ve onun önderi gücü PKK'ye ilişkin söyledikleri hiçbir şey doğru değil, doğru olması da düşünülmez. Kürdistan devrim mücadelesinin ulaştığı aşama ve bunun gelişmelere kazandırdığı içerik, sömürgeci emgemenleri böyşe bir yöntem izlemeye mecbur kılmış, bu kadar utanç verici bir konuma mahkum etmiştir. Çünkü onların ağzından çıkacak tek bir doğru söz, TC'ye gerçekçi değerlendiren, PKK'ye müthiş kaybettirebilecekken, Kürdistan halkının mücadelesine ise müthiş kazandırabilir. Bütün siyasi yollar PKK'nin denetiminde, bütün sahatlar PKK'nin etkisinde, bütün doğular PKK'nin söyümünde ve bütün gerçekler PKK'nin pratiğinde. En önemlisi de Kürdistan insan düşüncesinde, devriminde, kasıcası yaşamında devrimini gerçekleştirmiştir. Bunun da ötesinde PKK'nin Kürdistan somutunda ortaya çıkardığı gelişmeler, gerçekler ve köklü değişimler Türkiye halkına da çok şeyler öğretilmiştir, onun duygu ve düşüncelerini sarsmıştır. Onurlu yaşam, direnme ve sömürüye karşı durma, hakkını almak

Kürdistan gerçeklerinden alan ve birliği tamamlayan iki parçadır. Müthiş olan bu birlik, her tüden engeli yıkacak ve müthiş kazanacaktır. Er veya geç ama kesin olan gerçek budur.

PKK şahsında somutlaşan bu birliğin zafere, aynı zamanda "yenilidi", "yok oldu" denilen bilimsel sosyalizmin de bir zafere dir. PKK'nin en önemli özelliği ve başarısının en önemli anahtarı sosyalist tipi yaratılması olması ve bunu bütün toplumla yayma çabasını sergilemesidir. Sosyalizme ilişkin bir derlendirmesinde Abdullah Öcalan yoldaş, söz konusu geçreğin önemine, "PKK'de sosyalist tipin şekillenmesi adına sağlanan gelişme bir kez daha gözden geçirilsin, bunun hiç de ulusal ve hatta sınıfsal bir çözümlenme olmadığı anlaşılacaktır. Yine bu sadece siyasal ve askerî bir görevin başlanması amacıyla da sınırlı değildir, bu daha fazlasını kapsamaktadır. Bu çözümlenme ve kapitalizmin bütün değer yargılarını karşı aşama yapmış insan yaratmak istiyoruz" şeklindeki sözlerle boşuna dikkat çekmiş değildir.

çin mücadele etme yolunu göstermiştir. Bu arada yer gelişken hemen söyleyelim ki, devrim kadar önemli olan bu değişimler, PKK siyasetinin yoru verdiği silahlı mücadele temelinde gerçekleştirilmiştir. Örneğin, her açıklamasında sorunun çözümlenmesi için Türki Cumhuriyet başkanı Süleyman Demirel'in, "Silahlı bir şeylerin koparılıp alınabileceği kanısı bazıların kafasında yer edinirse, artık bunun önünü alamazsınız" şeklindeki sözleri, kendisinin bütün yaktıklarını yalanlatır. PKK'yi ve onun mücadelesini öntemleri, Kürdistan ve Türkiye insanında olan devrimsel düzeydeki değişimleri de çok açık bir biçimde doğrular.

10. yilinda insanın aklına gelebilecek bütün özel savas yöntemleri denemesine, PKK önderlikli mücadelelerin kökünden kurtulması için katliam da dahil her türlü terör, baskı vb. uygulamalara başvurulmasına rağmen sonuç alamayan ve bunun da ötesinde nihai çöküşe yaklaşılan kurtulamayan TC sömürgeci rejimini, Martta kadar olan 3 aylık süresinde başarılı olabileceğini düşünen politikadın hiç anlamamak, PKK ve TC'yi hiç tanımamak ya da 10 yıllık gelişmeleri hiç kavramamak anlamına gelir. Her şeyden önce, "Terörü bitireceği" diyenler, bu söylediklerine gerçekten inanıyorlar mı? Türk politikacılığı kör politikacıdır. Buna rağmen, 10 yilinda bitirilemeyen 3 ayda bitirileceğine kör politikacılar bile inanmaz. Kaldı ki, Türk emgemenleri açısından sorun, kendilerinin değil kamuoyunun bu söylenlerine inanamadığıdır. Bu da onlar için hayati bir önemdedir. Halkı buna inandırmadan ne söyleyebilirler ve ne yapabilirler?

Bu nedenle bir yandan var güçleriyle askeri siddet vahset boyutlandırıyor, diğersinden, demokratik kurmlar ve halk üzerinde baskıyı fazlasıyla erikanık yıllarında ancak görülebilen tarzda uygularken, diğer yandan bu su beslemeyi, tepkiden uzak tutacak biçimde meşru kılmayı amaçlayan psikolojik savaşları sarılıyorlar. Yine bunda ne kadar başarılı olamayacakları, geçen 10 yilın savışmalarını bakıp görülebilmek mümkündür. Halbuki geçen mücadele yılları, TC'nin psikolojik savaş silahını da katbetmiş göstermiştir. Bu konuda da inandırıcı olamamaktadır. Örneğin, Abdullah Öcalan yoldaşın yaşa-

Gerçek bir savaş ve ZAFER YILI '93

Başarılı 1. sayfa

rumlar her gün savaş üzerine aklın hayalini almayacağı türden açıklamalar yapıyorlardı. Gazetemler, radyo ve televizyonları tüm toplumu bunalmalı düzeyinde ve tamamen yalana dayalı bir propaganda yürütüyorlardı. PKK'nın nasıl belinin kırıldığı, Güney Savaşı'nda nasıl binlerce gerillanın öldürüldüğü, PKK örgütünün nasıl bölünüp parçalandığı, yoğunlaştırılan işi hareketli bahara kadar PKK'nın nasıl tümünden yok edileceği her gün farklı rakamlarla ballandırla ballandırla anlatılıyor. Türk ordusunun Güney Savaşı'ndaki sürvenleri gazetelede pehivan tefrikaları biçiminde veriliyor. Bizzat TC Genelkurmayı, Güney Savaşı'nda 3-4 bin arasında gerillanın öldürüldüğü, bir o kadarının da savaş dışı bırakıldığı ve PKK'nın artık savaşta duruma gelemeceğini resmen açıklıyor. Bunun aksini iddia etmek, buna ters düzenleyici söylemek veya yazmak tamamen yasaklanmıştır ve böyle bir "suç" işleyenler bizzat genelkurmaylıca mahkemeye veriliyor. Böyle yapan gazeteler yayınını son vermek zorunda bırakılmış veya kapatılmış. Bu türde yoğunlaştırılan bir psikolojik savaşla birlikte adeta boğulup aldatılmış, Kürdistan halkı moralmen çökertilmiş, Türkiye'deki faşist ve seven çevrelere moral pompalanmak isteniyor.

Simdi 1993 yılı sonunda da durum benzerdir. Yeni yıl doğaüstü bir psikolojik savaş yürütüyor. Özel savasta görevli herkes bu psikolojik savaşla aktif olarak katılıyor. Gazetemler, radyo ve televizyonları yeni yıl işlevi benzer yoğunlukta görüyor. Yalan, işlevi, aldatma, çarpıtma işi zirvede seyrediyor. Oteden bahara kadar PKK'nın nasıl bilireceği her gün propaganda ediliyor. Tabii katiilmalar, yakıp yıkmak ve göç ettirmeler, işkence ve tutuklamalar en yoğun hale geliyor. 1992 yılı sonu ile 1993 yılı sonu arasındaki fark, İsmet Sezgin'in palavracılığına Tarsus Çiller'in devralması ve Güney Savaşı'nın yerine Avrupa'daki gerçek yasaklamaların geçmesidir. Geçen yıl Güney Savaşı'na dayanılarak asil-siz haberleri yürütülen psikolojik savaş, şimdi Avrupa'daki ve Ortadoğu'daki birtakım politik olaylara dayanılarak yürütülüyor. 1992 sonunda Güney Kürdistan'da savasta taarruzda geçen uluslararası karşı-devrim cephesi, 1993 yılı sonunda Avrupa'da siyasal kararlarla taarruzda geçiyor. Geçen yıl Kürdistan'daki usakların yaptıklarıyla övünen Türk özel savas yönetimi, bu yıl emperyalist enfledilerin yaptıklarıyla övünüyor. TC'nin "başarı kazanımı" diyerek övündüğü, Kürt işbirlikleri ile emperyalist devletlerin yaptıkları oluyor. Bu durum, Türk faşist-sömürge rejiminin hangi güclere dayanarak yaşadığını çok açık gösteriyor.

1993 yılı boyunca yaşanan siyasal olay ve gelişmeler gazetemizde kapsamlı olarak sürekli değerdendir ve her gelişme konusunda okuyucuların en geniş yorum gücüne ulaştırılmaya çalışıldı. Burada 1993 yılının önemli siyasal olaylarını ve Kürdistan'da yaşanan mücadeleleri toplu olarak ve kısa yorumlar biçiminde özellemeye çalışacağız.

Başarılı bir ateşkes denemesi

TC'nin yürüttüğü psikolojik savaşın durumunu Başkan Abdullah Öcalan yoldaş 1992 yılının son günlerin-

de şöyle ifade ediyordu: "Düşman savaşımın boyutunu topeyken olarak değerdendir. Yani bir anlamda özel savası yitmedi, yenildi. Onu daha da derinleştiriyor ve adına da topeyken savası diyor. Topeykenin kastettiği, Kürdistan halkı tam saflarımıza karkarken ve yine Türk halkında da çözümlü başlarken, sovenimizi köklerle yıkarak Türk halkını sovenist sloganlar altında ayağa kaldırmaktır. Düşman, çözümlü durdurmak ve Türkiye halkındaki kopuşu önlemek için bu son adımı attı. Hemen ardından, bildiğimiz gibi, sivil faşist veya kontrgerilla birimlerinden tutulmuş ilkel milli yeticilerin desteğine kadar hepsini topeyken savasa kattı. Hükümet artık her gün slogan atmak zorunda kalıyor. Mesela bugün onun, ufkumuz: '1993'ten umutlu olalım, ufkumuz geniş tutalım. Ferhat gibi Bolu dağırını deliyoruz.' Neden buna ihtiyaç duyuyor? Kimi burjuva basını bile bu durumu 'zoraki açılış' olarak haber yapıyor. Aslında zoraki açılış anlamı vardır. Büyük bir morale ihtiyaçları var. Onun için de Bolu dağırını delecekler, gücü Ferhat olacaklar! İşte biz böyle büyük işler yapamaz' demeye getiriyorlar. Onun için GAP'ı dayatıyor ya bize. Şimdi diye iş sahte پروژه dayatıyor, her gün yeni birini daha açıyor. Tıpkı Atatürk Barajı gibi. Yarin başlatılan büyük bir açılış töreni yapılmazsa şaşmaz. Nitekim Özalp yarımsa de buydu. Demirel de bu yöntemi sürdürüyor. Umut vermek ve böylece halkı biraz olaylatıp tutulmuş istiyorlar. 1993. daha doğru olarak buna tanık olacaktır." (Serxwebün, sayı: 136)

Güney Savaşıyla birlikte ve tamamen yalana dayalı olarak yoğunlaştırılan psikolojik savaş, 1993 yılının ilk aylarında da yürütülmeye çalışıldı. Türk özel savas yönetimi öyle bir hava yaratıyordu ki, "gerillanın belinin kırıldığı ve artık savas yapmaya çağına" herkesi inandırmak istiyorlardı. Bu konuda Botan'ın ve Güney Kürdistan'ın letişim örganlarına kaptalı olması durumunun sonuna kadar yararlanıyor. PKK yetkililerinin ve genlla komutanlarının gerçeği ortaya koyan açıklamalarının kamuoyuna yansımaları için elinden gelen her türlü çabayı harcıyor. Özel savas yönetiminin bu yönde harcadığı bütün çabaları rağmen, gerçeklerin iş ve işi kamuoyuna yansımaları engellenemedi. Boğucu psikolojik savaş karşı işlevi içinde ve dışında yoğun bir devrimci propaganda çalışması yürütüldü. Gerçekleri bu biçimde izerarı açıklanması, önce şüphe duyan işlevi psikolojik savası sarstı ve sonra de etkisini iyice azalttı. Çünkü, PKK'nın yürüttüğü propaganda oldukça mantıklıydı. Doğru yanında daha, kazanç yanında kayıp da belirtiliyor ve gerek durum açıkça ortaya konuluyordu. Bununla birlikte genlla güçlerinin yürüttüğü yoğun eğitim ve hazırlık, hata ve yetersizliklerden arınma çalışmalarının etkisi ve bu alanda sağlanan mesafe giderek ortama yansıyor ve politik gelişmeleri belirleyici hale geliyor.

Özel savas güçleri, psikolojik savaş gereği bir yandan yoğun bir palavra bombardmanı sürdürseler de, diğer yandan gereği farkı olduğunu bildikleri için ciddi bir endişe taşıyorlardı. Devrimci propagandanın psikolojik savasta açtığı edkililer de onların bu endişesini büyütüyordu.

Bunun göstergesi olarak Mart başında itibaren yeni bir "Newroz Sendromu" gelişmeye başladı. Newroz yaklaşıklık politik ortam iyice gerginleşti. Öyle ki, Newroz'da olacakları üzerine düşünmek ve konuşmak başka bir şey yapılmaz hale gelindi. Zira daha önceki yıllarda özel savas yönetiminin katliam girişimleri yaşanmış ve özellikle 1992 Newroz'unda Cizre, Şırnak ve Nusaybin gibi yerlerde yüzlerce insan katledilmişti. Bu durum, uluslararası alanda da dikkatlerin Newroz kutlamaları üzerine yoğunlaşmasına yol açtı. İşte böyle gergin bir ortamda PKK'nın iki ay süren tek yanlı ateşkes uygulaması olayı gündeme geldi.

Başkan Abdullah Öcalan yoldaş, 17 Mart'ta Lübnan'da düzenlenen basın toplantısında, 20 Mart-15 Nisan tarihleri arasında uygulanan tek yanlı olarak ateşkes uyguladığını ileri attı. Etekesi sarı, Türk ordusunun halk ve genlla üzerine ihmle amacıyla gelmemesi ve demokratik dönüşümün ilk adımları atılarak ve yeni tarfmasa ve görüşme işi girilmesi idi. Basın toplantısında hemen sonra PKK-PSK arasında imzalanmış demokratik dönüşüm protokolü kamuoyuna yayımlandı ve sorunların çözümü için başlanacağı ile alınması gereken noktalar ve genel yaklaşım böylece ortaya konulmuş oldu. Başkan AKO, 16 Nisan'da Lübnan'da düzenlenen işlevi basın toplantısında bu sorunları özellikle gündeme getirdi ve bu şartların gerçekleşmesi durumunda yeni bir açılışla ilgili kararlar alınması süreciz çalışılmaya duyurdu. Bu basın toplantısına Celal Talabani, Kemal Burkay gibi diğer Kürt parti liderleri de katıldı ve basın toplantısı Kürt birliğinin önemli bir gövde göstergesi haline geldi. PKK'nın 20 Mart'ta başlattığı tek yanlı ateşkes uygulaması 24 Mayıs günü meydana gelen çarpışmalarla fiilen ortadan kaldı ve bu ateşkes denemesinin resmen son bulduğu 8 Haziran'da Başkan APO tarafından üçüncü basın toplantısı ile ilan edildi. PKK'nın tek yanlı olarak gündeme getirdiği bu ateşkes girişimi, savasın ağır yüklenir kurtulması ve demokratik reformları yapması açısından Türkiye için gerekmesi bulunmaz bir şanstı.

Ancak Türk yönetenleri, bu şanslı doğru değerdendirme yerine, özel savas açısından bundan nasıl yararlanabileceğini hesabını yapıyor. PKK'nın bu tek yanlı ateşkes girişimi, Türk yönetenlerinin üzerine, diyor yerindeyse bir bomba gibi düştü. Ateşkes ilanı karşısında adeta şoke oldular ve bir süre ne yapacaklarını şaşkınlıkla hazırladıkları topeyken savas ve katliam planları bir anda işlevsiz hale geldi ve adeta kendi başlarına düştü. Yoğunlaştırıldıkları psikolojik savaşla ve köydükleri yasaaklarla PKK'nın varlığını bile hissedilmesini istemeyenler, Başkan Abdullah Öcalan yoldaşın ateşkes ilan ettiği basın toplantısını kendi resmi televizyonlarında yayımlamak durumunda kaldılar. Ugradıkları çok etkisini nedeniyle bir süre ne söyleyeceklerini bilmeyen TC yönetenleri sokun etkisini izerlendirirken attıkları sonun, bu ateşkesin PKK'nın savas yapamayacağı kadar yayılmış olması nedeniyle gündeme geldiği gerekçesini hatırladılar ve hep bir ağızdan buna propaganda etmeye başladılar. Zaten kendileri daha önce de söylemişler miydi. Güney

Savaşı'nda ve sonrası işi harekatta PKK'nın bile iyice kırılmamış mıydı? İşte ateşkes bu nedenle gündeme geliyor ve bunun göstergesi oluyor. Özel savas yöneticilerinden yazar-cizerlere kadar herkes bunu söylemeye, söyledikçe çok kendini inandırmaya ve inandırdıkça daha fazla bağırmaya başladılar. Özel savas yöneticileri papağan gibi bunu tekrarlıyor, radyo ve televizyonları bunları yayınlıyorlar, gazeteler bunları yazıyor. Öyle ki, PKK yöneticilerinin bu konudaki açıklamalarına asla inanmayan gazeteciler, eyaletlerdeki genlla işlerini gerekerek durum yerinde görme gibi bir başkılığa kadar işi vardırırdı. Aslında gerçeğin söyledikleri gibi olmadıkları kendileri de çok iyi biliyorlardı, ancak öyle olmasını istiyorlardı, bunun için öyle söyleyip yazıyorlardı. Ta ki yazı ayılanda genlla sadırlarının görülmüşü duyüde yoğunlaşmasına kadar böyle yaptılar. Ancak genlla darbeleri altında ezildikçe bu gerek dışı sözlerden vazgeçmek zorunda kaldılar.

İki aylık ateşkes denemesinin politik ve pratik düzeyde çok önemli etkileri ve sonuçları oldu. Çeşitli çevreler kendi oklarını doğrudan doğruya ateşkesi yaklaşım gösterdiler, tartışılar ve kendi çıkarları doğrultusunda değerdendirme çalışılar. Ateşkes girişimi, Kürdistan ve Türkiye ortamında, ayrıca uluslararası planda çok yoğun ve yaygınla tartışılan bir olay oldu. Hemen herkes bu olaya yer verdi. Günlere ve haftalara tartışma sıralamasında ilk sırayı oluşturdu. Propaganda anlamında PKK açısından çok başarılı bir taktik adım olarak hareket buldu, işte ve daha PKK etkisini hızla yayımlamasına yol açtı.

PKK'nın tek yanlı ateşkes uygulaması Kürdistan'da büyük bir coşku ve heyecana karşılındı. Kürdistan'ın bütün parçalarında halk kitleleri ve siyasal güçler bu olaya büyük ilgi duydular ve destek verdiler. Kürdistan halkı içerisinde PKK etkisi görülmüşü bir düzeyde gelişti. Küzey-Batı Kürdistan'da bu etki ezici bir halk desteği ve birliği biçiminde ortaya çıkarken, Kürdistan'ın diğer parçalarında da PKK'ye yönelik ezici sempati ve artan desteği halinde gelişme gösterdi. Devrimin kalitelerine eseri olduğu ve bir devrimci hareketin başkanı için halk temelinin belirleyiciliği gerekçeleri dikkate alınırca, ateşkes denemesi ile PKK'nın bu alanda sağladığı gelişmelerin büyük önemi ve bu anlamda atılan adımın başarısı rahatlıkla görülebilir. Bunun yanında, ateşkes ortamı, genlla ve halk kitlelerinin biraz nelesi alması ve kendini toparlaması, iyice eğitim ve örgütlenmesini geliştirecek hazırlıkların yapılmasında de çok elverişli ve olanaklı bir ortam sundu. Bu ortamda geliştirilen pratik hazırlıklar, daha sonraki savasın böyle güçlü gelişmesini çok önemli bir etkeni oldu.

PKK'nın uyguladığı ateşkes süreci, Kürt siyasal güçleri arasındaki ilişki, ittifak ve cepheleşme açısından tarihi bir dönüm noktası oldu. PKK-YNK ve PKK-PSK ilişkileri ile başlayan bu süreç, giderek tüm parti ve grupları içine alarak gelişti. Değişik parti ve gruplar arasında görüşme, tartışma ve çeşitli düzeylerde toplantılar gerçekleşti. Bu temelde Küzey-Batı Kürdistan'ın tüm parti, örgüt ve grupları bir arada ulusal birlik cephesinin oluşturulması

çalışmaları başladı ve bu çalışma önemli bir düzeyde kaldı. O zaman beri geçen süreçte pratik ilişki ve az da olsa ortak çalışmalar gerçekleşti. Bu çalışma henüz istenen düzeyde gelişmediye ve de bunun önünde bazı engeller bulunsada, işlevi genlla mevcut önemele hiç olmazsa örgütler birimlerini engeller konusunda düşmekten çıkarak, mümkün olduğunca birleştirilene güç verir, danışır ve yakınli küzey-batı bir hale geldi. Bu durum, Küzey-Batı Kürdistan'ın yakın tarihinde ilk kez gerçekleşen bir olaydı ve bu nedenle çok değer vermesi hak ediyordu. Bunun yanında, Kürdistan'ın değişik parçalarındaki siyasal güçler arasındaki ilişki ve ittifaklar da gelişme gösterdi. PKK ile Güneyli güçler arasındaki savasla ateşkes yapılarak belli bir anlaşmaya ulaşıldı. En azından aradaki mücadelede daha farklı biçimlerde yürütme durumu gözlemlendi. Her ne kadar çatışmalar tümenden sonra emrediyse de, Kürdistan Ulusal Kongresi çalışması pratikte henüz fazla yürümeyeş de, Kürdistan ulusal birliği doğrultusunda parçalar arasında önemli bir yaklaşımına ortaya çıktı ve ulusal birlik düşüncesi halk içinde büyük güç kazandı.

İster egemen yönetici güçler, isterse sol çevreler olsun Türkiye'nin tüm siyasal güçleri genelle PKK'nın ateşkes girişimine olumsuz yaklaşıtlar ve çoğunlukla karşı çıktılar. Genelkurmaydan partilere kadar TC güçlerinin ateşkesi karşı çıkmaları anlamlı ve anlaşılabilir. Bir kez, ateşkes girişimi PKK'yı muhatap almalarını ve görüşmeye oturmalarını gündeme getirmeye, uluslararası düzeyde ezik ediyorlardı; bu nedenle, olaya özel savas kapsamında yaklaşıtlar ve operasyonlarla birlikte "teslim olun" çağrısına karşılık verdiler. Ateşkes Kürt halkında coşku ve Türk ulusal güçlerinde birlik eğilimi yaratmıştı; bu durum, halkın PKK'den yana daha fazla kayması ve TC'nin Kürt işbirlikçileri kullanma durumunun azalmasını demektir. Böylece TC'nin yarattığı anti-PKK cephehin Kürt işbirlikçileriyle karşı yazılıyor. PKK'nın ateşkes adımı, TC sömürgeciğine ve onun özel savasına yönelikmiş çok güçlü ve etkili bir devrimci siyasal hamleymi; PKK'yı sıyrması bakımından muazzam gücündüğü, TC'nin politikalarını ise işlevsiz hale getireceğini, TC, bu açıklardan ateşkes karşı çıktı ve fakat bunu açıklan yapmayı göze alamayarak ateşkes ortamını kötüye kullanmayı, gereklerini yerine getirmeye ve eşesi uzatarak genllaya zarar vermesi sırası azdır.

Türkiye'nin "savasıyorcu" diyen sol güçleri, ateşkes girişimini "teslim olmak" diye değerdendirerek karşı çıktılar. Fakat Doğru Perinçek gibi savasçıyan ve daha baştan devlete ateşkes karşı çıktılar. Türkiye'de ateşkes girişimine solculuk adına karşı çıkmamanı nedeni, aslında ardına gizlenilen teslimiyet, milyarderlere gibi şeyler değildi, gerekçe ateşkesi kemalist sisteme dera vürmesi ve bu güçlerin işlevi kemalist sistemi korumakta yemimli olmalarıydı. Türkiye solunun önemli bir kesiminin yaklaşımı böyle oldu. Ateşkesi anlamaya çalışan baş parti ve gruplar Devrimci-Demokratik Güçbirliği platformu işlevi güçlerken yeni bir birlik eğilimi geliştirdi. Zayıf olan bu gelişmenin olumluğunda yanında, ateşkes denemesi

mesi süreci Türkiye sonu açısından aslında değerlendirilemedi ve gereken yoğun adımı atılmadı. Türkiye devrimi-demokratik güçleri için çok önemli bir çekiş fırsatı yaratan bu ortam değerlendirilmemiş ve bu nedenle gereken çıkış hala yapılamadı. TC yönetiminin ve sol güçlerin bu durumları yanında, PKK'nin atkesi uygulamasının Türkiye halkı üzerinde çok olumlu ve büyük etki yarattığı ve psikolojik savaşın yarmatmaya çalıştığı PKK imajına önemli darbeler vurduğunu açıkladı. Eğer örgütlü bir çalışmaya sahip çıkılsaydı bu etki önemli bir kitle gelişmesi biçimini alabilirdi.

PKK'nin ilk ayılık tek yanlı atkesi uygulamasının uluslararası alandaki etkileri de büyük oldu. Avrupa ve Ortadoğu'daki demokratik güçler bu girişimi desteklediler ve PKK ayılına daha iyi kavramaya çalışarak sempayite yayılmaya yöneldiler. Atkesin girişimi TC'nin müteflik olan emperyalist devletler üzerinde de çeşitli etkilere yol açtı. Kamuyu baskılayıcı bu güçler atkesi desteklediklerini ve sorunun çözümünü istediklerini zaman zaman açık seslerle söylemek zorunda kaldılar. Gerçekleştire atkesinden sonra da endişe duyduklar ve sorunun çözümü için TC'den istemede bulunmak, ona baskı yapmak bir yana, savas yönünde TC'yi kıskırtarak tam bir ikizlülük sergilediler. PKK'nin ilk ayılık atkesin girişimi, emperyalist devletlerin bu ikizlülük sergisinin gözler önüne bir kez daha serinimesi olarak, ayrı zamanda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin dünyadaki dostlarının artması ve dostlarının onu daha bir kararlılıkla savunabilmesi için de sağlam ve sürekli bir platform oluşturdu.

Bütün bunlar, PKK'nin ilk ayılık tek yanlı atkesi denemesinin başarılı bir pratik adım olduğunu ve önemli sayılı gelişmelerle ilgili açtığını göstermektedir. Her şeyden önce, PKK'nin tek yanlı olarak ilki ayı gibi bir süre atkesi uygulamaması ve bunu pratik tam bir disiplinle yürütmesi başta başına büyük bir başarıdır. Kuşkusuz atkesin girişimi Kürdistan sorununun çözümünde savası sona erdiren ve gözlemsel süreci geliştiren bir nitelik kazanmadı, böyle bir gelişmeye doğrudan ve bunu yarmatmaya da amaçlıydı. Ancak bu, sadece iyi niyetli bir dilekti, henüz TC'nin böyle bir sürece gireceği hiç beklenmiyordu. Bu açıdan, olayı bu temelde değerlendirilmemesi aslında doğru olurdu. Atkesi denemesine bir siyasal mücadele taklidi olarak basurmuş ve başarılı sonuçlar alınmıştır. Bu olumlu durum yanında, mücadele güçleri ve halk kitleleri içinde sorunun kısa sürede çözüleceği ve işlerin barışı yöneltmeye yürüyeceği gibi hayali eğilimlerin gelişmesine de kimsen yok achiştir. Olumsuzluk arzeden böyle bir beklenti çeşitli çevrelerde görülebilmekte ve bunun mücadeleye zarar vermemesi için baka harcanmaktadır.

PKK'nin basurduğuna atkesi taklidi etkileri, hala devam etmektedir. PKK, bu girişimi, daha fazla kan dökmemesini istemeyen, sorunun çözülmesi için ve demokratik yaklaşım temelinde çözümünü isteyen taraf olduğunu herkeşe göstermiş durumdadır. Bu, yapılan savaşın, dökülen kanın ve yaşanan vahşetin sorumlusunu TC olduğunu, faşist-soruşerler derneği dışında herkeşe görülmeye ve bilinmesi demektir. Atkesi taklidi TC'nin boyunca asimilasyonun bir taşıyıcı ve hala TC'yi zorlamaya devam etmektedir.

Kitle eylemliliğinin yeni zirveler

PKK'nin tek yanlı atkesi girişiminin Newroz'da başlaması, Newroz'un

atkesi ortasında geçmesi. Newroz kutlamalarının çok daha yaygın ve çokşulu geçmesine neden oldu. Kürdistan'daki halk kitleleri uzun süredir yürüttükleri Newroz hazırlarını atkesin koşusuyula da birbirledir ve Başkan Abdullah Öcalan yöre başın basım toplantılarında çağırısına karşılık vererek Kürdistan'ın bütün kasaba ve şehirlerine yaygın ve heyecanlı Newroz gösterileri gerçekleştirdiler. TC'nin atkesi ilanının sağışnılığında yaşaması ve atkesi uygulaması nedeniyle katliamlara fazla basuramaması, bu temelde yapmış olduğu hazırlıkların böylece boş çıkarması. Newroz kutlamalarının önceki yıllara göre daha az kanlı geçmesi sonucunu doğurdu. Başta Adana olmak üzere bazı yerlerde TC güçleri halkı saldırıp öldürme ve yaralamaları neden öldürseler de, bu tür olaylar bir kaç alanla sınırlı kaldı. Bir ay önceden başlatılmış olan "Newroz sendromu" böylece çok daha değişik bir ortamda gerçekleşen Newroz kutlamaları ile boş çıkarılmış oldu.

Kürdistan'daki halkın daha görkemli gerçekleştirdiği Newroz kutlamalarına paralel olarak, yurt dışındaki Kürdistanlılar da 1993 Newroz'unu her zamankinden daha büyük bir coşku ve yaygınlıkla kutladılar. Özellikle Avrupa ülkelerinde gerçekleştirilen Newroz geceleri, bir önceki yıllaki olan kitle katılımlı ikiye, üçe katılarak, büyük bir gösteri ve tam bir bayram havasında yapıldı ve on yili aşkın süredir bu alanda yapılan Newroz kutlamalarının her bakımından zirvesi oldu. Zaten daha önce de Brüksel'de geniş katlımlı kitleler bir ayılık grevi yapılmış ve Avrupa kamuoyu tarafından büyük ilgiyle karşılanmıştı. Özellikle Kürdistan Ulusal Meclisi için Avrupa'daki Kürt halkı tarafından seçilen temsilcileri de bu ayılık grevle kutlamaları, hem Kürdistanlı kitlelerin ve hem de Avrupa kamuoyunun daha da yoğun ilgi duymasına yol açmış. TC'nin Kürdistan'daki vahşi katliamlarının teşhir etmede belli bir duyarlılık yaratarak olumlu sonuçlanmıştır.

1993 yılının ilk aylarında Brüksel'deki kitleleşik ayılık grevlerle başlayan ve yaklaşık üç ay süren Newroz kutlamaları ile devam eden Avrupa'daki kitleleşik eylemliler, 25 Mayıs'ta Bonn'da yapılan büyük yürüyüşle, Ulusal Birlik ve Özgürlük Yürüyüşüyle yeni ve gerçek bir zirveye ulaştı. Yürüyüşün civarındaki bir kitle katılımlıya gerçekleşen bu yürüyüş, şimdiye kadar Avrupa'da yapılan kitle gösterilerinin en büyüğü olduğu gibi, bütün Kürt siyasal güçlerini ortaki bir pratik eyleme birleştirilmiş, Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal birlik çöpeşmesinin ilk eylemi olması ve çeşitli kesimlerin halk kitlelerini yakınlaştırmaları açısından da belirgin bir anlama sahiptir. Kürt ulusal birliğinin ayık istemleri ve böyle görkemli bir halk gösterisiyle ortaya çıkması, Avrupa'daki demokratik kamuoyu tarafından büyük ilgi ve destekle karşılandığı gibi, TC sömürgecilerinin ve emperyalist Avrupa devletlerinin de ciddi bir telaş içine soktu. Bu güçler, Kürt ulusal birliğinin böyle görkemli gelişmesini engellemek için, ondan sonra çok yönlü ve yoğun bir çaba içine girdiler. Özellikle Alman devleti ile TC'nin bu yürüyüşü çeşitli biçimlerde hala yaygın onlara yapmaya çalışmaları, yürüyüşün onu ne denli büyük darbe vurduğundan en açık göstergesi olmaktadır.

PKK'nin tek yanlı atkesi uygulamasının son bulmasından sonra gelişen savasa paralel olarak kitle direnişleri, serhildanlar da her zamanki çizgisine oturarak sürdü. TC'nin bu yılki yöneltmeleri her zamankinden daha fazla yurtsever halk kitlelerini he-

defleri ve halkı sindirecek mücadeleleri uzaklaştırmayı amaçlıyordu. Bu doğrultuda halk üzerinde vahşi katliamlar çok yoğun bir tarzda uygulandı.

Yüksekova'dan Iğdır'a ve oradan Siverek'e, Lice'ye kadar Kürdistan'ın büyük kent ve kasabaları TC faşist-sömürgeci ordusunun saldırılarına, yakıp yıkmalarına uğradı. Yüzlerce kişi yakılarak başgaldırı. TC faşist-sömürgeçlerinin bu vahşi katliamlarına karşı halkımız gerçekten örneği az bulabilir bir kahramanlıkla direniş gösterdi, her katliama daha fazla ve değişik türden direnişlere karşılık verdi. TC'nin bütün engellemelerine rağmen halkın bu direnişleri, serhildanları 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümü kutlamalarında yeni bir zirveye ulaştı. Başta Dıgar ve Malazgirt olmak üzere Kürdistan'ın hemen her yanında kepenk kapatma, yemen, gösteri, şehitlikleri ziyaret biçiminde kitle eylemleri gerçekleştirildi. Türk sömürgecileri oğluna çeviren halkın bu kararlılığında saldıran özde savas güçleri, onlara yurtsever katlettiler ve yüzölçüsüne de yaradılar. Ancak 15 Ağustos'un yıldönümünün bir direniş bayramı olarak kullanılması engellenemedi.

Türk sömürgecilerinin Kürdistan halkı üzerinde kitleli katliamların protesto eylemleri Avrupa'da giderek bir devamlılık kazandı. Özellikle TC'nin Kürdistan'ına basına kapılması ve Avrupa devletlerini TC'ye destek vererek katliamları görmezden gelmesini yarıttığı suskunluğu kırmak ve uluslararası kamuoyunun dikkatini TC'nin Kürdistan'da faal olmaları gerekti. Bu doğrultuda 24 Haziran'da bütün Avrupa ülkelerinde, biraz da siddet yanlı olan kitleleşik eylemler gerçekleştirildi. Halkımız Kürdistan'da yaşanan TC vahşetinin Avrupa'da görülmemesi ancak bu biçimde sağlabildi. Avrupa'da bu yönlü kitleleşik eylemliler 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümü kutlamalarında doruğa ulaştı. 4 Eylül'de Frankfurt'ta gerçekleştirilen II. Uluslararası Kürdistan Festivaline dünyanın her tarafından çok sayıda konukla birlikte yüz bin civarında insan katıldı. Bu, Brüksel ayık grevi ve Bonn yürüyüşünden sonra yılın üçüncü büyük kitle eylemliliği oldu. 1992 yılı Ağustos'unda yapılan I. Uluslararası Kürdistan Festivali'ne almış bin civarında olan katilim bu yıl neredeyse ikiye katlanmış ve içerik olarak da çok daha mükemmel düzlenmiştir. Kürdistan sorununun ve halkı Kürdistan özgürlük davasının uluslararası kamuoyuna yansımada bu büyük kitleleşik eylemler çok etkin bir rolü oluşturdu.

TC, II. Uluslararası Kürdistan Festivali'nin etkisini boş çıkarmak ve kitlelerin yürüme korku salmak amacıyla, festivalin yapıldığı sırada Mardin milletvekili Mehmet Sincar'ı katletti. Halkın özgürlük istemine karşı Türk egemenlerinin her zaman atkesi gerçekleştirmelerini çok somut bir örneği ve ayık göstergesi oluşturdu bu. Bunun bilincinde olan yurtsever kitleler, TC'nin katliamları karşısında kendilerini daha da bildele ve daha büyük bir güçle katliamlara karşı duracaklarını söyleyip pratik de gösterdiler. TC'nin Lice'de gerçekleştirdiği vahşi katliama anında karşılık verdiler. Köln'de kırk bin kişilik bir protesto gösterisini 29 Ekim'de gerçekleştirdiler. 4 Kasım'da da Avrupa'nın her yanında biraz siddet yanlı olan kitleleşik eylemlere yaygınlaşarak, TC'nin katliam uygulamasının nerede olursa olsun cevapsız kalmayacağına oluşturdular. Kasım ayı boyunca ve Aralık ayı içinde de TC ile birlikte emperyalist Avrupa devletlerinin saldırılarına karşı

yoğun direndiler ve bu faşist saldırılara kitleleşik olarak karşı koyarak kendi demokratik haklarına sahip çıkacaklarını herkeşe öğretiler. PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü böylece yaygın bir direniş içine ve yeni bir kitleleşik eylemlilik zirvesi biçiminde kutlandı.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin, TC sömürgeçliği gibi tarhını tanıdığı en vahşi ve barbar bir güce karşı halk kitlelerinin çok yüksek düzeyde fedakarlığı, cesareti ve direnci ile yürütüldüğü, bu mücadele içinde halkın yurtseverliği ve örgütülüğünün ileri düzeyde gerçekleştiği bir gerçekdir. PKK önderliğinde Kürdistan halkının büyük birliği, örgütülüğü ve eylemliliği son yılların en büyük ve en yakıcı gerçekçidir. 1993 yılında bu birlik, örgütülüğü ve eylemliliği gelişimi en az ikiye katlanmıştır. Oyle ki, emperyalizmin ve Türk egemenlerinin bütün tarhli tekerlemlerine dayanarak gelişirmeye çalıştıkları her türlü uyum, esasta halkın bu gücü tarafından bozulmaktadır. Böylece kitle direnişleri bir yurtseverleşme, birlik ve örgütülüğe nedeniyedir ki, bugün TC, yerel seçimleri yapmaktan öcü gibi korkmakta ve seçim yapmasa bütün belediyeleri en az yüzde 60-70 gibi bir oyta PKK'nin adaylarının alacağını simdinin aralığında dener. Çok açık ki, mücadeleimiz bu yeni, yani kitleleşik temeli biz de en çok değer vereceğimiz ve dikkat edeceğimiz bir yarıdır. Kitleleşik eylemliler, her zaman anımsın tekerlemlerini maskeleyeremeyecek, eylemlerimiz, kitle eylemlerinin özgüllüğüne kavşan TC, bugün bu tür eylemlere vahşice saldırılmak ve kitle eylemlerini engellemeye çalışmaktadır. Bizim de, TC'nin bu saldırılarına karşı çıkarmak, kitle eylemliliği gelişirip büyütecek yeni biçimler bulmak ve bu temelde mücadeleyi daha etkin hale getirmek gibi önemli sorunlarımız ve görevlerimiz vardır. 1990 Newroz'unda başlayan gelişen serhildanların daha da ilerletilmesi ve kitle mücadelesinin etkin kılınması ancak böyle sürekli yenilenme ve yeni eylem biçimleriyle zenginleşme temelinde mümkün olur.

Yedi ayda 1992'yi üçe katlayan savas yoğunluğu

PKK'nin tek yanlı atkesi uygulamasına TC yönetimi içinde iyi gösteren TC Cumhuriyetçileri Turgut Özal'dı. Talabani ile görüşmeler yapıyor, "hale bir silahlar susmuş, bazı siyasal gelişmeler sağlandı" biçiminde bir hava yayıyordu. Yirmibeş günlük ilk atkesi denemesinden sonra atkesi uygulamaları yeniden uzatılınca, deyim yerindeyse gözler Özal'a çevildi. Herkes adeta Özal'ın ne yapacağını bekliyordu. Ancak PKK'nin atkesi uzatmasından bir-iki gün sonra Özal öldü. Mevcut siyasal durum dikkate alınınca pek doğul karşılanmayacak bir ölümdü bu. Özal'ın atkesi ne kadar muhatap olacağı ve neler yapacağı fazla belli değildi, ancak Özal da ölünce atkesi girişimi tamamen mahatsız kaldı. TC yönetimi, Özal'ın ölümünün, atkesi sonu getirilmemesi ve etkisinin kırılması adına yoğun olarak kullanmaya yöneldi. Bu temelde kısa sürede atkesi konusulmaz ve tartışılmaz hale getirildi. Üzen sunu sürer bir prosedürle TC yönetiminin Özal'dan sonra yenilenmesini yöneldi. Başyüzünde sonuç alma vaaletide iktidar olan ancak besyüzü yoğun başarısızlıkta olan Demirel-inönü hükümetini böylece değiştirme ve yeni bir hükümet kamuyu karşıısına çıkarma imkanı TC'nin özel savas yoğunluğu kazandı oldu.

TC, bu temelde bir yandan kendi yönetimini yenilemeye çalışırken, di-

ğer yandan da bu yeni hükümet olayını güçlüktürle egemen kılıyorsa, böylece atkesi unutturması, operasyonları sürdürerek gerilla'ya dabe vermesi, "teslim olun" çağrılarıyla gerillayı dağıtması ve bunlar düşük dozda yapı atkesi uzun süre devam etmesini ve gerillanın ypranmasını sağlamaya çalıştı. Zaten TC Genelkurmay'ında bir muhatap da kalmımsa, herkes yeni koğlunun derdine düşmüştü. Özel savas yönetiminin tek yanlı atkesi böylece yaklaşımsa kendisi açısından mantıklıydı, bir yandan Kürt sorununun varlığını bile azaltması, diğer yandan da da olsa gerilla'ya darbe vuruyor ve özellikle yurtsever halk üzerinde baskı uyguluyor, böylece karşılarınıza yayılatılmış oluyor. Kuşkusuz PKK açısından durum uzun süre böyle devam edemezdi, en azından kendini ve halkı TC operasyonlarına karşı aktif korumak durumundaydı. Böyle bir yönelimle gelişen çarşımda 24 Mayıs'ta Kürt operasyon güçleri Bingöl'de ağır kayıp verince gerilla'ya karşı topyekün saldırı yapıldığı ve böylece PKK'nin tek yanlı uyguladığı atkesi filen ortadan kalkmış oldu. TC, "Bills Planı" dediği katilim planını uygulamaya koyduğuna ve TC Cumhuriyetçileri Demirel'in imzalaması ve emriyle bu planın yürütüleceği bildirildi. Özellikle operasyon alanlarına götürülen TV spikerleri aracılığıyla güncelleme radyo ve televizyonun naklen savas haberleri yayılmasına hale getirildi ve basın da buna katılarak aktif olmaz bir propaganda kampanyasına başladı. Başkan Abdullah Öcalan yöre, atkesin resmen bittiğini açıkladığı basın toplantısında bu durumu dile getirecek, TC'nin topyekün savasına aynen karşılık verileceğini ve topyekün direniş yürütüleceğini belirtti, halkı ulusal kurtuluş için seferberliğe çağırdı. Buna karşı TC Genelkurmay'ı da, kısmi seferberlik ilan ettiklerini açıkladı.

Bu gelişmeler temelinde Haziran başından itibaren Kürdistan, kelime-nin gerçek anlamıyla tam bir savas alanı oldu ve dünyanın en yoğun çarşımlı alanı haline geldi. İki tarafında topyekün saldırya geçmesi biçiminde bir çarşıma durumu yaygınlaştı. Gerilla, Türk ordusunun iyi yoğun saldırya ve hava bombardımanlarına boş çıkardıkları ve bunlara uyum sağladıkları sonra, ayıldır yapmış olduğu hazırlık temelinde çok yoğun ve zirvede bir eylemlilik süreci geliştirdi. Savas Kürdistan'ın hemen her alanında gittikçe yoğunlaştı ve yaygınlaştı. Kontra faaliyetlerinin verdiği zarar ve bazı yayıflıklar nedeniyle Güneybatı'da oluz kalın savas, özellikle Adem, Dersim, Garzan, Serhad ve Botan eyaletlerinde en üst düzeyde gelişim gösterdi. Kürdistan, böyle modern bir savas düzeyini tarhı boyunca yaşamıştı.

TC'de özel savas güçlerinin yönetime türden egemen oldumu ve bu nedenle gerçek anlamda bir hükümet gerekmediği, bu yüzden de kimsenin başbakan olmak istemediği bir ortamda ve daha çok masekleyici labileceği hesabıyla Tansu Çiller TC başbakanı yapıldı ve yeni Çiller hükümeti kuruldu. Bu temelde yeni bir özel savas programı yapılarak tüm güçler bu doğrultuda savasa seferber edilmiş, Türkiye'de küylenen desteği kazanılmaya ve dış dünyadan bu programa için destek alınmaya çalışıldı. Tansu Çiller, gerçekden de değerlerini paylaşmayaacağı kadar özel savas maskelendiği. Hicir hükümetin yapmadığı kadar kendini özel savas yönelimine teslim etti ve TC Genelkurmay'ı esas alınarak yapılan işbölümüne gö-

Emperyalizmin PKK'yi kuşatma planları ve bu senaryoda Almanya'nın başaktörlük görevi

Başarılı 1. sayfa

uygulamaları izledi. Almanya ve Fransa dışındaki bazı Avrupa devletleri de kendi ülkelerindeki Kürt demoklemlerine baskınlar düzenlediler. Almanya Federal İşçiler Bakanı Kanther, delarlarca diğer Kürt örgütlerini ve bu ülkede yaşayan Kürt işçilerini PKK'ye karşı tavrı almaya çağırdı. Bununla da yetinmeyerek, sorunu Avrupa Topluğunun İşçileri Bakanları toplantısına götürdü: Diğer Avrupa ülkelerinin hükümetlerine Almanya'nın aldığı kararı desteklemeleri ve Almanya'nın tutumunu izleyerek kendi ülkelerinde PKK'nin faaliyetlerini yasaklamaları çağrısında bulundu.

Almanya'nın Kürt demoklemleri ka-

Peki, o zaman TC cephesinde tam bir tarihi halini alana zafer çıkıklarının anlamı neydi, diye sorulabilir. Her şeyden önce, Kürdistan'da ulusal kurtuluş kuvvetleri karşısında darbe üstüne darbe yiyen ve derin bir moral çöküntüsü içinde bulunan sömürgeci güçlerin, sahte bir zaferle dayansa, bir moral dopingine ihtiyaçları vardı. Genel Güreş ve hempo-ları, PKK'ye karşı sağlanan bu uluslararası mutabakattan yola çıkarak, PKK'ye karşı mücadelede önemli başarılar kazandıklarını ve vaat ettikleri gibi bahara kalmadan PKK'nin işini bitirecekleri söylediler; böylelikle mücadelelemez karşısındaki çözüm-süzlüklerinin yol açtığı umutsuzluk ve

İmparatorluğu Alman emperyalizmi-nin yanında 1. Dünya Savaşı'na katılmış; Almanya'nın bu savaşın yenik çıkması Osmanlı İmparatorluğu'nun da sonunu getirmiştir.

TC'nin kuruluşu ile birlikte bir süre zayıflayan Türk-Alman ilişkileri, Hitler'in iktidara gelmesinin ardından yeniden gelişme göstermiş; kema-lizme Hitler faşizminin birbiri ol-dukları yakın özellikler arzettiği bu yıl-larda Mustafa Kemal ile Hitler arasın-da dostluk kurulmuştur. Oyle ki, Hit-ler, Mustafa Kemal'i kendi öğretmen-ler olarak değerlendirmiştir. TC de 2. Dünya Savaşı sırasında Alman faşiz-mi yanlısı bir politika izlemiş, Alman emperyalizminin Sovyetler Birliği'nin

şan bir terörizm tehdidi karşısında bu-lundunu kanıtlamak amacıyla tez-gahlanan Papa suikastı olayında Almanya'nın da parmağı vardı. Su-ikastı gerçekleştiren M. Ali Ağca Almanya'da hazırlanmıştı. Bu suikast ile Avrupa'nın demokrat çevrelerine Türkiye'deki faşist rejim üzerine git-memeleri işaretleri verilmişti. Öze-likle Almanya, tehdit de içinde olmak üzere çeşitli yöntemlerle Türkiye'de Türkçü mülteci bataklığına çekip çürütmekte önemli başarılar sağladı. Tanınmış bazı solcuları Alman em-peryalizminin misyonerleri haline get-irdi. Başka bir deyişle bu solculardan kendi çocuklarına bağlı yeni "Küçük Enverler" yarattı.

Genelde emperyalizmin ve özdele Alman emperyalizminin bu oyunda düşmeyen tek güç PKK hareketi ol-du. PKK, Avrupa'da bulunan yoğun Kürt işçi kitesi içinde devrimci çalış-malara büyük bir önem vermekte bir-likte, diğer örgütler gibi Avrupa zem-i-nini temel usleme alanı olarak seç-miştir. Devrime hazırlık işçi daha el-verdiği olanaklar sunan alanları terçih etti. PKK'nin bu yaklaşımı emperyaliz-minin oyuna rızası oldu. PKK'nin di-riştenizi vazgeçirmemesi üzerine, emperyalizmin sosyal demokrasi ka-nadının teslim aldığı bazı güçler, PKK hareketine karşı yoğun bir kara-lama kampanyası başlattılar. PKK'yi "fodol" ve "despot" olarak lanse et-meye çalıştılar. Bunlar PKK'yi bölüp parçalamak, gücün düşürmek, bü-dele Kürdistan'da devrimci mücade-leyi yeniden yükseltilmesini önlemek ve bu temelde kendi kaçınılmazlık-gizlemek istiyorlardı. Çünkü PKK'nin yeniden halkın başına kavuşması ve faşist sömürgeçliğe karşı devrim-ci savaşı geliş-tirmesi bu güç-lerin devrime bağlarını kal-madığını açığa çıkaracaktı. Bu güçlerin arka-sında kuşkusuz en başta Alman emperyalizmi vardı. PKK'nin ulusal kurtuluş savasına yönel-mesini engelle-mek için tez-gahlanan Semir provokasyonu da, özünde emperyalizmin gör-mek istediği PKK'nin nasıl

olması gerektiğini ortaya koyuyordu. Bu, devrimci içerideğin tamamen boşaltılması, direniş çizgisini terk et-miş, emperyalizmin kendi kullarları doğrultusunda TC'ye karşı kullanabi-leceği ve "İlmi-demokratik PKK" bi-çiminde formüle edilen bir oluşumdur. Ancak PKK bu provokasyonu da akamete uğretti. Provokasyonun başarısızlığı aynı zamanda emperyalist politikaların yenilgisi anlamına geli-yordu. Nitekim Alman emperyalizmi bu provokasyona açıkça şarh çıktı ve PKK'nin Semir provokasyonu karşı yürüttüğü mücadeleyi ceza da-vası konusuna haline getirdi.

15 Ağustos Atılımı ile birlikte Kürdistan'da başlayan silahlı direniş hareketi, pratikte 12 Eylül faşizmi ve gerisinde bulunan emperyalizmin ba-

şarısızlığı anlamına geliyordu. Bu at-ılım aynı zamanda PKK'nin yok edil-mesini amaçlayan bütün bu saldırılar ve provokasyonlara verilmiş bir cevap oluşuyordu. Böylece bu döneme kadar PKK'ye karşı uygulanan saldırı plan-ları ve yöntemleri boşa çıkıyordu. NATO'nun ikinci büyük ordusuna sa-hip olan TC'nin silahlı kuvvetlerini sa-vaşa sürmesinde, Kürdistan'daki işbir-likçilerini silahlı getirme biçiminde ör-gütlenmesine ve özel savaşı alabil-diğine tirmandırmasına rağmen, ulu-sal kurtuluş mücadelesinin gelişimini durdurulmaması, emperyalizmi PKK hareketine karşı yeni komplo ve pro-vokasyonlar tezgahlamaya yöneltti. İlkın İsvaç Başbakanı Olof Palme katledildi. Palme cinayetinin PKK ta-rafından işlendiği iddia edildi. Ger-çekte bu cinayetin gerisinde NATO ve Avrupa gericilliği bulunuyordu. Bu-nunla bir yandan PKK'yi dünya ilerci kamuoyundan tecrit etme ve emper-yalist sistemin hedefi haline getirme amaçlanırken, diğer yandan emper-yalist Batı ve ABD emperyalizmi poli-tikaları önünde engeller dikilebilecek bir liderden kurtulmuş oluyor. Yine de bu cinayetin en azından PKK'yi il-gilendiren yönüne sonuç alınmasında arzulanan başarı sağlanmadı.

Kürdistan'da durdurulamayan devrimci kurtuluş savaşı, 1987 yılın-da yapılan NATO toplantılarının temel gündem maddelerinden birini oluşturdu. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı sürdürülen sö-mürgeci savaşı yeni yöntemlerle bu to-plantılarda belirlendi. Sömürgeci kuvvetler yeni bir düzenlemeye baş-landı. Savaşa katılan tüm sınıflar-dan en aktif birimler özel bir kolordu-da birleştirildi. Bu birliklerin eğitimi

"Sosyalizmi tarihe gömdüğüne inandığı ve dünyaya kendi çıkarları doğrultusunda biçim vermeye çalıştığı bir ortamda, emperyalizmin, reel sosyalizmi aşan bir sosyalizmi, burjuva milliyetçiliğini aşan bir yurtseverliği ve burjuva demokrasisini aşan çok geniş bir demokrasiyi esas alan bir devrimci hareket karşı böyle bir tavrı takınması kaçınılmazdı."

"PKK'nin alabildiğine berrak parti içi ortamı düşmanın unsurları arasında ortaya çıkaracak güçlü özellikler arz etmektedir. TC'nin ajanlarını sızdırarak PKK yöneticilerini ve gerilla komutanlarını ortadan kaldırma çabaları ve girişimleri de kesinlikle sonuç vermeyecektir. En önemlisi TC Kürdistan halkını tamamen kaybetmiştir ve bu halkı yeniden eskinin kölelik ortamına çekmesi olanaksızdır."

patması ve başından beri PKK hare-ketine karşı yürüttüğü savaşı resimle-ştirmesi, Türk özel savaşı rejimi ta-rafından büyük bir meydan savaşı kazanılması gibi değerlendirildi. Başta ABD emperyalizmi olmak üzere, emperyalist Batı'nın PKK'ye yönelik bu tavrı, TC tarafında psikolojik sevdir-gin etkin bir aracı haline getirildi. Kürdistan devrimine karşı yürütülen savaşta adeta kesin sonuç alınmış-casına, Türkiye'de birçok çevre "za-fer"i kendisine mal etme çabası içine girdi. Bazı Türk gazeteleri özünü et-tiğimiz gelişmeler karşısında duy-dukları sevinci Almanca başlıklarla "Danke, Herr Kohl" biçiminde yanı-şırken, TC'nin ABD vatanında Başba-kan Çiller, Almanya'nın öne çıkarıl-masına tepki gösterdi ve Almanya'nın aldığı kararda ABD'nin rolünün belirleyici olduğunu de-di getirdi. Çiller bir bakıma haklıydı ve bir uluslararası mutabakat temelinde PKK'ye karşı açık tavrı geliştiri-yordu. Sosyalizmi tarihe gömdüğüne inandığı ve dünyaya kendi çıkarları doğrultusunda biçim vermeye çalış-tığı bir ortamda, emperyalizmin, reel sosyalizmi aşan bir sosyalizmi, burjuva milliyetçiliğini aşan bir yurtse-verliği ve burjuva demokrasisini aşan çok geniş bir demokrasiyi esas alan bir devrimci harekete karşı böyle bir tavrı takınması kaçınılmazdı. PKK hareketi Ortadoğu'da emperyalizmin "yeni dünya düzeni" politikası-nın uygulama şansını oldukça zayıf-latan ve emperyalizmin sadık işbirlik-çisi olan Türk faşist rejimini alabildi-gine zorlayan bir hareket olarak orta-ya çıkıyordu. PKK hareketinin belli başlı birçok emperyalist devletlerin birleşik saldırılarına maruz kalması ve "terörist" olarak damgalanıp he-def alınması, sadece onun uluslara-rası düzeyde anti-emperyalist mücadelesinin öncü kolu olduğunu işare-t ediyordu. Dolayısıyla TC'nin ölümcül darbeler olarak değerlendirdiği ve PKK'yi çökertmiş gibi lanse ettiği ge-lişmeler, güçlü devrimci içeriğine bağlı olarak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ulaştığı gelişme aşamasının kaçınılmaz sonucuydu.

moral çöküntü sürecini tersine çevir-meye çalışıyorlardı. Bu sahte zafer sarhoşluğuna tepki yine rejimin kendi içinden geldi. Faşist rejimin başı De-mirel, Almanya'nın yasaklama karar-ının olumlu olduğunu, ama henüz ya-pılacak çok şeyin bulunduğunu ve bu kararın PKK'ye karşı mücadelede bir gelişmekte olduğu açmasını gerektiğini açıklama gereğini duydu.

Almanya'nın Kürt demoklemleri ve ku-luşlarını yasaklarken, bunların "iç güvenliği ve kamu düzenini tehdit etti-ği" gerekçesine dayanması gerçekleri yansıtmamaktadır. Kürdistan'daki çin-ginca katliamlar ve soykırım deneme-lerine tepki gösteren Kürtlerin bu ülkede Kürt kuruluşlarına yönelik pro-testo eylemlerini yasaklama gerekçesi olarak göstermek, daha önce de gazetemizde ifade edildiği gibi, katlin canlanıldığı değil, kurbanın gırpınışını cezalandırmaktan farisizdir. Gerçek-te nedenler çok daha köklüdür. Nite-kim yasaklama kararının gerekçesin-de de PKK'nin, "iç güvenlik ve kamu düzeni"nin yanısıra, Almanya'nın "di-ğer önemli çıkarları için" tehdit oluşturduğundan söz edilmektedir.

Almanya'nın PKK'ye ve onun önder-lik ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş mü-cadesine karşı takındığı tavrı, ideolo-jik ve stratejik bir tavrıdır. Türk-Al-man ilişkilerinin tarihinden birazcık haberdar olanlar, Almanya'nın PKK'ye karşı açık tavrı almasının ne-denlerini kavramakta zorlanmayaca-klardır. Alman emperyalizminin geçmişten beri Ortadoğu üzerindeki hegemonya savaşıdır Türk egemen sınıflarını esas aladığı belirtmek ge-rek. Osmanlı İmparatorluğu'nun çö-küşü gittiği yıllarda, Alman emperyaliz-mi bu imparatorluğun dağılmasını önlemeye çalışan bir güç olarak orta-ya çıkmış; İttihat ve Terakki yönetime-sinde Alman egemenliği her alanda da alabildiğine gelişmiştir. Bunun so-nucunda Prusyalı generalerinin yeni-den eğitim modern temeller üzerinde örgütlediği Osmanlı ordusu impara-torluğundan kopmak isteyen halkların üzerine sürülmüş; bu ordu Emniler ve Kürtler başla olmak üzere birçok halkı kırından geçirmiştir. Osmanlı

yok etme politikasını aktif olarak des-teklemiştir. Alman emperyalizmi bu savaştan da yenik çıkınca, TC kendi kuruluşunu her açıdan emperyaliz-me teslim olmakta bulmuştur. "Türk gerçeği, tarih içinde görünümüze ka-dar önemli oranda Avrupa sisteminin ajanı durumunda olan bir görünüm kendisidir. Türklüğe ilgili olup bilecek her şey, NATO ve AET bünyesindeki ülkeleri ilgilendirir. Onlar, Türk gerçe-ğini kendi çıkarlarına göre ayarlamış-lardır. Anadolu'da ta Osmanlılar dö-nemine inşa edilen Türklük, süreç içinde bağımlılık altına alınmış ve bu bağımlılıkla Türkiye Cumhuriyeti'nde de sürdürülmüştür. 12 Eylül faşizmi-nde ise en ileri bir bağımlılığa dönüş-türülmüştür." (A. Ocalan)

Konumuzu bağlantısız açınsında, burada kısaca 12 Eylül askeri-faşist darbesi üzerinde durmak gerekir. 12 Eylül darbesi, Türkiye devrimci-de-mokratik hareketi ile Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı düzen-lenmiş bir emperyalist müdahale biç-i-miydi. Emperyalizmin ve işbirlikçi-te-kelci Türk burjuvazisinin egemenlik düzeninin önemli sarınsaltır geçirdiği, sivil yönetimler bu egemenliği sür-dürmez duruma düştüğü, Türkiye ve Kürdistan'daki halk muhalefeti-ni bastıramaz ve emperyalizmin Ortadoğu'daki çıkarlarını korumak için yüklenen rolü yerine getiremez hale geldiği bir dönemde, Pentagon ve NATO karargahlarında planlara-k hakata geçirilen bir darbedir. NA-TO ve Avrupa Topluğunun içinde Türki-ye masası sorumlu olarak, Alman-ya, Türkiye'de 12 Eylül faşizminin ku-ruluşunda en büyük rolü oynadı. Faşist rejime her bakımdan des-tek sundu. Çeşitli uluslararası plat-formlarda Türk faşist rejiminin uy-gulamalarına karşı yükselen eleştiriler ve protestolara göğüs gerdi. Bir bakı-ma bu rejimin sözcüsü gibi davrandı. Bunun yanısıra kapıları Türki ve Kürt müteccilere açtı. Ancak her tür yöntemli kullanarak, bu kesimi devrimci özünden boşaltmaya ve böyle-likle Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketini faşistye etmeye çalıştı. Türk devletinin uluslararası boyutlara ula-

Almanya üstlendi. Donanımı yine esas olarak Almanya tarafından kar-şılındı. Bu kolordu ates gücü yüksek silahlar, helikopterler ve öteki ete-kimli savaş araçlarıyla donandı. Kür-distan'da kanlı eylemler düzenleyen, kitlesel katliamlar gerçekleştiren ve sayısız cinayetler işleyen kongremlerini İtaliye Almanya'nın ünlü GSG-9 adı kuruluşu tarafından eğitilmiş hazırlan-dı. Buna paralel olarak Avrupa ze-mininde çok yönlü çalışmalar yapıldı. Çeşitli Avrupa ülkelerinde PKK'yi destekleyen kitleler ve demokratik Kürt kuruluşları üzerinde baskılar yoğunlaştırıldı. PKK aleyhinde yoğun bir karalama kampanyası başlatıldı. Gizli haber alma örgütlerinin marifet-leriyle sahte bildiriler dağıtılarak, ör-gütler arasındaki çelişkiler çatışmaya

dönüştürülmek istendi. İnsanlar PKK'yı desteklemekten vazgeçmeye ve polisle birlikte çalışmaya davet edilirdi. En sonunda başlatılan tutuklamalara Almanya'da "PKK Davası" açılması aşamasına gelindi.

Almanya'nın başlatıldığı tutuklamalar, "PKK'ye evet, Asya'ya hayır" sloganı ile ortaya çıkan yeni bir provokasyon izledi. Emperyalizmin ve TC'nin yönlendirdiği bu provokasyonun amacı PKK'yı Avrupa'da etkisiz hale getirmek provokatörlerin denetimini sokmak, gerilla safhalarına sızdırmış ajanlarla ilişkili kuruluşu mücadelesini doğurmasını çıkarmak, yozlaştırmak ve etkisiz kılmak, yine rehabilitasyon yöntemleriyle bir ölçüde çarpıtılan cezaevlerindeki büyük direniş potansiyelini aınlarını kurduğuna takmak ve böylece PKK'yı tasfiye etmekte. Almanya'da açılan PKK Davası bu planda önemli bir rol oynayacak. Davanın açılması bizzat NATO toplantılarında kararlaştırılmıştı. Avrupa çapında yapılan polis koğuş-turmaları tek bir merkezde birleştirilmiş ve davanın açılması görevi Almanya'ya devredilmişti. Tutuklanan kişilerin itiraflığı kabul edecekler ve bunların yaptığı açıklamaları PKK'nin "terörist bir örgüt" olduğu kanıtlanmış olacaktı. Beklenti buydu. Ancak bu beklentiler gerçeğelemedi. Henüz duruşmalar başlamadın, PKK'nin Kürdistan zemininde yürüttüğü kararlı direniş sonucunda provokasyon ve dolayısıyla emperyalizmin planları boşa çikardı. Avrupa'da Kürt işçisi kitlesi topyekün PKK liderliğinin yanında yer aldı. Emperyalistler ve uçakları uygulama fırsatı tanımayan kirli planları ile baş başa bırakıldı.

Aradan geçen süre içinde Kürdistan'daki halk savaşı muazzam gelişmeler kaydedti ve bir denge aşamasına ulaştı. PKK ilan ettiği ateşkesle kendi gücünü kanıtladı ve Kürdistan sorununun siyasal yoldan çözümüne karşı olmadığını dünya kamuoyuna göstermiş oldu. Türk devleti ateşkesi dikkate almaz ve Kürdistan'daki katliamların sürdürürken, emperyalist çevreler ateşkesin devam etmesini temennisinde bulunmanın ötesine geçemedi. Gerçekle PKK'nin bu isabelli taktik adımı emperyalist güçleri de zorlamış ve onları suç üstü yakalamıştı. Kürdistan'daki savas emperyalist devletlere faşist Türk rejimini daha çok kendilerine bağlama olanağı sunuyordu ve Türkiye'yi uygun bir silah pazarı haline getiriyordu. Nitekim daha sonra emperyalist silah tedariki kendi ürünlerini Türkiye'ye satmaya işareti verdi. Buna bağlı olarak, yine bu süreçte Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında çıkmaz iyice derinleşti faşist Türk rejimi majay tazeleme yolu gitti. Politkade hiçbir deneyimi bulunmayan ve kadınlığı düşüne dizi bir özelliği olmayan Tansu Çiller, önce DYP Genel Başkanlığı'na ve ardından başkanlık görevine getirildi. Çiller'in bu görevi bir bakıma atanması, esas olarak faşist Türk rejimini dünya kamuoyunda öldükçe yıpranan imajını düzeltmeye ve kısa bir süre için de olsa rejime sokulmadıyı amaçlamaktaydı.

Ne var ki, Çiller'in kadınlığı ve kimi çevrelerin övgülerine mazhar olan "güzel" Kürdistan'da halk savasının daha da boyulanarak gelişmesini önlemeydi. Türk sömürgeçlerinin ölkem üzerinde siyasal denetimi tamamen parçalandı. Kürdistan'daki sömürgeci iktidar aygıtları işlevini önemli ölçüde yitirdi. Sömürgeci Türk partileri Kürdistan'ın pek çok yerleşim biriminde tabelalarını indirirdi. Aynı şekilde sömürgeci Türk ordusu da gerilla kuvvetleri karşısında tam bir bozgunu yaşar duruma düştü.

Düşman ordusunun bu savasta verdiği kayıplar yüksek boyutlara ulaştı. Buna karşılık, halkımız açısından Kürdistan'da yepyeni bir süreç başladı. Bu, halkımızın kendi iktidar organlarını inşa etme ve kendi yönetimini kurma süreciydi. Bu süreçte devrim yıkılanın yerine yeniyi inşa etme özelliği öne çıktı. Sadece düzeni ordugüne dayanarak Kürdistan'da varlığını sürdürme notkasına gelen TC, çareyi çok daha vahşi bir biçimde silih halka yöneltmek buldu. Katliamlar, kontrogerilla cinayetleri, tutuklamalar, köylerin bombalanması, yakılması ve başlatılması bu nömede en yüksek düzeye ulaştı. Saldırları müteakibetlerini kapsamasına ancak ölçülebilir değildi. Bu, özel savasın "denizi kuruma taktiği"nin en yüksek düzeyde uygulanmasıydı. Buna rağmen, Çiller yönetimine karşı hemen her çevreden tepkiler ve davanın açılması görevi Almanya'ya devredilmişti. Tutuklanan kişilerin itiraflığı kabul edecekler ve bunların yaptığı açıklamaları PKK'nin "terörist bir örgüt" olduğu kanıtlanmış olacaktı. Beklenti buydu. Ancak bu beklentiler gerçeğelemedi. Henüz duruşmalar başlamadın, PKK'nin Kürdistan zemininde yürüttüğü kararlı direniş sonucunda provokasyon ve dolayısıyla emperyalizmin planları boşa çikardı. Avrupa'da Kürt işçisi kitlesi topyekün PKK liderliğinin yanında yer aldı. Emperyalistler ve uçakları uygulama fırsatı tanımayan kirli planları ile baş başa bırakıldı.

Aradan geçen süre içinde Kürdistan'daki halk savaşı muazzam gelişmeler kaydedti ve bir denge aşamasına ulaştı. PKK ilan ettiği ateşkesle kendi gücünü kanıtladı ve Kürdistan sorununun siyasal yoldan çözümüne karşı olmadığını dünya kamuoyuna göstermiş oldu. Türk devleti ateşkesi dikkate almaz ve Kürdistan'daki katliamların sürdürürken, emperyalist çevreler ateşkesin devam etmesini temennisinde bulunmanın ötesine geçemedi. Gerçekle PKK'nin bu isabelli taktik adımı emperyalist güçleri de zorlamış ve onları suç üstü yakalamıştı. Kürdistan'daki savas emperyalist devletlere faşist Türk rejimini daha çok kendilerine bağlama olanağı sunuyordu ve Türkiye'yi uygun bir silah pazarı haline getiriyordu. Nitekim daha sonra emperyalist silah tedariki kendi ürünlerini Türkiye'ye satmaya işareti verdi. Buna bağlı olarak, yine bu süreçte Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında çıkmaz iyice derinleşti faşist Türk rejimi majay tazeleme yolu gitti. Politkade hiçbir deneyimi bulunmayan ve kadınlığı düşüne dizi bir özelliği olmayan Tansu Çiller, önce DYP Genel Başkanlığı'na ve ardından başkanlık görevine getirildi. Çiller'in bu görevi bir bakıma atanması, esas olarak faşist Türk rejimini dünya kamuoyunda öldükçe yıpranan imajını düzeltmeye ve kısa bir süre için de olsa rejime sokulmadıyı amaçlamaktaydı.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, Özgür Gündem gazetesinin kendisiyle yaptığı söyleşide, bu konuya açıklık getiriyor ve şunları söylüyor: "Avrupa'nın son dönemlerde Kürt hareketine karşı geliştirdiği saldırılar, Tansu Çiller hükümetine biraz nefes vermiş ve ayakta tutma çabalarını, Çiller, Avusturya'da, Fransa Cumhurbaşkanı Mitterrand'la görüştüğünde, 'sizin yıldızinizi parlatacağız' sözünü aldı. Kongre öncesi zor duruma düşmüştü. Hatta DYP içinde gelişen muhalefet yeni bir genel başkan arayışını güdüyor-mişti. PKK konusunda çok şey yaptık, çevresine yansıtıyama ihtiyacı vardı. Özellikle diplomatik alanda girişimleri sonuç vermemişti. Avrupa ve ABD'ye giderek temel istemlerini dile getirdi. DYP Kongresi'nden bir gün önce Fransa hükümeti Kürt hareketine karşı bazı tutuklamalara girişti. Bunun Almanya'da da daha geniş bir şekilde uygulamaya konulması istendi. Hatta giderek Avrupa Birliğinin ortak karar olarak geliştirmekte istendi. Bu görüşmelerin altında yatan gerçek, kendi aralarında Kürt

sorununa PKK'siz bir çözüm getir-mekti. Bu, daha önce de bize dayatılmak istenen 'Kürt sorununa evet, PKK'ye hayır' tezinin karşılıklı mutabakat şeklinde tekrar istislarak önümüze sürülmesi girişimidir..."

"Büyük bir ihtimale yerle seçimler kadar Çiller hükümetini desteklemek ve ayakta tutmak için bu tür yaklaşımla ve tutuklamalar karşısında yeniden çıkarılabilir. Avrupa devletlerinin yasaklama gereksizi olarak Kürtileri Avrupa'da gelişletirdikleri anti-katliamlı eylemleri göstermeleri ve bunu da kendi 'iç güvenlik' politikalarına bağlamaları gereksizi olarak alaksız yoktur. Tamamıyla üst düzeyde alınmış bir kararın sonuçlandırılması hareketle geçirmektedir. Kaldı ki, Clinton'la yapılan görüşmede,

"TC'nin kuruluşu ile birlikte bir süre zayıflayan Türk-Alman ilişkileri, Hitler'in iktidara gelmesinin ardından yeniden gelişme göstermiş; kemalizme Hitler faşizminin birbirine oldukça yakın özellikler arzettiği bu yıllarda Mustafa Kemal ile Hitler arasında dostluk kurulmuştur. Öyle ki, Hitler, Mustafa Kemal'i kendi öğretmenini olarak değerlendirmiştir."

"PKK'nin direnişini kıracağız ve geriye kalanları da Türk politikasıyla bütünlüştürceğiz" gibi bir karar üzerinde durulmuştu. Bu temelde, ilk etapta Avrupa'da başlandı."

Özellikle Doğu Almanya'yı ilhak etmesiyle birlikte dünya siyasal arenasına önde gelen emperyalist devletlerin bir olarak genel Federal Almanya Cumhuriyeti, PKK ve Kürdistan hareketine karşı taktikünü tuttukları TC'nin yaklaşımını aratmayacak bir yaklaşımla sergiledi. Bunun nedenleri anlaşılmaz görülmekte. İlginçtir, TC'nin bugünkü çerçegi ile son yıllardaki Osmanlı İmparatorluğu'nun durum arasında birçok bakımdan benzerlikler bulunmaktadır. Ulusal kurtuluş hareketleri Osmanlı İmparatorluğu'nu köküşün eğine getirmişti. Benzer durumda bugün faşist-sömürgeci TC yaşamaktadır. Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş savaşı TC'nin sorun olduğunu yakınlıştırmış ve onu yıkılış eğine getirmiştir. Geçmişte Alman emperyalizmi Osmanlı devletinin imadına yetişmiş ve yıkılışını bir süre geciktirmişti. Bugün Federal Almanya'sı da tüm gücünü Türk devletinin yıkımına karşı koymaktadır. Geçmişte büyük Ermeni soykırımı, denetimini Alman generallerinin ellerinde bulundurduğu Osmanlı ordusu tarafından gerçekleştirilmişti, Kürdistan'da yükselen isyanları Alman subaylarının daşınman düzeye göre verdiği bu ordudan tarafından kanlı bir biçimde ezilmişti. Günümüzde iddialı bir emper-

yalist güç olarak boy gösteren Almanya da yine TC'nin Kürdistan'daki katliamlarına arka çıkmakta, onun Kürtileri tarih sahneden silme girişimlerini ardına kadar desteklemektedir. Almanya bugün Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine düşmanlığını Kürdistan bayrağının taşınması suç sayıp yasaklayacak kadar çılgınca boyutlara varmıştırdır. Kuşkusuz bu yaklaşım Türk sömürgeçlerini cesaret vermektedir, TC'nin Kürdistan'da giriştiği katliamlara her gün yeni halklar eklenmeye ul açmaktadır.

Reel sosyalizmin yıkılışı ve Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte, özellikle Kafkasya ülkeleri ve Orta Asya'nın Türki cumhuriyetleri üzerinden ciddi bir hegemonyaya yarınasına giren Almanya'ya yarınasına giren Almanya'yı ilhak etmesiyle birlikte, Türkiye ile ilişkilerini bu mücadelede temel bir basamak olarak değerlendirmekteyiz. ABD'nin de içinde yer aldığı emperyalist Batı, PKK'ye karşı tavır almamak, TC'ye sağladığı desteğe rağmen, onun Kürdistan sorununa inkarı ve imhaya dayalı yaklaşımını tutarı bulmamakta ve hatta tehlikeyi görmedikçe Kürdistan sorununu çok daha radikal bir temelde çözümü götüreceğini bildiği için, TC'nin mevcut politikasında mutlaka değişiklik gelmesini ve "Kürt realitesinin tanınması"na bağlı olarak sorunun çözümü açısından bazı adımlar alınmasını zorunlu saymaktadır. Yeni sömürgeçliğin bile artık oldukça zor yaşatılır bir duruma düştüğü günümüz dünyasında emperyalizmin, TC'nin Kürdistan'da uyguladığı son derece vahşi bir klasik sömürgeçliği ayakta tutmasına sonuna kadar arka çıkmaması mümkün değildir. Bu durumda, emperyalizmin PKK'ye karşı tavır almaması, TC'yi sorununu çözümü için zorlaması doğru bir olasılıktır. Abdullah ÖCALAN yoldaş da bunun bir ihtimal olduğunu söylemekte. TC ile Batı arasında bu konuda bir uzlaşmaya gidilmesi öablenceğir. Batı'nın yasaklama kararına karşılık TC'nin de siyasal özgüven için adım atma konusunda güvence vermiş olabileceğini belirtmektedir. Yine Başkan APO'nun söyleyişleri, Avrupa PKK'ye karşı çıkarak, aynı zamanda Türk tarafından siyasal diyalog konusunda harekete geçmesini istemiştir. TC'nin bu konuda geçmişte de Batı'ya güvenceler verdiği, ancak SHP-DYP koalisyonu döneminde Demireli'nin "Kürt realitesini tanıyoruz" biçimindeki açıklamasının özel savasın bir oyalama taktiğinin ötesine geçmediği iyi bilinmektedir. Demireli'nin-Güres suç ortaklığı güruhu her dönemdenkinden daha fazla "kök kazımaya" yöntemi esas almıştı. Sorunun çözümü konusunda bazı adımlar atılmayın Özal'ın önu biruğ tarafından kesilmiş ve Özal bir kompolya tasfiye edilmiştir.

Emperyalist Batı'nın Mart ayında kadar PKK'nin kökünü kazıyacaağını, direniş savasını kıracağını ve geriye kalan güçleri de Türk politikasıyla bütünlüştürceğini iddia eden TC'nin bunu başaracağını inanamadı da son derece doruğur. Nitekim Çiller'in ABD ziyareti sırasında Clinton'un Kürdistan sorununun çözümü konusunda FKO-İsrail diyaloguna benzer bir süreç için girilebileceğini Çiller'e söylediği bizzat Türk basını tarafından dillendirildi. Ancak Türk tarafı - PKK'siz kökünü" yönteminde ısrar edince, çözüme Mart ayına kadar yeni bir süre tanıdı. Bu konuda varılan karar Almanya ve öteki Avrupa ülkelerine de itelidi; önde gelen emperyalist Avrupa devletlerinin Kürt hareketine karşı ortak bir mutabakata

girmektedir. Türkiye'nin de içinde yer aldığı emperyalist Batı, PKK'ye karşı tavır almamak, TC'ye sağladığı desteğe rağmen, onun Kürdistan sorununa inkarı ve imhaya dayalı yaklaşımını tutarı bulmamakta ve hatta tehlikeyi görmedikçe Kürdistan sorununu çok daha radikal bir temelde çözümü götüreceğini bildiği için, TC'nin mevcut politikasında mutlaka değişiklik gelmesini ve "Kürt realitesinin tanınması"na bağlı olarak sorunun çözümü açısından bazı adımlar alınmasını zorunlu saymaktadır. Yeni sömürgeçliğin bile artık oldukça zor yaşatılır bir duruma düştüğü günümüz dünyasında emperyalizmin, TC'nin Kürdistan'da uyguladığı son derece vahşi bir klasik sömürgeçliği ayakta tutmasına sonuna kadar arka çıkmaması mümkün değildir. Bu durumda, emperyalizmin PKK'ye karşı tavır almaması, TC'yi sorununu çözümü için zorlaması doğru bir olasılıktır. Abdullah ÖCALAN yoldaş da bunun bir ihtimal olduğunu söylemekte. TC ile Batı arasında bu konuda bir uzlaşmaya gidilmesi öablenceğir. Batı'nın yasaklama kararına karşılık TC'nin de siyasal özgüven için adım atma konusunda güvence vermiş olabileceğini belirtmektedir. Yine Başkan APO'nun söyleyişleri, Avrupa PKK'ye karşı çıkarak, aynı zamanda Türk tarafından siyasal diyalog konusunda harekete geçmesini istemiştir. TC'nin bu konuda geçmişte de Batı'ya güvenceler verdiği, ancak SHP-DYP koalisyonu döneminde Demireli'nin "Kürt realitesini tanıyoruz" biçimindeki açıklamasının özel savasın bir oyalama taktiğinin ötesine geçmediği iyi bilinmektedir. Demireli'nin-Güres suç ortaklığı güruhu her dönemdenkinden daha fazla "kök kazımaya" yöntemi esas almıştı. Sorunun çözümü konusunda bazı adımlar atılmayın Özal'ın önu biruğ tarafından kesilmiş ve Özal bir kompolya tasfiye edilmiştir.

Emperyalist Batı'nın Mart ayında kadar PKK'nin kökünü kazıyacaağını, direniş savasını kıracağını ve geriye kalan güçleri de Türk politikasıyla bütünlüştürceğini iddia eden TC'nin bunu başaracağını inanamadı da son derece doruğur. Nitekim Çiller'in ABD ziyareti sırasında Clinton'un Kürdistan sorununun çözümü konusunda FKO-İsrail diyaloguna benzer bir süreç için girilebileceğini Çiller'e söylediği bizzat Türk basını tarafından dillendirildi. Ancak Türk tarafı - PKK'siz kökünü" yönteminde ısrar edince, çözüme Mart ayına kadar yeni bir süre tanıdı. Bu konuda varılan karar Almanya ve öteki Avrupa ülkelerine de itelidi; önde gelen emperyalist Avrupa devletlerinin Kürt hareketine karşı ortak bir mutabakata

vamaları sağlandı.

Bundan sonraki süreçte TC'nin uygulamalarına kısaca bir göz atmak gerekir. Faşist Türk rejimi bir yandan Kürdistan'daki gerilla mevzilerine karşı hava saldırıları düzenler ve sivil halkı kirli suçladığı तरीه yoğunlaştırırken, diğer yandan korucu şefleri durumundaki hain Kürd aşiretlerini en üst düzeyde kabul etti. Geçmişte ancak uzman çavuşlarla muhatap olabilen bu zaim takımı, Ankara'da TC cumhurbaşkanı ve başbakanı tarafından tanzimli bir biçimde ağırlandı. Kendilerine devletin resmi televizyon kanallarında Kürteş söyleşileri yapıldı. Bunun yanı sıra DEPI devlete açık işbirliğini zorlamak için, bu parti üzerinde baskının dozu alabildiğine artırıldı. Parti üyesi milletvekilleri hakkında DGM savcılığınca dokümanlaşdırılmakla tehdit edilmesi ve idam cezasıyla yargılanmaları için dava açıldı. Partinin kapatılması için üst mahkemeye başvuru da bulundu. Böylelikle işbirlikçi ve ihanete yatmayan kesimler zor kullanılarak tasfiye edilmek istendi. Kuşkusuz bu girişimler TC'nin Kürt sorununu "PKK'siz çözüme" çabalarının parçalarını oluşturmaktadır. Başlangıçta hain korucu başlarının devreye sokulması temelinde kurulacak "Kürt partisi", daha sonraki süreçte parlamentoda ve parlamentodaki başlıca parti işbirlikçilerin katılımıyla Kürt sorununun çözümünü sözümlenir bir tarafa haline getirecektir. Nitekim parlamentodaki değişik partilerin üyelerinden oluşan ve sözcü Kürt sorununu siyasal çözümü için girişimlerde bulunan bir grup milletvekilleri görüşen Demirel, kendilerine, "Çabalarınızı sürdürünüz. Hedefiniz doğrudur. Soru-

diyebiliriz. Bu partinin gelişimi tabii ki PKK direnişinin ihmeline bağlıdır. Yeni PKK'nın direniş bitiminden, her ikeli milletveillerini veya köy korucularının partisinin gelişmesi mümkün değildir. Ama üzerinde yoğunca çalışılmaları bilyorum. Biz, dürüst olup da bu çalışmalara katılmak zorunda kalmış insanlarla seslenmek istiyoruz. Bu çabalarından vazgeçemeliyiz. Bizim açımızdan yaptıkları konuşma faaliyetleridir. Böyle bir girişim sadece koruculuğu biraz daha siyasallaştırma anlamına gelir. Yani koruculuğu zaman hem askeri ve hem de siyasi bir kuvvet haline alır. Bu bizim için çok açık bir düşman cephesidir. Bu kesimlere daha çok sert yönelmesini bileceğiz. PKK'siz bir çözüme gitmek ve hatta PKK içinde 'ülman' bir kanat yaratmaya mümkün istiyorlar. Bunlar beyhude çabalarıdır. PKK'siz Kürdülük artık mümkün değildir."

PKK'ye ve onun önderlik ettiği devrimci kurtuluş mücadelesine ömür biçimini yeni bir durum olma-dığı gayet iyi biliyoruz. Kürdistan kurtuluş hareketi 15 Ağustos Atılımı'nı gerçekleştirirken, dönem faşist şefi Evren, kurtuluş kuvvetlerine 72 saatlik ömür biçimisti. Oysa 15 Ağustos Atılımıyla başlayan silahlı direniş ve kurtuluş savaşına öncünü yitirdi. Silahlı direniş güçleri hain necelik, hem de nitelik açısından büyük bir gelişme düzeyini yakalamıştır. Kürdistan halkı bağimsiz ve özgür yaşamakta kararlı oldu-ğuna defalarca kanıtlanmış, kurtuluş savaşından zaferle çıkmaya inancını alabildiğine pekiştirmiştir. Kürdistan halkının ezici bir biçimde kendin-çüsünün yanında yer aldığı faşist Türk rejiminin çeşitli kesimleri tara-

de şimdiden önemli meseleleri katetmiştir. Düşman daha kapsamlı katliam planlarıyla PKK'ye dostluk gösteren herkese PKK'den uzaklaştırma'yı tasarlamaktadır. Ancak "Bu politikaların tutmayacağı açıktır. Halkımız her bakımdan birleşerek, dayanışma içerisinde köyde, kente ve hatta her aleyhi bir hücre durumuna getirerek kendi siyasallaşmasını gerçekleştirmesi durumu söz konusudur. Bu gitliçte daha da boyutlan-

güçlerini ortaya koyacaklardır. Hiçbir kuvvet Avrupa ülkesinde yaşayan Kürt gençlerini halk savına katılmak üzere Kürdistan'dan dönmekten alıkoymayacaktır. İkincisi, PKK'nın Almanya'da kirkin taraftarının bulunduğu bizzat Alman yetkilileri tarafından itiraf edilmektedir. Gerçek sayı bunun çok üzerinde ve bu kitte örgütlü bir kitledir. Almanya'da içinde olmak üzere Avrupa ülkelerinde her Kürt ailesini bir hücre evi durumuna

lomatik başarısı olarak lanse edilmek istenen olay, aslında çaresizlik ve başarısızlıklarını göstermiştir. Bizim açımızdan önemli bir başarıdır."

Burada son derece önemli bir noktanın altını ısrarla çizmek gerekir. Emperyalist sistem PKK'yi ve önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesini çözümlenir açılarından son derece tehlikeli bulmaktadır. Bunun için ABD emperyalizmi ve emperyalist Batı'nın PKK'ye karşı tavır alışkın bir başına

"Geçmişte Alman emperyalizmi Osmanlı devletinin imdadına yetişmiş ve yıkılışını bir süre karşılamıştır. Bugünün Federal Almanya'sı da tüm gücüyle Türk devletinin yıkımına karşı koymaktadır. Geçmişte büyük Ermeni soykırımını, denetimli Alman generallerinin ellerinde bulundurduğu Osmanlı ordusu tarafından gerçekleştirilmiş, Kürdistan'da yükselen isyanlar Alman subaylarının danışman düzeyinde görev aldığı bu ordu tarafından kanlı bir biçimde ezilmiştir."

yor. Yeni kişi girenken inisiyatifli elinde bulundurulan PKK'dir, gerilladır, siyasallaşmasını sağlayın halktır. Devletin katliamları, böyle çaplı operasyonları bunu önlemeye yetmemiştir." (A. Ocalan)

Kısacası direniş güçlerinin kökünü kazıyacağı ve şiddetle karşı ilmi çevreler yaratarak PKK'yi etkisizleştirme-içinde eden Güreşin rüyasını gerçekleştiremeyeceği ve sadece bir avuntu olarak kalacağı daha şimdiden belli olmuştur. Daha önce de belirtildiği gibi, yeni 'silahlan arındırılması ve direniş çizgisini terk etmiş bir PKK' yaratma girişimleri de yeni değildir. PKK böylesi amaçlarla tezgahlanan TC kaynaklı ve hemen her yıl jaylaşığı komple ve provokasyonla beraber başlarıyla başa çıkmış, her defasında bu komple ve provokasyonlarla karşı mücadelelenen güçlenerek çıkmıştır. PKK'nın alabildiğine parlatıldığı ortami düşman unsurların arasında ortaya çıkaracak güçlü ezilme arzelmektedir. TC'nin ajanlarını sızdırarak PKK yöneticilerini ve gerilla komutanlarını ortadan kaldırma çabaları ve girişimleri de kesinlikle sonuç veremeyecektir. En önemlisi TC Kürdistan halkını tamamen kaybetmiştir ve bu halkı yeniden eskimin kölelik ortamına çekmesi olanaksızdır. Güney Kürdistan'daki Barzanlı işbirlikçileri de kapsayan "köy koruculuğu" sistemi ve bu sistem kısmi bir siyasal nitelik kazandırmakla Kürdistan halkını kandırılmayaacağı ve özgür yaşam tutkusundan vazgeçirilemeyeceği açıktır. Halkımız kurtuluş umudunun gerçekleştirici güçleri tutulması gereken halkaları tutmuşlardır. İşbirlikçi ve ihanet sence Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, Güney Kürdistan'da çöküş ve dağılıma sürece girmiştir. Halkımızın artan öfkesi karşısında ayakta durma uğraşısı içinde bulunan bu hain grupların TC'nin derdine derman olmuşları düşünülmektedir.

Şimdi Avrupa ülkelerindeki yasaklamaları etkilerine geelim. Almanya ve Fransa'nın PKK'ye karşı aldıkları düşmanca tavır ve TC derneklerinin katılmalarını Kürdistan'daki ulusal kurtuluş savaşının gelişimi üzerinde ciddi olumsuz etkileri vardır. Bunun çok belirgin nedenleri vardır. Her şeyden önce, Avrupa ülkelerindeki Kürdistanlı işçileri politize eden, onları derin etkisi altına alan ve mücadele ortamına çeken gücüdür. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş savaşını. Bu bakımdan derneklerin rolü oldukça sınırlıdır. Kürdistan'daki devrimci savaş gelişimini sürdürmeye devam ettikçe, işçilerimiz bu savaşın devrimi öncüsünü saflarında sınımsız kenetlenen-cekler ve her koşul altında onu savunmayı sürdürecektir. Halk savına siyasal maddi ve manevi bakımdan en yüksek katkıda bulunmak için tüm

getirmek, baskıların dozu ne denli artırılırsa artırılacak, Kürdistan'da olduğundan çok daha kolaydır. Üçüncüsü, Kürdistanlı yurtseverler Almanya ve Fransa'nın kendi derneklerini katıp-ma kararına karşı gelişmiş bir direniş sergilemişler ve hemen hemen bütün derneklerini yeniden açılmışlardır. Almanya yönetimi Kürt kitlelerini göstermekle direnişin sonucunda yeni adım atmak zorunda kalmıştır. Kitle letişim araçlarının yoğunca bahsetmek zorunda kaldığı bu direnişlerde gösterilen kararlı tutum, kurtuluş mücadelesine fazla işlemlerle bulunmayan Kürt çevrelerini de ulusal kurtuluş hareketine yaklaştırmıştır. Dördüncüsü, derneklerin kapatılmasıyla Avrupa ülkelerinde yaşayan Kürdistanlıların TC'nin Kürdistan'daki katliamlarına karşı geliştireceği eylemlerinin son bulmasıyla, kitlesel gösteriler ve protesto eylemlerinin daha yoğun ve yaygın bir biçimde sürdürüleceği kesindir. Alman emperyalizminin yapabileceği tek şey ancak resmi solum toplantılarını ve geceleri yasaklamak olabilir. Bu da yeni bir durum değildir. Geceler ve festivallerin geçmesi yasaklandığı unutulmamalıdır.

Emperyalist çevrelerin PKK'ye karşı katliamları açık düşmanca tavır, PKK'nın güçsüzlüğünü değil, gücünün göstergesidir. Neredeyse tüm emperyalist sistem PKK karşı-sızlığı ekonomik ve politik bakımdan desteklemesi ve askeri-tek-

faşist Türk rejimini yaşatma arzusunda bağlamak yetenli olmayacaktır. Emperyalist TC'den önce bir bütün olarak sistem çözümlenir düşüncelerdir. Burada emperyalizmin büyük bir ürküntü duyduğu ve boğmak istediği şey PKK'nın önderlik ettiği mücadelesinin yoğun enternasyonalist içerdiği. Sözcü devrimci güçlerin görmek istemedikleri bir gerçeği emperyalistler için fark etmişlerdir. Dünyanın en mazlum ulusunun haki ve meşru davasını omuzlamış bir siyasal partinin emperyalist sistem başı tarafından 'dünyanın en tehlikeli terör örgütü' olarak tanımlanması ve tüm sistem saldırlı hedef haline getirilmesi başka türlü anlam verem-olanaksızdır. Reel sosyalizmin yıkılışıyla birlikte sosyalizmin olduğu yaygarasına basan ve kapitalizmin ebedi merkeze bilebilecek ve onları insanlığı bölümlenme noktasına getiren emperyalist kapitalizme karşı savaşım ortamına çeken bilebilecek bir devrim deşşeteli duymakta; Kürdistan devriminde bunu görmedikler.

Kuşkusuz emperyalist sistem hayalini kurduğu kapitalizme tamamen teslim olmuş bir dünya yaratmaktadır çok uzaktır ve böyle bir dünyaya asla ulaşamayacaktır. Bugün dünyanın çeşitli bölgelerinde emperyalist sisteme karşı mücadele halinde bulunan halklar vardır. Ancak Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını ve bu savaşın öncüsü kader bir bütün olarak emperyalist sistemin şimsireklerini üzerine çek-

"Avrupa ülkelerindeki Kürdistanlı işçileri politize eden, onları derin etkisi altına alan ve mücadele ortamına çeken gücüdür Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş savaşını. Bu bakımdan derneklerin rolü oldukça sınırlıdır. Kürdistan'daki devrimci savaş gelişimini sürdürmeye devam ettikçe, işçilerimiz bu savaşın devrimi öncüsünün saflarında sınımsız kenetlenen-cekler ve her koşul altında onu savunmayı sürdürecektir."

nun çözümüne ben de yardımcı olmam istiyorum. Parti liderleriyle görüşeceğim, hazırılı yapıyorum. Başniş çözüm çabalarına yardımcı olacağım" demistir.

Başkan APO, TC'nin bu girişimlerini ve özellikle hain aşiretlerini Ankara'da ağırlanmasını yorumlamak, soruna oldukça açıklık getirmektedir. "Bunları (aşiret reislerini) yeni bir girişimle işbirlikçi bir parti temelinde kullanılmak istiyorlar. Bu eskiden de denemmiş olan bir girişimdir. Türk demokrasisine bir yama gibi vurulacak olan bir işbirlikçi Kürt partisi doğsa bile bu ölü bir parti olacaktır. Eskiden ben böyle bir parti ve cephe yaratma çabalarını olduğunu biliyordum. Aslında böyle bir parti vardır. Eskiden buna Türkiye KDP'si denirdi. 1970'li yıllardan beri değişik yöntemlerle günümüze kadar getirilmek istendi. Süni Elçi ve Salt Kurttoprak'ın katledilmesinden sonra bu partinin ipleri MIT'in eline geçti. Günümüzde işte bu parti daha belirgin olarak ortaya çıkarılmak istiyor. Bu partide çalışmaya yürüten birçok yurtsever kişi katledildi. Bunun sonucu olarak işbirlikçi bir kilit ortaya çıkardılar. Şimdi bu yapıyı resmi bir Kürt partisi biçiminde ortaya çıkarmak istiyorlar. Yani başka bir yapıyla biz buna 'Korucular partisi'

fından da kabul edilmektedir. Sözcüleri bir Ecevit, Kürdistan'da Mart ayında yapılacak yeni seçimlerin iptal edilmesini istemekle; buna gerekçe olarak PKK'nın seçim sonuçlarını bir referandumla dönüştürmesi olasılığını göstermektedir. Bugün Kürdistan'da gerillanın tutmadığı dağı, girmedeki köy, kasaba ve kent kalmamıştır. Faşist Türk rejiminin tüm gücüyle sivil halk kitlelerine saldırması, PKK'nın ve gerillanın halkla tamamen bütünleştiğini en sağlam göstergesidir. En elverişli aylarda bile karadan gerillanın üzerine yürümekten çekinen Türk ordusunun ağır kiş koşullarında gerilla üstleri ve mevzilerine yaklaşması oldukça zordur. Düşman esas olarak hava saldırılarıyla sonuç almaya deneyecektir. Zaten mevur durumdaki yapıftı tek şey de budur. Ancak düşmanın yönelimlerini iyi bilen ve yılların deneyim-birikimi sahip olan gerilla, oldukça ciddi tedbirlerle kişi dönemi olmuştur. Başkan APO'nun da belirttiği gibi, PKK kiş mevimsi boyunca mevzilerini yürükleri şurada kalacak, bunları daha da sağlamlaştıracağız. PKK bu süreçte güçlerini iyi kullayması ve otuzbin gerilla ile baharda hedeflerini üzerine yürüme-i kararlaştırmış; bu planını gerçekleştirmeye-

"Diğer emperyalist ülkelerden Fransa ise, bütün uluslararası sorunlarda olduğu gibi Kürdistan sorununa yaklaşımında da Almanya'yı taklit etmekte, Almanya'nın kuyrukçusu bir politika izlemektedir. Fransa'nın bugünkü tutumu, geçmişte Hitler faşizmine teslim olmuş Fransa'nın tutumunu andırmaktadır."

nik yönden donatması yetememiş, söz konuş devletler kendi iç hukuklarını çizineyerek Kürtilerin demokratik ve insan haklarını gas etmeye çalışmışlardır. Kürdistan'ın ve Kürtilük gerçeğinin tarihten silinmek istemesinin suç ortağı durumundaki emperyalist güçlerin bu yaklaşımı, halkımızın doğru yolda olduğunu işaret etmektedir. Böyle Aldanılmaya da belirtildiği gibi, "Avrupalılar atkılarını bu son adımı başı siyasal bir güç olarak kabul etme pratiğine bizzat gelişmişler. Yani bizim açımızdan bir gerileme değil, tam aksine bir ilerleme vardır. Her kitlesel eylem ve hem de diplomatik, askeri temelde yeni gelişmelerimizdir ve var olduğu kabul edilmiştir. Sözümlenme hükümetin bu son bir dip-

başka bir mücadele ve öcü devrimci güç yaktır. Bu gerçek Kürdistan halkının dünyada öncü anti-emperyalist mücadelesinin çıktısı olduğunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla tarihin 1917 yılında Rusya proletaryasının ve 1960'li yıllarda Vietnam halkının omuzlanma yüklediği tarihsel görevin bir benzeri bugün Kürdistan halkının omuzlanma yüklenmesi bulunmaktadır. Bu tarihsel gerçeklik Kürdistan halkının dünyada çapında muazzam dostlarının bulunduğu göstermektedir. Halkımız anti-emperyalist mücadele boyunca layıkıyla yükseltilerle dağalandığı ve emperyalist kuşatmaya karşı mücadelesini başarıyla sürdürdüğü süreçte, muazzam potansiyeli dostlarını hareket geçirmesine bilecek ve dünya çapında halkların engin desteğini kazanacaktır.

Kürdistan'ın özgürleşmesi için Koçgiri'den Amed'e akan yürürekli bir komutan

Adı, soyadı: **Türkan ERDOĞLAN**

Kod adı: **Dilan**

Doğum yeri ve tarihi: **İmranlı-Sivas, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ergani, 29 Ekim 1993**

Dilan yoldaş. 1970 yılında Sivas'ın İmranlı ilçesine bağlı Delice köyünde 6 nüfuslu bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin maddi durumu kötü sayılmazdı. Ailede oldukça yoğun bir çalışma ortamı vardı. Bütün kardeşleri gibi Dilan yoldaşta emek sürecine küçük yaşlardan itibaren katıldı. Kadirbalıbeciği ve yapabileceği her işi yaptı. Aile toprağa ve ve hayvanlıca bağlı geleneksel bir Kürt ailesi olmasına rağmen aydın sayılabilecek nüveleri de içinde barındırıyordu.

Dilan yoldaşın yaşadığı Koçgiri bölgesinde aşiretlik ilişkileri tamamen parçalanmış ve bu parçalanma ile birlikte devletle ilişkiler daha da artmıştı. Bölgenin toprakları kurak ve verimsiz olduğu için yoğun bir göç vardı. Göç etmeyen de köyde kalan ailelerin erkekleri işe işçi olarak Avrupa, Arabistan gibi birçok ülkeye birlikte Türkiye metropolüne ve diğer alanlara taşınır. Bu temelde kapitalist ilişkiler böylece girmeğe başladı. Ve bir proletaryesizleşme süreci. Bu proletaryesizleşme daha çok lümpen bir proletaryesizleşme. Düzenli bir iş ve sürekli bir aylık yoku. Birkaç ay çalışıyor, diğer aylarda iş bitiyor.

İçkiç temelinde de olsa bu dışarıya göçler böyle insanın Türkiye sol çevreleri ile birleştiğini gösteriyor, onları çeşitli hareketlerin içine çekmiş. Bu insanlar bu görüşleri ve mevcut örgütlenmeleri bölgeye de biraz taşırdılar. 12 Eylül öncesi MHP'nin biçimsel olarak Alevi karşıtı bir temelde örgütleniyor görünümüne ve yer yer MHP'lerin saldırıları insanları anti-faşist kılmağa da Türk solunun faşizmi belli bir kesim şahsında göstermiş. TC geçmişi ve kemalizm tanıma de-ğerdemlemeleri ölü savaşın politikalarına daha fazla vurgu sağlamıştı. Bölgedeki devrimci devleti hiçbir zaman karıştırmaları almıydılar. Daha çok devlet içiçindeki faşist kadroları hedef alırdı. İçte bir kaç defa Türk ve Kürt çalışmaları anlamına gelebilecek çalışmalar yapıldı. İmranlı merkezli MHP'li faşistler düzenli olur. Bunlar bölgenin yerlileri değiller. 1893 yılında Osmanlı-Rus Savaşında Kars bölgesinden kaçıp bu alana yerleşenlerdi. Burada tam bir Kürt düşmanlığı içinde bulunuyorlardı. Aynı zamanda bölgenin ticaretini de bunlar elinde bulunduruyorlardı.

12 Eylül döneminde Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta kongrelerin paramilitör örgütü MHP'nin saldırıları yoğunlaşınca ve binlerce kişi katledi-

lince bölge insanı sınırlı olanaklara biraz silahlanmaya başladı. Faşistler Kürt köylerini basacağı ve onlara kamyonlarla silah geldiği söylentileri bölgede tam bir panik havasına yol açtı. Tam bu beklentiler ve panik ortamında 12 Eylül darbesi yaşandı. Bölge insanı bu darbeyi yukarıda anlattığımız nedenlerden dolayı sevinçle karşıladı. Hatta cunta şefi Kenan Evren'in Alevi olduğu ve Alevileri kurtarmak için bunu gerçekleştirdiği söylentileri halkı hızla etkiledi. Kenan Evren 1983'de İmranlı'ya gittiğinde binlerce kişi kutarcı diye karşıladı. Özel savaş çok bilinci bir şekilde yürütülüyordu. Önce Kürt yörelerindeki silahlar TC tarafından toplandı, TC Alevilikte baş geliştimen yolunu da temeldi. Asimilasyon oldukça hızlandırmıştı. TC'nin 12 Eylül ile birlikte ördüğü bu ağ halen bugün insanlarımızı sarmış durumdadır.

Kuşkusuz Alevilerin devletle bu kadar yakınlaşmasında Türk solunun rolü de az değildi. Faşistlerin saldırıları karşısında halk doğru düştür bir örgütlülüğe kavuşturulmamışlardı. Halka sağ çıkılabilecekti, halk kendisine düşman faşist bir darbeyi en azından benimsemeye.

İşte Dilan yoldaş böyle bir ortamda büyüdü. 12 Eylül darbesi sonrası faşist TC ordusu, polisi ve diğer baskıcı kurumları Kürt köylerine çok sıkı bir baskı uyguladı. Birçok insanı tutukladılar ve işkencend geçirdiler. Bu dönemde Dilan yoldaşın köyünde bir Dev-Yol grubu vardı. Bu grup bölgenin insanlarında oluşuyordu ve çoğunlukla da TC askerinden gizleniyordu. Bu grubun bölgede olmasından dolayı TC sürekli köylere baskın düzenler, insanları evlerinden alır, işkenceye götürürdü. Köyde TC ile sıkı ilişkiler geliştiren ibaracı ve işbirlikçi kişiler vardı. Bunların bir kısmı Dilan yoldaşın akrabalarıydı.

Bu olaylar Dilan yoldaşın baskıcı TC'ye ve ordusuna karşı kininin artmasına neden oldu. Köylülerin işkencend geçirilmesi ve tutuklanması 'Onu çok etkiliyor ve bunun nedeni-nin bulması çalışıyor. Akarbalan'ın ibaracı olması işe onu derinden sarsıyor ve neden bunu yapıyorlar sorusuna bir cevap arıyor. Yıllar geçtikçe bunların nedenini biraz daha iyi kavrayacak.

Dilan yoldaş böylesi bir ortam ve çevrede ilkökulu Delice köyünde okudu. Köyde okuduğu sırada annesi, babası ve kardeşleri İmranlı'ya göç ettiler. O dedesi ve halasıyla birlikte köyde kaldı. Onlara yardımcı oldu. Yaşı küçük olmasına rağmen büyük sorumlulukları üstlendi. O hiçbir zaman halkı, dedesi ve kardeşleri için hiçbir şey çocuk olmadı. Onun bu durumu çevrede daha çok sevilmesine ve ciddiye alınmasına neden oldu. İlk okulu bitirdikten sonra O da İmranlı'ya gitti. Köyde ortaokulu okudu. Ortaokulu zorluk çekmeden bitirdi. Burada iyi bir arkadaş çevresi edindi. Gerek kardeşleri arasında olsun gerekse arkadaş çevresi arasında olsun oldukça seviyiyor. Kıvrak zekası ile sorunlara çözümleniyordu ve insanı özellikleriyle sevilen ve aranılan bir insandı.

Büyük zorluklara rağmen üstlendiği sorumlulukların bilincindeydi ve gereğini mutlaka yerine getirdi. Girişken ve cesaretlili kişiliği ile sürekli bir arayış içindeydi. Çevresindeki sahte ilişkiler 'Onu oldukça rahatsız ediyordu. Her geçen gün bu ilişkilerin sahteliğini daha fazla görüyor, bu şekilde yaşa-

namayacağına iyice kavıyordu. Ve bunlara bulasmamak için çaba harcıyordu. Bu sahte ilişkiler nasıl dönüştürülebilir, buna karşı ne yapmak gerekir konularında işe fazla bir çıkış yolu bulamıyordu. İçinde bulunduğu çevrenin Koçgiri gibi gerek Türkiye ile sınırlı olan ve gerekse 1919'larda ayaklanan bir bölge olması, Türkiye'nin TC tarafından çok yoğun uygulanmasına neden olmuştur. Türkleştirilmede önemli bir mesafe de alınmıştı. Kürtlüğe, Kürt mücadelesine yabancı ve hatta yer yer düşman bir hale gelirmişti bölgenin insanı.

Ailesinin daha çok toprağa bağlı olması, geleneksel Kürt ailesini biraz dışa kapatma temelinde ele alması ve TC ile sıkı ilişkiden uzak bulunması Dilan yoldaşın kendisini asimilasyona karşı korumasını beraberinde getirdi. Ancak okul süreci Dilan yoldaş için tam bir asimilasyon dönemi oldu. Fakat O, bu asimilasyondan sınırlı da olsa kendini koruyabildi, TC'nin asimilasyon kurullarından olan okullarda kendisine öğretilmeye ve verilmeye çalışılan bilgileri kuşkuyla karşıladı. Ancak bu modern anlamda bir yurtseverlik bilincine ulaşmasına yetmedi. Çevresi de bu anlamda kendisine fazla katkı sunmadı.

Aile çevresinin biraz demokrat olması ve 12 Eylül öncesi devrimci ilişkiler içinde olması, Önce da devrimci olmaya itiyordu. Ancak devrimcilik konusunda fazla bir bilgisi yoktu. Bu olan ilişkiler yumağının değiştirilmesi gerektiğini bildiği halde, bunun nasıl olacağını fazla bilmiyordu. Bu temelde arayışlarını sürdürdü.

1984-85 öğretim yılında girdiği sınıflarda Tokat Sağlık Meslek Lisesi'ni kazandı. Ve okula kaydını yaptı. Aile ortamından ilk kez kopuyordu. Okul ortamında bu Kürt kızı tamamen teslim alınarak Türkleştirilmeye çalışıldı. Okul yatılıydı ve yatılı okullarında da Kürdistanlılar için ne anlamda geldiği çok açıktı. Bu okulların amacı gençecik Kürt çocuklarını birer küçük kemalist haline getirmekti. Bu okula yaşadığı yoğun asimilasyon etkisini bir süre Dilan yoldaş üzerinde gösterdi. Ancak tatillerde ailesiyle birlikte olması ve kardeşleri ile yaptığı tartışmalar olumlu oldu. Kendisini iyi bir insan yapsa adına kemalist okulların kendisine oynamak istediği oyunu çok açık bir şekilde gördü. Bunu başa çıkarmak için kendi üzerinde yoğunlaştı. Gitmekte devrim ve sosyalizm kavramlarını daha iyi anladı ve düzene alıtmama konusunda kendisini kararlaştırdı. Dilan yoldaş, artık okul sürecine daha da eleştirisiyle yaklaşmaya başladı. Kendi arkadaşları bu temelde kazandı. Kendi çapında bazı protesto biçimleri de geliştirdi. 1988 yılında bu okula hemsire olarak mezun oldu. Bu dönemde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine bağlılaşmaya başladı. Birkaç şeyi daha doğru temelde yeni yeni kavramaya başladı.

1988 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu'nu kazandı. PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesi 'Onu fazlasıyla etkiliyordu. Kardeşleri arasında yurtseverlik daha da gelişmişti. Bazi doğru halkaları yakalamışlardı. Ve kendi çapında bazı faaliyetler yürütüyorlardı. Aile bir arayışın biraz birbirlerine bağlı olması bütün kardeşleri olumlu temelde etkilemişti.

Bu dönemden sonra okuldaki yurt-

sever öğrencilerinde de ilişkilerini geliştiren Dilan yoldaş, hem hastahane çalışıyor, hem de okuyordu. Ayrıca hastahane çalışanları insanlara yardımcı olmaya çalışıyor ve herkese destek sunuyordu. TC geçmişi nas-tanelerde daha iyi görüyordu. Devrimden ve devrimci olmanın başka bir çıkışın olmadığı, böyle yaşamının lanetli bir yaşam olduğu açıktı ve kendisini bu lanetli yaşamdan koparmak istiyordu.

Dilan yoldaşın yardımseverliği çevreski halk arasında sevilmesine neden oldu. O da bunu ulusal kurtuluş mücadelesine aktarma temelinde kullanmaya çalışıyordu. Halk ile geliştirdiği ilişkilerden sonuç çıkararak iş sürekli ulusal kurtuluş mücadelesinin haklılığı yönünde propaganda yapıyordu. Arkadaşlarını kazanmak ve mücadeleye yakınlaştırmak için gece gündüz çalışıyordu. Bundan sonuçta alıyordu.

Dilan yoldaş, karışık disiplini ve resmiyete gelen bir kişiliği ifadesi-di. Fedakarlığını, cesaretini ve sözüne bağlı oluşunu gösterdiği dirençli pratiğinden de görmek mümkündür.

Üniversite sürecinde hem kendi pratik olarak geliştirdi, hem de öğrenci gençlik içerisinde faaliyet yürüttü. Artık bunu yeterli görmüyordu. Bu şekilde Kürdistan'ın kurtuluşuna fazla katkıda bulunamayacağı ve var olan enerjisini, binkimini mücadeleden daha fazla saklamasına gerektiğini düşündü. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin mutlaka kazanacağı ve bu yarığın daha da genişlemeye gerektiğini düşündü. Düşündüğü dağları özgeçiretilerini, Berivanları ve daha nicelerini. Bu dağların şahını olmak gerektiğini düşündü. Ağıt yoldaşın askeri olmak gerekirdi. Bütün bunları çevresiyle konuşuyor ve birçok arkadaşını da bu temelde katılmaya itiyordu.

Katılmadan kısa bir süre önce tanıdığı bir yoldaş olan **Cafer DEMIREL** İstanbul'da şehit düştü. Cemazesi İstanbul'dan İmranlı'ya götürüldü. Dilan yoldaş da bir gün arkadaşlarıyla birlikte cenazeye katılmak üzere İmranlı'ya gitti. O gece evleri basıldı. Kardeşleri ve arkadaşlarıyla birlikte gözaltına alındılar. Dilan yoldaşın kızı daha da arttı. İşkenceleri yüzlerine haykırıyor, şehit yoldaşın ölümsüzlüğünü, işkenceleri cellatları bilmiyorlardı ki, şehit düşen her yoldaşımızın ansına bağlılığını gereği olarak Kürdistan topraklarını kanlarımızla tekrar tekrar sulayacağımızı.

İşkenceleri cellatları başkaları Dilan yoldaş indiricelemleri, vazgeçerlerini düşünüyorlardı. Devrimin Koçgiri'ye girişini engelleyeceğini düşünüyorlardı, oysa Dilan yoldaş intikam yemini etmişti. Dağlar gözünde tutuyordu. İşkenceleride dağlarda hesaplaşmak istiyordu. Kürt halkına ve Kürdistan'ın yapılanlarını hesabını fazlasıyla sormak istiyordu.

Kısa bir süre sonra gözaltında bırakıldılar. Dilan yoldaş hiç vakit kaybetmeme istemiyordu. Hemen arkadaşlarına konuyu açtı. Artık böyle bir adımı atılması gerektiğini ve bunun bir görev olduğunu ortaya koydu. Onun bu tavır arkadaşları arasında olumlu karşılıandı. Hemen hazırlıklara başladılar. Herkesin gözünde özgür dağlara ve yoldaşlara kavuşmanın sevincini okunuyordu. Ve 1992 Mayıs'ında bir gün arkadaşlarıyla birlikte Amed Eyaleti'ne gitti. Bu dö-

Biz burada direniş diyarında. Orada aranızda, burada toprakta yaz. Umut olduk ekildik: Toprakta fırtına, dağlarda isyan, doğada hayatız. Ne umut biter kavga da ne günde güneş. Özgür ülke, mutlu hayat için bedel olduk bedel. Güneşte rengimiz, toprakta sevdimiz ve dağda havamız var bizim. Dalga dalga esen yel, her bir yana götürür. Çayımız hayat olur. Hayatı kayıt açar toprağımızda. Toprak buram buram kokar. Ruhumuz kavga da, dağlarda ve isyandır sizlerle.

nemde Amed Eyaleti düşmana oldukça güçlü darbeler vuruyordu. Düşman harita hareket edemiyordu. Dilan yoldaş bu süreç için yer aldı. Amed Eyaleti gerilla faaliyetlerinden cesareti kararlılı ve yoldaşlık ilişkilerine verdiği önem ile tanındı. Kendisini oldukça geliştirecek pratiğe hükmedebilecek bir hale getirdi.

Atandığı cephe faaliyetlerinde oldukça verimli çalışmalar yürüttü. Halka oldukça değer veriyordu. Mücadelenin halkımız için ve onunla birlikte olduğunun derin bilinci taşı-mıyordu. Kazanılmış Kürdistan halkını devrimizim temel olduğunu ve bu temelde Kürdistan halkını arayıp iş kimsenin köleleştirme-yeceğini biliyordu.

Amed'deki halkın yurtseverliği ve fedakarlığı onu derinden etkiledi. Koçgiri'nin de yurtseverleşmesi gerektiğini düşünüyordu. Koçgiri artıkları Kürdistan'ın bir parçası olmalıydı. Kendisinin de Amed'de savaşmakla Koçgiri'nin Kürdistanlaşmasına katkı sunacağını ve birliğin de bu temelde sağlanacağını biliyordu.

Koçgiri'den Amed'e Kürdistan'ın özgeçiretilmesini işin akan bu yürürekli komutan, 29 Ekim günü Ergani'de bir yoldaşıyla birlikte kontra güçlerinin pususuna düştü. Çıkan çatışmada yarındıkları yoldaş yaralı olarak kurtuldu. Dilan yoldaş son mermisine kaçarak direnerek ölümsüzlüştü. O yaşamı boyunca buğym edemedi, teslimiyeti kabul etmedi ve sonunda başı dik bir şekilde ölümsüzlüştü.

Birbircük yıl süren gerilla yaşamında, düşmana zor anlar yaşattarak, Kürdistan'ın özgürleşeceğini ve Koçgiri'nin kesin Kürdistanlaşacağını gösterdi.

'Onu mücadeledelemede sonsuzda dek yatacağıız. Bağımız ve özgür Kürdistan, bütün şehitlerimizle olduğu gibi Dilan yoldaşın da ansına verdiğimiz en iyi karşılık olacaktır. Bunu kesin başarcamızda kararlılı sözü veriyoruz.

İNANÇ VE KARARLILIĞIN BÜTÜNLEŞTİĞİ BİR DEVRİMCİ

Adı, soyadı: **Yaşar KALEKÇİ**
Kod Adı: **Dersim, Ayhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan-İsabey**
Köyü, 09.01.1965
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, ...**

Ayhan yoldaş, 1965 yılında Karakoçan'a bağlı İsabey köyünde dünyaya gelir. Köyün diğer aileleri gibi Ayhan yoldaşın ailesi de oldukça fakirdir. Çevresinde devrimci düşünceler, sömürgecilik her yönden baskısı nedeniyle yaygındır. O da bu düşüncelerin etkisini küçük yaşlarda duyuyama başlar.

1971 yılında kendi köyünde ilkokula başlar. Derslerini başarılır. Türkiye okulunda öğrenir. Sömürgeci düzenin kişilik yapılıp yapılıpın Kürdistan'a taşıyıcı rolünü üstlenen TC okulları, öğrencilerini beyne kemalizm zehrinin akıtımında ve böylece düzene boyun eğecek, hizmet edecek çarpık kişilikler yaratmak gibi görevleri yerine getirmektedir. Bu görevde faşist öğretmenler verilmektedir. İsabey köyünün öğretmeni de, halkı okula odun getirmesi yönünde zorlamaktadır. Bu aslında devletin memuru itaat edilmesinin, onun söylediklerinin mutlak anlamda yerine getirilmesi gereken görev olduğunu yaygınlaştırmannın, yani devlete yaştığı yöntemlerle boyun eğdirilmenin pratiği olmaktadır. Öğretmenin bu isteğini yerine getirmeyen Ayhan yoldaşın babasının bu tutumuna karşılık, Ayhan yoldaş okuldun uzaklaştırılır. Öğretmen gözdağı vermek ister. Ancak babası kabul etmez ve öğretmenin geri adım atmak zorunda kalır. Ayhan yoldaş 1976 yılında ilkokulu bitirir. Daha sonra maddi sıkıntıları yüzünden okula devam edemez.

Yurtsever düşüncelerle büyüyen Ayhan yoldaş, kendisine "ne olmak istersin?" diye sorulduğunda "Demiz Gezmis olacağım" yanıtını verir. Devrimci olan insanları olumlu yönden etkilemeleri, ezilenlerden yana savaşmaları ve bu yolda ölmele O'nu bu düşüncelere sıkı sıkıya bağlar.

1977-78 yılları sömürgeci düzenin zoru altında inim inim inleyen Kürdistan halkı açısından yeniden ayağa kalkışın, kendini tanımanın anahtarı olan partimiz PKK'nin kuruluş ve örgütleniş dönemleridir. Yine bu yıllar, ulusal kurtuluş düşüncelerinin partili yoldaşlarca ülkeye taşınarak yoğunlaştığı yıllardır. Karakoçan ülkeye dönüş ve çalışmalarının ürünlerinin alındığı yörelerimizden biri olmuştur. Ayhan yoldaş ulusal kurtuluş düşünceleri ve çalışmalarıyla tanışır ve O'nun için yeni bir yaşam başlar. Bir çok kavramı ilk kez duymaktadır. Daha sonra partiyeye sunduğu özgeçmiş raporunda o döneme ilgili şifhaları

yazmaktadır: "1977-78 yıllarında Kürdistan'ın çoğu alanlarında gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, kaldığım alanda da boy veremeye başlamıştı. İlk defa Kürt olduğumuzu, Kürdistan'ın sömürge olduğunu, buna karşı ulusal kurtuluş savaşının verileceği ve bu açıdan mücadelenin başlatıldığını öğrendik. Bu bilinci bölgemizde yaygınlaştıran değerli yoldaşlarımızın başında Mazlum DOĞAN, Delil DOĞAN, Zeki YILDIZ ve diğerleri yer alıyordu. Bu şekilde mücadelayla tanışmam oldu. Yaşım küçük olduğundan meseleleri tam kavramasam da, sanki derin bir ukumdan aydınlanacağına ve PKK'nin mutlaka başaracağına o dönemde içten inanmışım."

Bu düşünceler ışığında Ayhan yoldaş, köydeki pekçok gençle birlikte eğitimlere katılır. 1978 'den 1981'e kadar bölgede kuruyelik vb. faaliyetlerle mücadelaye katkıda bulunmaya başlar.

Ayhan yoldaşın köyünde maddi durumu iyi olan aile sayısı çok azdır. Kendi ailesinin sadece birkaç hayvanı vardır. Babası başka işlerde çalışmak zorundadır. 12 Eylül sonrasında İstanbul'da bulunan ağabeyleri aileyi İstanbul'a götürür. Ayhan yoldaş çok maddi istemez, diretir. Ailesiyle tartışmalara girer. Ülkede kalıp birlikte çalışmak istediğini arkadaşlarına bildirir. Ancak böbreklerinden rahatsız oluşu nedeniyle arkadaşları gidip kabul etmezler ve İstanbul'a gidip tedavi olmasını söylerler. O da ailesiyle İstanbul'a gider ve burada böbreklerinden ameliyat olur. Bir süre sonra durumu iyileşir ve tekrar Kürdistan'a döner.

Kürdistan'a döndükten hemen sonra partili arkadaşlarla ilişkiye geçer. Alanda Şehit Mehmet GÜLER (Sinan) yoldaşın komutasındaki grup bulunmaktadı. Ayhan yoldaş safıara katılmak istediğini belirtmesine rağmen kabul edilmez. Sağlığı dağın zor koşullarına uygun değildir. İsteğini küçük olması da eklenince isteği yerine getirilmez. Buna İna edilir.

İstanbul'a dönem ve köyde çalışmalara katılmaya başlar. Bu arada Delil DOĞAN yoldaşın şahadeti yaşanır. Ardından gruplar yurtdışına çıkmaya başlamış, pek çok arkadaş yakalanmıştır. İlişkilerin kopması Ayhan yoldaşın tekrar İstanbul'a dönmeye zorlar. İstanbul'a gittikten kısa bir süre sonra babası vefat eder. Aile ekonomisinin sorumluluğunu paylaşma göreviyle karşı karşıya kalır. İş bulmak ise oldukça güçtür. İnsanı düşkünlendiren, onuru kolay kaybettiren yaşam Ayhan yoldaşın sıkımsakta, öfkelenmektedir. Ancak çıkışı yolu aramakta, ülkede edindiği düşünceleri hayata geçirememenin sancılarını çekmektedir. Ülkeye, mücadelaye karşı olan büyük özlemini her yıl tutmanın savasını içersindedir.

Ayhan yoldaş çok uzca çeşitli işlerde çalışır. Daha sonra ağabeyinin yanında, pazarlarda sebze meyve satarak geçimi sağlamakaya çalışır. Mücadelaye başında da koparmama çabasındadır. İstanbul'da yakalanan bir kişinin isim vermesi üzerine polis evlerini basar ve O'nu alarak İstanbul 1. Şube'ye götürür. Yoğun işkence görür, ancak suçlamaları kabul etmez. Delil yetersizliği ve yaşının küçüklüğü nedeniyle serbest bırakılır.

Serbest kaldıktan sonra pek çok işe girer çıkar. Bir ara pazarlama ve reklam kurşularına katılarak pazarlama işinde çalışır. Bu işi yaparken halkı daha yakından tanımada, toplum durumunu daha net görmeye ve halkla ilişkilerde tecrübe sahibi olur. Metropollerdeki ülkeden kopmuş emekçi Kürt kitlesinin durumunu görür. Tüm bunlar O'nun olgunlaşmasını sağlar.

1985 yılında TC askerliğine gider. Askerden döndükten sonra yurt dışına çıkmaya karar verir. İsvetçe bulunan bir arkadaşın yardımıyla İsvetçe gitmek için hazırlar. Ancak İsvetçe vize alamaz. Daha sonra sahte vizeyle çıkış yapacakken havaalanında yakalanır ve İstanbul'da Sıgmacılar cezaevinde 2 ay hapis yatar.

Hapisten çıktktan sonra bu kez kaçak olarak Yunanistan'a gider. Oradan da Almanya üzeri İsvetçe gitmeyi planlar. Ancak Almanya'da iltica edemeyerek kalır. Hamburg'da yurtseverlerle tanışır ve derneğe tekrar başlar. Artık mücadelaye tekrar baş kurmuştur. Bir kendisinde tarifi zor bir mutluluğu yaşar. Kısa bir süre sonra merkezi eğitime alınır. Eğitim ardından Hamburg alanında faaliyetlere başlar. Eyalet biriminde yer alır, alan sorumluluklarında bulunur. 5 ay bu faaliyetlerde kaldıktan sonra partiyeye yazıldığı bir raporda Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim görmek, partinin militan kişiliğine ulaşmada daha da yoğunlaşma isteğini belirtir. İsteği uygun bulur ve 1991 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Bu isteğinin yerine getirilmesine çok sevinmiştir. Özlüce bağlı olduğu Kürdistan'a dönmeyen özlemi ve gerilla olarak savaşmanın sevinciydi bu. Bu coşukıyla Akademi ortama gitti. Hemen Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresine katılmı sağlayarak yoğunlaşmaya başlar. Ortamın eğitimliğine ve geliştiriciliğine büyük önem verir. Kendisini Kürdistan koşullarındaki savasa göre eğitir ve hazırlamaya çalışır. Coşukusu gittikçe artar. Aynı zamanda harekette ve neşeli yapısıyla arkadaşları arasında moral kaynağıdır. Eksikliklere ve yanlışlara yönelik eleştirii yönü güçlüdür. Gördüğü yetmezliklere karşı seyricki kalmaz. Bu bakımdan kişisel kaygılar taşımaz. Ortandan, Parti Önderliği'nin çözümlerinden yararlanmaya çalışır ve bunları her zaman ele geçirmeyecek bir tarifi fırsat olarak değerlendirir.

Ayhan yoldaş için her şey öylesine yolunda ve öylesine coşku kaynağıdır ki, herhangi bir rahatsızlığı yoktur. Öfkelenmediği tek bir şey vardır; yine böbrek hastalığı hisseder. Buna içten içe sitem eder; Kürdistan'a yol almak üzereyken bu rahatsızlığına başlama bela olarak görür. Elbette yılmıglığı kapılmaz. Tersine ülkeye yılmıglığı o kadar çok kararlı ve sabır-

sızdır ki, en kısa bir gecikmeye bile uğramak istemediğinden hastalığına öfkelenir. Akademi yönetimi O'nu tedavie gönderir. Daha sonra tekrar Akademi ortamina döner. Eğitimi askeri ve siyasi yönleriyle almaya devam eder. İlk eğitim devresi boyunca önemli düzeyde bir yoğunlaşma sürecinden geçer. Gerilla savaşına hazır duruma gelir.

Tercihli Dersim Eyaleti pratiği olur.Orada ulusal kurtuluş düşünceleriyle tanışmıştır. Hem de çok değerli kahraman şehitlerimizden önlüğündü. Bu anı, kendisinde unutulmaz bir iz bırakmıştır. O toprak parçasında manevi komutanlarından güç alarak, onları yolunda yürütmeye söz vermiştir. Özüne bağlılığı unutmamıştır. Çünkü Şöhne için Kürdistan ve büyük devrim vardır.

Ayhan yoldaş, en sonunda özlemine kavusur ve Kürdistan'a gider. Ayhan yoldaşın şahadeti yakalayanak en dokunulmaz mertebeye ulaşmış olması, manevi komutanlarına verdiği sözü yerine getirmesi bizlere önemli mesaj vermektedir. Kürdistan'ın özgürleşeceğine olan inancı ve bu özgürlük için savaşma kararlılığı O'nu yüceltik ve manevi komutanlarımızın yanında yerini almasını sağlamıştır.

O'nu ebediyen aramızda hissedecek ve yaşatacağız.

Bir bilsen şimdi
nasıl da yeşermiş bahar
gezdigin yollar
düştiğün sular
düzgüzler
menekşekler
sümbüller
hep seni arar...
görebilsen
nasıl da büyümüş kavga
Sen şimdi
Dersim'in
yağım kayalarında
kızıl bir gülsün...

PKK Genel Sekreteri Abduallah ÖCALAN yoldaş son siyasal gelişmeleri değerlendiriyor

BÜYÜK UMUT YILINA GİRİYORUZ

Baştarafı 1. sayfa
TC hükümetlerin yürüttüğü kılı savaşın arkasındaydılar. Özellikle 15 Ağustos Atılımı ardından başvurulan savaşta sonuna kadar istedik ki, bu nun daha öncesi de vardı. Zaten TC, bir yönüyle ABD veya Batı güdümlüdür, ayakta kalması onların desteği sayesinde. Aslında bu da yetmiyor ve bu nedenle birçok bölgesel gücün de buna zorlanarak savaşın yürütülme istendiğini biliyoruz. Dolayısıyla emperyalist güçler açısından fazla bir yenilik yok. Hatta emperyalistlerin bu uygulamasıyla kendini dışı getiren bir gelişme de, bir anlamda askeri zorun fazla sonuç

12 Eylül rejimi, başta ABD olmak üzere, emperyalist Batılı ülkelerle desteklenen, kendileri için çok önemli görülen Türkiye'nin tam emirlerine bir istikrar adası olarak tutulması amacıyla dayalı geliştirildi. Özellikle bunun önünde engel teşkil eden sorun ezilmesi ve diğer düzeni bozucu kurumların aşılması hedeflendi ve kısmen de başarılı. Bu anlamda 12 Eylül, Batı'nın daha o zaman güçlü gibi gözükten reel sosyalizmin, öte yandan hayli hareketli bir durumu yaşayan Ortadoğu direniş odaklarını -ki bundan İnan, Filistin ve daha birçok alandaki devrimci gelişme de etkili bir rol oynar- ve en önemlisi de

cikmeyle bu atılım 1984'e taşırıldı. Hiç şüphesiz bunun için yapılan hazırlıkların küçümsememesi gerekir. Olanaklar vardı, ama o zaman taktikten biraz sorumlu olan kişiler bunu tam anlamadıkları veya gerekeni yerine getiremediler.

Sonuçta zayıf da olsa, 15 Ağustos Atılımı başlatıldı. Rejim hazırlıksızdı; özellikle ANAP hükümeti olsun, devletin diğer kurumları olsun böyle bir gelişmeye beklemiyorlardı ve yine bunun ardının da böyle getirilebileceğini sanıyorlardı. Geleneksel tarzda "ayaklanmayı bastırınız" havasıyla yaklaşılar. "24 saat olmadı mı, 48 saatte bastırınız" biçiminde bir yakla-

meye bir cevaptı. Düşman 1988'de bu işin sonuçlanabileceğine dair kendini inandırmıştı.

Gerek Özal hükümetinin, gerekse dönemin TC komuta kademesinin ve Olağanüstü Hal Yönetiminin beklentileri bütünüyle bizim için yıkıcı faaliyetler de buna paraleldi. O dönem Avrupa'ya bu işe biraz daha alet etmişlerdi. Özellikle Almanya ile İçişleri Bakanlığının düzeyinde bir iletişim vardı ve o bilinen tutuklamaları başlattılar. O tutuklamaların amacı -ki bugünkünden daha kapsamlı ve daha tehlikelidir- muhtemelen PKK'nın ezilince, ezilmesinin akabinde tasfiye bir ön derinliği dayatılması ve bu dayatılmanın uygulanması temelinde kontrol altına alınmasını amaçlıyor. Gerek provokatörlerin -ki Almanya'nın çok yardımı söz konusu ve halen yanlarındadırlar- onlara yol göstermeleri ve gerekse de çok malum isimlerin pratikleri böyle bir tutuklamayı geliştirdi. Onlar PKK'yı kolay düşürceklerini sanıyorlardı. Bu kendilerine göre bir PKK ön derinliği olacaktı. Bunun hazırlığı, zindan direnişini başa çıkarmaya ve hainane bir önderlike düşmanın hizmetine sunma babalarıyla birleştirilmişti. Bilinen çerçevelerde 1988'de artık zindanların tüm tamamlanması ve bu dışarıya da bölünestirilmesi amaçlanmıştır. Yine dağda bulduğumuz provokatörler çok çaba vardı. Hatta bizim bu alandaki eğitim sahamıza kadar yansdı. Yarı gerilla, PKK kişiliği ile hiç alakası olmayan her türlü komploculara, tasfiye için açık kişiliklerin yaratıldığı bir tasfiyecilik vardı. Muhtemelen bazılarının iritibi da söz konusu olabilir.

Kısaca, PKK'ye yönelik zindan içinde, dağ pratikinden ve yurd dışından iritibi yürütülen bir tasfiyecilik geliştirildi. Kişilerin ezilmesiyle birlikte, hainane üzenide düşünülme "İlimli, reformist bir PKK ile bu işi tamamlanmaz" deniliyordu. Bu konuda emperyalizm de işin içine girmişti. Özellikle Almanya bu işte daha aktifti.

Hemen geçenken belirtelim ki, 1983'ten itibaren özellikle o zaman Türkiye solu da Avrupa'daydı. Dev-Yol artıkları bu tasfiyeciliğe öncülük ediyorlardı. Bizden de birkaç tasfiyeciyi yanlarına

bu ilk ciddi tasfiyeciliğin tasfiyeciyile uğraştı. Daha sonra 1985-86 tasfiyeciliğiyle uğraştı. Nitekim 3. Kongre'de bunlar önemli oranda açığa çıkarıldı. 1988'de bütün artıklar bu kez emperyalizmin de yaygın desteğiyle, "artık Apo gidicidir" veya genelde "Kürt meselesine evet, PKK'ye hayır" ya da, "PKK'ye de evet Apo'ya hayır" sloganı adı altında "başarıdır" diye kendilerini inandırmışlardı. Almanya'nın aslında o zaman gizlice yürüttüğü faaliyet budur. İlerde daha iyi gün yüzüne çıkabilir ama plan esas itibarıyla böyle geliştirdi.

Bilindiği gibi biz buna da oldukça kapsamlı bir mücadeleye karşılık verdik. Aslında daha derinleştirilmiş eğitim ve çözümlerle, çok yönlü müdahaleler, ısrarla gerilla çizgisini dayatma çabaları, bu nedenle 1988-89 yıllarını kazanmaya yönelik hazırlıklar, böylece tasfiyeciyi başa çıkarmaya başkanı gerillanın yayılabileceğini ve 1990'larda bizim yenileyeceğimizi az da kongreye yordum. Özellikle 1990'da 4. Kongre'de doğru gittiğimiz Mehmet Şener tasfiyeciliğin açığa çıkarılması ve ardından kitlesel eylemler ve bu dönemde Körfez Savaşı'nın sonuçlandırılarak yararlanma taktiği açılım sağlayabileceğimizi gösterdi. Yine o zaman da başta ABD olmak üzere emperyalizm biraz daha yoğun bir şekilde devreye girer. Kürt meselesine sahte çözümler işbirlikçilerle eylem yeniden gündeme sokuldu. Çekiş gücünle aydın devreye girer. Fakat çalışmamızda, fırsat ve olanaklarımızı da arttırmıştı.

Açılmalar, atanalar çıkarılması nedeniyle oldukça gelişebileceğini gösteriyordu. Bir halk, büyük bir hareketlilik göstermişti. Ama o dönemde taktik sahada çabuk dev gibi frezattırın kullanılmaması, muazzam oranda olanaklarımızın çarçur edilmesi, hem de inanimiz biçimlerde yitirilmesi söz konusuydu. Çok dar ve çok yüzeysel yaklaşımlarla çoğu birimler kendilerini adeta hasta etmişlerdi. İnanılmaz yanlış yaklaşımlar, çok yetersiz çabalar, hatta kendini artırmaya çalışan öcidi bir ordu kuma, savışı ciddi gelistirme görevlerinden alıykoydu. Bu, animizis kayıplara,

"Dışarıdan krediyile Türkiye'yi özelleştirme adı altında tümüyle pazarlamakla finanse etmek istiyorlar. Neredeyse Türkiye'nin yarısını sattılar. Ama yine de yılda 100 trilyon üzerinde bir mali külfet var ve bunu karşılamıyorlar. Açıkça şu noktaya gelmişler: Gelirleri giderlerini karşılayamamaktadır. Bu büyük bir sorundur. Vergi reformu adı altında geliştirilmek istenen, aslında savaş ekonomisinin maliyeyi iflas ettirmesine kadar, yeni bir talana ihtiyaç göstermesidir. Sonuçta, halkı soyup soğana çevirme noktasına gelmiştir. Yine TC, 60 milyondan asker bulamaz duruma gelmiştir."

alamayacağıının, sorunu daha da ağırlaştırdığını ve aynı zamanda PKK'yı güçlendirdiğini itiraf eder. Bu durum, eskisinden farklı yeni yöntemlere devreye sokma olasılığını da beraberinde getiriyor.

Kasacası, çeşitli yönleriyle gelişmeler üzerinde durulabilir. Hükümetin en çok iddialı olduğu bir husus, PKK'nın "terörüst" olarak uluslararası alanda artık kabul gördüğü konusudur.

Bu ne anlamla gelir? PKK'nın emperyalist devletler tarafından terörist kategoriyeye sokulması, daha da ötesi kendi hükümlerine ters düşen bir yaklaşımı yasaklamalara konu edilmesinin, onun, usul düzeyden uluslararası düzeyde karar emperyalizmin yeni dünya düzeni'ne karşı tehlike teşkil eden güçlerin en başında gelen bir konuma ulaştırıldığı gösteriyor. Bu, PKK'nın devrimci etkinliğinin somut ve resmi bir biçimde uluslararası alanda kendisi hissettirmesidir. PKK, artık Türk sömürgeçliği gibi kaba ve oldukça da vahşi bir uygulamaya başa çıkmıştır. Bu anlamda böyle bir sömürgeçliği aşan bir gücün de ciddi bir devrimci güç olduğu ve diğer devletlerle önlü anlaşmazsa, başta Ortadoğu sahaları olmak üzere her an yeni bir devrimci dalga emperyalist dünyayın başına bela etmesi mümkündür. Özellikle Ekim Devrimi ne dayalı reel sosyalizmin tam çözümlü olduğunu sağladığına dair emperyalizmin oldukça umutlandığı, bununla birlikte Ortadoğu sahasında bir Filistin-İsrail uzlaşması yapılmaya çalışıldığı ve yine Körfez Savaşıyla Irak meselesi çözümlenir gibi düşünüldüğü göz önüne getirildiğinde, PKK'nın Kürdistan'daki etkinliğini oldukça yoğunlaştırarak ve sömürgeçliği sadece işlemez duruma getirmekte yetmeyecek kendi ortadesini bir halk egemenliği sınırına getirecek göstermiş bulunması, Batı veya emperyalist güçleri hoşnutsuzluğa, tahammülsüzlüğe, giderek boşluğa çekmiştir. Gerçekten ciddi olarak onları, endişeli düşüncemize sevk ediyor.

Yakın gelişmeleri düşünelim; konuyu anlamak açısından birkaç yıl öncesi önemlidir:

Türkiye'deki muazzam istikrarızlığın emperyalizm açısından çok tehlikeli olduğu ve ancak böyle bir rejimle aşılabileceği görülmüştü. Nitekim rejim kendisini daha 1983'te bir anayasasıyla toplumun onayından geçirilmesini sorun seçmişler ve mesruiyetini pekiştirdi ve gereken her türlü düzenlemeye de sağlayıp geriye çekilerek kendi uygulamasını ANAP'a baktı. Böyle bir imajla "işte ordu tek bir görev başında" adı altında gözletmeye aldı. Zaten rejimin müfettihi de bu bunu böyle istiyordu. 1983 anayasası ardından 12 Eylül'dü partiler kuruldu. Seçimler katıldılar. Rejimin işi uygulama iddiasındaki ANAP, hükümet oldu. Ve bilindiği gibi 1984'ten itibaren yeni veya değişik bir biçim altında 12 Eylül rejimi icra edilmeye çalışıldı.

Bizim bu dönemle yaklaşımımızın, en önemli veye ayırt edici özelliği, yurd dışındaki hazırlıklarımızla biraz geliştirmiş oldu. Nitekim 12 Eylül'ün ilk büyük gerekçesi Kürdistan'daki gelişmelerdi. PKK'nın İnan ile birlikte hıziyan gelişmeler, generalleri bir an önce sıkıyönetime ve daha sonra toplan kendilerini kuruma götürdü. Biz buna önceden bir tedbir olarak Ortadoğu sahalarını çıkarmakla çevirdi. Bu rejimin hedefi, çok açıktır, hatta ulusal imhaya sonuna nabelecek bir tarzda geliyordu; sadece PKK'nın tasfiyesi değil, ulusal imhaya. Bu amacı başa çıkarmak için bu Ortadoğu sahaları çalışmasına muazzam bir rol verdik. Bütün anlayışsızlık ve olumsuzluklara rağmen çok az ayakta kalmış bazı partiler için güçleri bu sahaya çekip, biraz da eğiterek, birçok halkın başına getirildiği gibi işte "bir daha dönemezler, bakıldıramazlar" yarğını başa çıkarmak için ükneye yollamaya çalıştı. Bu adımı 1982'te attık.

O dönemde parti çalışmalarının esası buduydu. 1983'ten bu yana, ayrı kılı olarak tamamlanmıştır. Her an yeni bir eylemlilik önemi başlatılabilir. Bizce 1983 yılı olduğuydu. Çünkü 12 Eylül rejimi de sekil değıştiyordu. Tam bu dönemde kend getirmek, taktik açısından da uygundu. Biziraz ge-

şimlari vardı. Kısaca durumu derinliğine kavramadık, kavrayasak da tedbirleri ona göre alamadık derinleşti. Hiç şüphesiz biz de atılmışız idman sonuçlarını tam kestirecek ve gereklerini tam karşılayacak duruma değildik. Özellikle bizzat pratikden sorumlu olması gerekelerinin böyle kapsamlı bir ön derinliği, buna dayalı çekiş çözümlerini, ordu çalışmaları, silahlı savaşım çabalarını gelişkin değildi. Ama buna rağmen önemli bir adımdı. Herkesi sorumlulukla işerisi-lik sokuyordu. Mutlaka karşılığın vermek işi kendini doğru katmak gerekliyordu. Daha o dönemde sağ yaklaşım, ilkel milletçiliğe kayrukluk bir tehlike olarak ortaya çıkıyordu. Bu anlamda eleştirildi. Yine gücün kendini doğru kuruyamaması, geliştememesi eleştirildi. Hareketin bu admının tasfiye edilmesine için gereken tüm güçler seferber edilmeye çalışılarak 1984 ardından 1985 yılı kaybedilmeye veye sonuçları korunmaya özen gösterildi. Eylemlilik sürecinin sürdürülmesi üzerinde oldukça duruldu.

Düşmanın bu dönemdeki yaklaşımını yine "bastırınız, bu bir sezonluk" tarzındaydı. 1985'te geliştirilen pişmanlık yasası ve köy koruculuğu sistemine bu işi sonuçlandırılmaklarını sandılar. Öte yandan bizim de 1985'te karar daraldığını, yetmez taktik ön derinliği kendisi tasfiyesini beraberinde getirdiğini gördük. O, bir türlü partileşmeyen, parti üzerinde her türlü hesabı yapan kişilerin de bitmez tükenmezliği, kendisini gittikçe daha fazla hissettiriyordu. Açık provokasyon ve tasfiyecilik söz konusuydu. İşte 3. Kongre döneminde biz daha derinliğine yaklaşmak, yürürümene taktiği yürütür duruma getirmek, ısrarla vazgeçilmeyen tasfiyecilik-provokasyonları açığa çıkarmak için çözümlerimizi geliştirmeye gereğini duyduk. Pratik hazzırlık daha gelişkin bir sayı ve derinlikle yapmaya çalıştık.

Bilindiği gibi 1987'yi bu temelde hazırladık. Bu, yeni bir durum yarattı ve kendimizi yünden üretilebileceğimizi, savışı sürdürebileceğimizi gösterdi. Olağanüstü Hal İlanı, bu geliş-

"Kürdistan halkı gibi yüzyıllardan beri uyutulan bir halkın böyle sert darbelerle maruz bırakılması, tepkisinin açığa çıkması demektir. Nitekim şimdiye kadar da böyle olduğu ortaya çıktı. Kürt halkının tepkisi daha da fazla gelişecek, bu temelde savaş derinleştirilecek ve onu daha ciddi katılım, daha köklü mücadele hesapları yapmaya götürecektir."

almışlardı. Örneğin Semir tasfiyeciliği, daha 1982-83'te derinleşti. Dev-Yol Avrupa'ya çekmeye çalıştı. Yurd dışından başlandıları da vardı. Yıldırım-Şahin'e ortak ilişki içinde çalıştı. Henüz dağ yoktu, zindan ve yurd dışı vardı. Sözümlenme buraları da elde etmişlerdi. Böylece Dev-Yol'a Türklük sorunları başı artıklarıyla birleşerek "İlimli-demokratik PKK" adı altında bir oluşuma gitmek istiyorlardı.

1985'lere kadar buradan uğraştık;

büyük kazanma imkanlarını görmeye kadar da götürüyordu. Ama buna rağmen alınan genel tedbirler sayesinde 1990'lı yıllar kazanılmaya çalışıldı. 1992 sonlarına geliştirmeye özellikle Kürt Federe Devleti adı altında emperyalizmin Kürt meselesine de kendine bir alan açmak istemeye ve öte yandan Özal önderlikli politikanın da buna katılmı göstermesine bağlı olarak "PKK ciddi bir sorundur" dediler. Bu temelde yine ya sağa -kendi sahalarna- çekip siyasi çözüm

adi altında silahsızlandırmayı, ya da tamamen ezik yapmayı istedi. Bu çok açık bir şekilde bile dayatıldı.

Gerçekten 1992'de yapılan planlar yönetim gücümüzü taşıyete emeyi

Tabii biz yine bu durumlara taktiksel yaklaşık. Hareketimizin başına böyle bir tasfiyeyi getirme konularına ihtiyatlı ve tedbirli yaklaşık. Mesela, bunu kavrayabilmek, bunun için

malıdır; mütefikerimiz artık işin içine girmelidirler, böylece PKK terörizmi artık uluslararası bir yaklaşımla ele alınmalıdır" diyor. Biliniry ki eskiden böyle yaklaşımları yoktu. "Bu bi-

zümeler, gerekse halen tehlike arzeden Irak ve İran'ın durumu ile Suriye'nin önemli emperyalizm açısından Türkiye'yi önümü kılıyor.

Bir de bizim yıl açtığımız gelişme sadece Türkiye'yi değil, emperyalistlerin Güney'e dayattıkları modeli de boşa çıkarıyor. Filistin meselesi daha çözüme gitmeden, dev gibi bir Kürdistan meselesi emperyalizmin başına bela ediyor. Dolayısıyla "PKK'yi neden yasaklıyoruz?" sorusuna şimdi daha açık bir cevap ortaya çıkıyor. Tabii burada canalıcı bazı durumlar söz konusudur: Emperyalistler söze Kürt meselesine rağmen ayaktaki getirecekler! Kürt Federe Devleti ilan edilmiş! Çekiç Güç devreye girmiş! Kürdistan halkını bunlarla kontrol etmek surada kalsın, tam tersine klasik sömürgecilikten az çok kurtulan Güneyli halk, emperyalizm için gittiğe daha tehlikeli bir durum arzedebilir. Federe Devlet de tam devlet olmadığı için anarşiyi kıskırtabilir. Yine en çok etkisi kırılmak istenen PKK, hudutta etkisizleştirilmesi surada kalsın, etkisini daha kesin gösteriyor. Kuzey'deki devrim en Güney'e kadar yayılıyor. Metropole de taşıyor; biraz da Avrupa'ya rahatsız ediyor.

İşte emperyalizmi derin düşündüren budur. Tansu Çiller hükümeti gibi tamamen dış desteklerle ayakta tutulan en bağımlı bir hükümetin olması, günlük olarak gelişmelerin bütününe ortaya çıkardığı gibi, bu devrimden ileri geliyor. Aslında daha önceki hükümetler de dahil gelişmelerin politikaları bitmiş olmasına rağmen ayakta tutulmaya çalışılması devrimci gelişmeler karşısında tümüyle kaybetmelerini içeriyor. Yoksa emperyalizm insan haklarının, demokrasinin vb. nin aslında çöngendiğini bilmiyor değil. Ama bir yerde çaresizdir, adeta kurt kapana girmişlerdir. Kürt meselesini, işbirlikçi meselesi olarak halletmek istelerken, artık bütün bunlar devrim kapana takılmakla karşı karşıyadırlar. ABD Dışişleri Bakanı Ortadoğ'da yaptığı bütün serferlerde "PKK terörü, terörün başı nasıl yolu alır?" sorusunu soruyor. Aslında sıradan bir "terör" olsaydı, bunları söz konusu etmeyecekti. Adamın Ortadoğ'da politikası, ciddi bir sorunla karşı karşıyadır. Bunun temelinde yatan etkeni görüyor ve o açdan yükleniyor.

Çok sıkışmasalar PKK'yi bu kadar öne almazlardı. Bu, mevcut hükümeti ayakta tutmak için şart oluyor. Bu hükümetin bölge üzerindeki hesapları var. İran ve özellikle diğer komşulara yüklenmeye çalışıyor. Bu konuda "gerekirse operasyonları düzenleyiz" biçiminde tehdit de ediyor. Yine zora-

konusu oldu. Bu cinayetlerin temel nedeni görevlere başarılı olamama ve yürütülen politikaların diğer kanallarda sağladığı tepki sonucudur. Kemalister, Özal politikacılığını çok tehlikeli buldukları için bir anlamda ölüme -sertçe- cezalandırdılar. Yine özel savaşın birçok ekibini tasfiye ettiler. Bu anlamda düşündürüdü. Partiler, "milli mutabakat" adı altında adeta politika yapamaz duruma getirildiler. Kendilerine göre bir sürü başka cinayetler de işliyorlar. Bu, farklı bir ses çıkarması içindir. Farklı bir ses çıktığında, anında cezalandırılması günlük olaylardan oldu. Bu faali meçhul cinayetler, özellikle son TC hükümetlerinin ve ABD hükümetlerinin bir sonucu olup, bu, siyasi cinayetlerin en çok işlendiği bir dönemdir.

Dışarıdan krediyeli Türkiye'yi özelleştirme adı altında tümüyle pazarlamakla finanse etmek istiyorlar. Neredeyse Türkiye'nin yarısını sattılar. Ama yine de yıldı 100 trilyon üzerinde bir mali külfet var ve bunu karşılamıyorlar. Açıkça bu noktaya gelişler! Gelirleri gelirleriyle karşılayamamaktadırlar. Bu büyük bir sorundur. Vergi reformu adı altında geliştirilmek istenen, aslında savaş ekonomisinin maliyeti iltisaf etmişse kadar, yeni bir talana iliyat göstermesidir. Sonuçta, halkı soyup soğana çevirme noktasına geliyor. Yine TC, 60 milyondan asker bulamaz duruma gelmiştir. Kendi değişleriyle 250 bin ile 400 bin arası asker kaçağı varmış! Bu da çğ gibi artacaktır. İlfk defa kendi resmi meçhellerinde bunun önünün alınması gerektiğini, buna rağmen almazsa zora başvuracaklarını belirtiyorlar. Yani biz bu kadar güçlü asker buluyoruz, onlar zorla asker bulmaya çalışıyorlar. Böyle bir sıkışıklık söz konusudur.

Çıkan sonuç; TC'nin diplomasisinin başarısızlığı, mütefikerlerinin desteğiley ayakta duramaması, orduyunu etkinliğini tükennesi, iş siyasal mutabakatı denilen uzlaşmaların işlevsiz kalması gibi bir durumdur. Tabii ki bu, tam bir başarısızlık anlamına gelir.

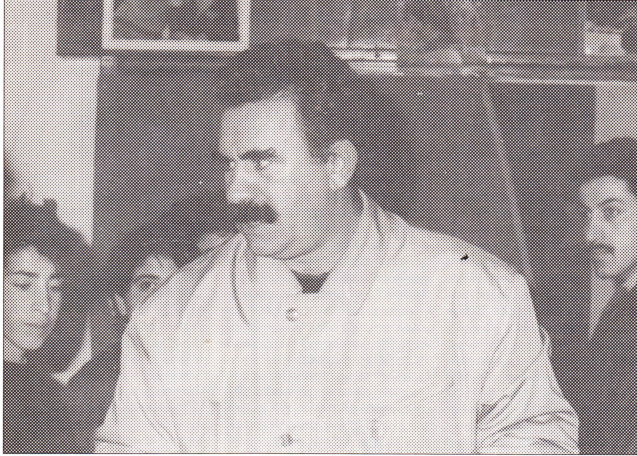
İşte Mart'a kadar bu durumu götürmeye çalışacaklar. Tansu'nun kadere yerele seçimlere bağlanıyor. Tabii gerekte Tansu'nun başında özel savaşın kaderi biraz böyle gelişmektedir isteniyor. Ortada yedi seçim diye bir durum da yok, fakat Kürdistan'daki gelişmelerin bir referandum önüne meçheli var. Bu açıdan öneme elle ayılıyorlar. Bu, Kürdistan'ın TC'nin elinden gittiğine dair bir göstere olabilir. Bu durum,

"PKK'nin emperyalist devletler tarafından terörüst kategoriye sokulması, daha da ötesi kendi hukuklarına ters düşen bir yaklaşımla yasaklamalara konu edilmesi, onun, ulusal düzeyden uluslararası düzeye kadar emperyalizmin 'yeni dünya düzeni'ne karşı tehlike teşkil eden güçlerin en başında gelen bir konuma ulaştırıldığı gösteriyor. Bu, PKK'nin devrimci etkinliğinin somut ve resmi bir biçimde uluslararası alanda kendini hissettirmesidir."

ki işbirlikçi yaptırılmak istiyor. Yaptıkları diplomasiyi nezaketi çoktan aşmış, artık tehlike, şantajta kadar varan bir dış politika söz konusudur.

Kendilerine göre verdikleri söz gereği Ocak'a, olmazsa Mart'a kadar bu iş halledilecekti! Hemen belirtelim ki, kendi ilerinde çok ciddi gelişmeler olduğu biliniyor. Özal'dan başlamak üzere -daha önceci de var- ordu da dışında bir sürü siyasi cinayet söz

onlarda bir telası yaratıyor. O açdan da hükümetin bu politikalarına dört elle sarılmak istiyorlar. Muhtemelen baskıları daha da arttırırlar. Kürdistan'daki halk potansiyelini kendini açığa vurmaması için her türlü cinayeti, baskıyı arttırarak sürdürdrebilirler. Bu kendileri açısından ciddi ve yeni bir durumdur. Bu da yine kendileri açısından açığa çıkmaması gerektirir. Gündemi de biraz bu te-

"1993 eylemliliği ve nicelik olarak da düşürülemeden katılımlar ve en önemlisi de yerleşilen mevziler, hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar gerillanın gelişme kazanma şansını ortaya çıkarmıştır. Gerilla, hem nicelik ve hem de nitelik olarak en çok gelişebileceği aşamayı yakalamış, olanakları elde etmiştir. Mükemmel bir coğrafyaya yayılma, halk ilşkilerine ve desteğeye dayanma, donanma ve tecrübe edinme, hatta hepsinden daha önemlisi de parti öncülüğünü artık tam oturtma, nicelikte sürekli büyümeyi, nitelikte sürekli yetkinleşmeyi sağlama söz konusudur."

amaçlamıştı. Başta Botan, Amed eyaletleri olmak üzere, ilini ulfaklı diğer bazı güçlerimiz tamamen tasfiye edilme etkisindedir. Aslında plan etkiyildi: NATO tarafından da tamamen destekleniyor. Emperyalist devletler bu sefer tam anlaşmışlar. Federe Kürt Devleti'nin de bu temelde bir araç olarak kullanılacağı açıktı. Bu temelde o bilinen Güney Savaşı zamana. Tabii güçlerimiz görevleri başında zulma yerine getirmelidir. Derin ve uzak görüşlü yaklaşmamak, buna göre tedbirleri geliştirmek, imkan ve fırsatları değerlendirmek, buna göre bütün çabaları hareketi gerçekleştirme, büyük hazirliklarımız ve çok başarılı olabileceğimiz koşullarına rağmen neredeyse komployu sonuç almayı görüyoruz. Özellikle Güney Savaşı'nın kayıpları ve olumsuz tahribatları taktik önderlik görevlerine yanlış yaklaşımın bir sonucudur. Bir günde doğmuş bir kuşatma veya çökme sonucu değildir. İsraili gerillaşmaktan kaçınmak, gerilla ordulaşmasından kaçınmak, kendini en kabul edilemez bir yaklaşım ölçülerinde tutmak kazanmakla uzaktan yakından ilşkisi olmayan bir yaşam biçiminin sonucudur. Yine gerillayı Kuzey'e yaymak için Güney hudut sahalarını doğru kullanmaya yaklaşmamalıdır. Adeta "kamp pratiği" adı altında kendilerini çok uzuc bir köyü yaşamaına terki ettiler. Hatta bazı ileri parti ögeleri bile köyü yaşamında kendilerini gerilettiler. Neredeyse kamplar kurtarın bölgelerimiz gibi bir havaya kendilerini kapırdılar. Bu gaflet durumundan dolayı zamanında tedbirleri geliştirmemeleri, mevcut gücü de çok kötü kullanmaları, denizlemeyi zamanında -tehdik durumlarına göre dayandığına bile- yapmamları, büyük kayıplara ve olumsuz sonuçlara yol açtı.

somut durumu değerlendirmektedir. Özellikle düşmanın beklentisi olan sadece Güney'deki gücümüzün değil, bütün Botan çöçünün tasfiyesini önlemeye çalışık. İşte bu temelde ilkedeki bütün cabalar gelişim sağlama ve bir perspektife müdahaleler gerçekleştirildi. Sonuç; 1993'tün biraz daha iddialı başlatılması oldu. Bunca olumsuz yaklaşımlar ve yanlışlara rağmen yine de uygun olumlu tavrlarla karşılık verdik. Amaç, gerek yanlışlar olsun, gerekse bir fırsatın, atışeksin değerlendirilmesi olsun, bundaki somut durumları canalıcı değerlendirmek. Günlük olarak böyle bir durulu ortaya çıktığında, derhal üzerinde düşünüp kendi tehlimize nasıl çeviririz yaklaşımı içinde bulunmaktir. Nitekim bu fırsatı iyi anlık olarak değerlendirdik. Fakat yine bu süreç de -gerçi biraz değerlendirmekte birlikte- bazı bölgelerinde kendilerini tam sağa yatırma biçiminde değerlendirmek istedikleri ortaya çıktı. Sanki tam savaşın sonummuş gibi bunu değerlendirip, neredeyse kendi kendilerini ilşezim duruma getirdiler. İşte böylece, bunun iyi bir hazirlik süreci olabileceği ve kalan eksikliklerini tamamlanması için oldukça elverişli bir ortam arzettiği halde fazla doğru bir biçimde değerlendirilmedi. Tabii ki, kiş aylarının ileriyede doğru uyarlanmasından açından çok önemli. Nitekim bu, 1993 etkinliği açısından önemli bir rol oynadı.

Hemen şöyleleyelim ki 1993'te epey çatişma var. Düşmanın ordu sonucuz kalmış olması hiçbir yıla kıyaslanamayacak kadar bu iyi açığa çıktı. Düşmanın bütün imha seferleri ve "bu işi bu sene bitiririz" iddiaları da etkisizleştirildi. Halen Türkiye hükümeti, "Terör hepimizin meselesidir, tek başımıza altında çıkamıyoruz, komşularımız dostluklarını kanıtla-

zım isimizdir" diyorlardı. Şimdi tam tersine, "Hepimizin işidir" diyorlar. Belli ki bir gelişme var. Yürütülen özel savaşın başarıya gimesi surada kalsın, önemli bir dönemsel gelişmenin işigine girmemiş söz konusudur. Emperyalizmin Kürt gerçeğine dayatmak istediği işbirlikçi fazla başarılı olabileceği durumda değil. İsraili yaratılmak istenen Güney'deki Federe Devleti biçimindeki işbirlikçiler de sonuc vermektan uzaktır. Bizi bu gelişmeyle bütünlüştürmek, sözümona bu temelde Türk demokrasisiyle bütünlüştürmek gibi bir çabaya da girişildi. Nitekim Tansu Çiller'in Almanyada ABD gezileriyle "PKK'nin ve Kürtlüğün Türk demokrasisi içinde ezilmesi" biçiminde yaptığı bir anlaşma veya görüşme söz konusudur. Halihazırda bunun üzerinde çalışıyorlar ve çok sert yöntemlerle başarmak istiyorlar. "Türk demokrasisi içinde eritmek veya bütünlüştürmek" sloganında dile getirmek istedikleri şey, devrimin bütün kazanımların bitirmektir, yoksa demokratik bir gelişme filan değildir. Özellikle de bu, aynı zamanda ABD'nin kendisine engel teşkil eden güçleri, "insan hakları ve demokrasi" adı altında tasfiye etme planının bir parçasıdır. Bu, dünyanın birçok bölgesinde uygulanıyor; şimdi Güney Afrika'da, Somali'de, daha önceleri Hindi-Çin'de görüyoruz. Bilindiği gibi günümüzde halen Filistin'de yürütülüyor. Halkların direncini kırma birlikte sözümona bir demokratikleşmeye gerekçeleştirmek, bu anlamda devrimci veya devrimci ögeyi tasfiye etmek, işbirlikçi çevreleri öne çıkarmak, halkların bağımsızlıklarını ve özgürlüklerini çok sınırlanmış ve kontrol altına alınmış bir biçimde tutmak gibi bir hedefi var bu planın. Tabii TC emperyalistleri açısından çok önemlidir. Gerek Orta Asya'daki çö-

melde yoğun bir biçimde saptırma, kendi değişimleriyle psikolojik üstünlüğü ele geçirmeye çalışıyorlar. Gelişirmeye istedikleri bir senaryo veya politika ile başından beri bunu sağlamaya istiyorlardı.

Bir kez daha, "PKK terörünü tasfiye edecek, yerine nasıl bir Kürt oluşumu veya reformu söz konusu olabilir" şeklinde yoğunlaşan bazı çabalar söz konusudur. Nitekim en son Alanya Başbakanı da, "Biz üzerimize düşeni yaptık, artık siz de bazı reformları başlatın" biçiminde bunu dile getirdi. Büyük olasılıkla içinden geçtiğimiz bu aylarda üçlü -Alman, Türk, İngiliz- bir dışişleri bakanlığı düzeyinde ortak çalışma süreci söz konusu olacaktır. Onların varsayımına göre gerilecekler kırılacak, kalınlar da ya teslim olacak, ya imha olacak! Öngörülerine göre bunun yerine ikame edecek güç kim olacak? Şimdi havada dolaşan söyleyiş ve senaryo biraz böyledir. Bu varsayımları geçen yıllarda da düşünüyorduk; 1990'ların başında, '91'de, '92'de, '93'te, hatta '80'lerin başından beri bu ızdır ısrarla yatıyordu diyebiliriz.

Burada yeni olan veya daha güçlü geliştirilmeye istenen tutum, Genelkurum'un değişiyiş, "Çok güçlü yıkımlık, kişi çikmaları çok zordur: işte ayakları kesiliyor, belleri kırılıyor, başları da eziliyor" şeklindeki yaklaşımıdır. Böyle dile getiriliyor, birbirlerini güvence veriliyor. Hükmüket, özellikle ekonomik ve siyasal kuruluşlara -inandırıcı olmasalar bile- her gün bunları tekrarıyor. Buna muhtaçlar. Gerektiğinde birbirlerini bile tasfiye ediyorlar. "İnanmak zorundalar, aksini söyleyen kelisesiye ölü" diyorlar. "Yeni bir politika arayışına giren de bunu başlatıyor" deniliyor. Böyle bir terörle yürütülen psikolojik savaş söz konusudur.

Bizim gerileceğimizi ezilmesi sırasında öksüz, daha da gelişeceği anlaşılıyor. Özellikle 1993 eylemlerini ve nicelik olarak da düşürülmeye katılmaları ve en önemlisi de yerleşilen mevziler, hiçbir döneme kayıtsızlanmayacak kadar gerillanını gelsine. Gerilla, hem nicelik ve hem de nitelik olarak en çok gelişebileceği aşamayı yakalamış, olanakları elde etmiştir. Mükemmel bir coğrafyaya yayılmış,

ma işini hem derinliğine, hem genişliğine artıracağı. Ayrıca ülkedeki gelişmelerin hızından düşürülemeyeceği de göz önüne getirildiğinde, gerilla ordusu büyüyecek, alan kurtarmaları geliştirecektir. Bu da askeri yönetime, Türk ordusu için bir çıkamaz, bizim için de gittikçe daha da yükümleneni gereken bir çıkış yolu olacağını gösteriyor. Dolayısıyla düşman için tukenen askeri yöntem, bizim için gelişen bir yöntem oluyor. Bu nedenle askeri alanda tasfiye olma, el-ayak-bel-baş kırılma veya ezilme zarafatına kalsın, tam tersine ayaklarımız üzerine sağlam dikilme, gövdemizi bükülemez, belimizi kırılmaz noktaya getirme ve başı da kolay hale yapmayacak, ezilmeyecek tarzda çalıştıkça şimdiki imdani dahiline gireriz. Tabii ki bunun için yükümlenicekiz.

Siyasi olarak da gelişmelerin kontrolü parti çizgisi temelindedir. Siyasi etkinlik, kitlesel örgütülük ve eylemlilik, hızından bir şey kaybetmiş değil. Genişliğine ve derinliğine yayılmış da söz konusudur. Dolayısıyla PKK olası bir siyasi çözümler konusunda iddialı olmalıdır. Bu partinin yürüttüğü politik hakim siyasetidir. Tümünü kitleyi etkisi altına alan, kitlesel siyasi olarak kazanın bir çıkışı, bir başan söz konusudur. Dolayısıyla üretilecek özel savaş senaryolarının gerçekleştirilmesi zarafatı kalsın, bunların gerçek devrim senaryosu tarafından al edilmiş şimdiden imkanı dahiline girmiştir. Sahte bir siyasi çözüm diye getirmeye istedikler nedir? Çoktan bize karşı savadıkları o köy korucubasıları ve yıllardır pili bitmiş bazı Kürt işbirlikçileri, parti içinde ortaya çıkarıldıkları veya kendi dergalhaneleride ettikleri bazı itiraflarıdır. Şimdi bunların topu bir araya gelse, başlarına da bir hain yasa işbirlikçi verişe ve böylece "hain yasa çözüme dönüyor" denilse kaç para eder? Çünkü bir defa kitlemizin tamamen parti öncülüğünü sonuna kadar bağlılır var. Yurtsever demokratik çevrenin örtümü bile göze alarak tümüyle partinin iradesini esas alma durumu söz konusudur. Yine işbirlikçi-hain önderlikleri teşhir ve tecridini çoktan sağlanmış söz konusudur. Dolayısıyla oluşturulacak yeni işbirlikli oluşum için sadece başlandı öldürülemedeği, yine bunlancağımız bir oluşum olacaktır. Kürt Fe-

"Çizgiyi artık zafere götürmek gerekiyor. Bütün bunların olabilmesi umudu için devrim tasarısının, yıl perspektif-planlamasının gerçekleştirilebilmesi için parti militan ölçülerini tutturmak ve ordulaşmak esastır. Bunun için de tam bir disiplinle, yetenekleri olan bir militanlıkla ve her koşul altında bunun gereklerini yerine getiren bir çalışma tarzıyla döneme yaklaşmalarımızı sağlamlaştırdık yürürsek, deneyimlere dayanarak diyoruz ki; başarı kesindir."

halk ilişkilerine ve desteğine dayanma, donanma ve tecrübe edinme, parti hapseden daha önemlisi de parti öncülüğünü artık tam olurtma, nicelikte sürükülme büyüme, nitelikte sürekli yetkinleşme sağlama söz konusudur. Tarihimize baktığımızda, gerçekten en sonuç alıcı ve askeri yölla da en çok iddialı olacaklarımıza bir gelişme aşamasına girebileceğimiz ortaya çıkıyor. Hatta denilebilir ki gerçek ordulaşma, askeri yönleme sonuç alması düşümanin ziyade bizim için imkanı dahiline girmiştir. Artık zora alanları parça parça düşürme ve genişletme karşılaşılabileceğini, sağlaşılabileceğini günlük çalışmalarımızda görüyoruz. Önümüzdeki yıl yayıl-

dere Devleti gibi Güney'de çok iddialı olan bir oluşumu bile düşman açısından daha fazla umut bağlanıncaya kadar çözüm olmanın çikarıncımda göre, bugün Küzey'de oluşturulacak işbirlikli oluşumu, daha fazla etkisizleştirip ve hatta devrimin lehine kullanılıp yararlanmaya bileceğimiz bir oluşum haline getireceğiz.

Aslında devrimin şöyle bir özelliği de vardır; içi tüm kendileri de değerlendiriyorudu -biz Devletine ebelik yapıyoruz. Bu doğrudur. Devrim bazen direkt kendisi zorlaya almadığı sonu, düşmanın zorlaya da ortaya çıkarabilir. Nitekim bizim birçok çalışmamızda bu da vardır. Zorlamamız yetmediği yerde, düşmanın zorunu da lehimize çeviriyoruz.

"1993'te epey çatışma var. Düşmanın ordusunun sonuçsuz kalmış olması hiçbir yıla kıyaslanmayacak kadar bu yıl açığa çıktı. Düşmanın bütün imha seferleri ve 'bu işi bu sene bitiririz' iddiaları da etkisizleştirildi. Halen Türkiye hükümeti, 'Terör hepimizin meselesidir, tek başımızca ağıltand çikamıyoruz, komşularımız dostlukları kanıtlanamadıkları; müttfeğimiz artık işine geçirmelidir, böylece PKK terörümüzü artık uluslararası bir yaklaşımla ele alınmalıdır' diyor. Biliniyor ki eskiden böyle yaklaşımları yoktu. 'Bu bizim işimizdir' diyorlardı. Şimdi tam tersine, 'Hepimizin işidir' diyorlar."

Yani onun özel savaş zor, ister Federe Devleti biçiminde kendini ortaya çıkarsın, ister işbirlikçi oluşumlar biçiminde olsun, bir yerde kendileri açısından ölü, bizim açımızdan işe kullanılmaya bir gelişme olarak daha şimdiden hissettiriyor. Bu nedenle düşman temkinlidir. "Yapsak mı, yapmasak mı" ikilemini yaşıyor. "Kürt reformu olsun mu, olmasın mı?" PKK'nin ezilmesinden ömsü mi olsun, sonra mı olsun, yoksa ezilirken birlikte mi olsun" diye üzerinde düşünüyor. Ama hiç umulu değiller ve el bile sürmek istemiyorlar. Bu şundan ileri geliyor: Devrim ister direkt doğrudur, ister dolaylı doğurttuğu bütün gelişmeleri karşılayabilecek bir mantağ, bir çizgiye sahiptir.

PKK bu işi başından itibaren biraz böyle ele alıp sağlama bağlayan bir örgütlenimin addır, bir siyasetin ifadesidir. İster karışmış, ister yanımda yer alsın, bütün güçleri değerlendirmeye ve kullanmayı biliriz. Nitekim parti içinde de birçok parti aleyhtarlığı faaliyet geliştirildiğini hepsini de kullanmayı bildik. Hatta ajan oluşumları bile, tam istenildiği gibi olmasa bile son tahlide yine biz kullandık. PKK tarihine baktığımızda, şimdiki istihbarat bölümlerinin nasıl kurulduğunu ve bir yerde PKK'nin ciddi kritik dönemlerini doğrudan bir tarzda değerlendirerek aştığı bilimektedir. İster polisliye-istihbarat çalışmaları, ister özel savaşın değişik biçimlerdeki uygulamaları olsun, tümünü sadece başarıyla atlatmış değiliz, bir de bunları lehimize kullandık. En zor dönemlerde bile bunu başaran bir hareket, bir önderliğiz. Kuşkusuz oldukça Kürtlüğe buluşmuş bir işbirlikçi de çikar, bir yurtsever de çikar. Jirki aşiretinden en Tahir Adıyaman'ın Kürtçülük yapması, aşiretini yüzde doksanının da tutulari bir yurtseverliğe gelmesi demek olur. Eline tane işbirlikçi önder, eşittir besbin yurtseverin kendi yamışlarında, kendi aşiretleri içinde ortaya çikması demektir.

PKK çizgisinin gelişim çizgileri bugün bunu oldukça netleştirerek açığa çıkarmıştır. İşbirlikçi Federe Hükümeti'nin içinde daha fazlasıyla dostlarımızın oluşması, Güney kitesinin tümüyle partiyi sempatisan hale gelmesi demektir. Bu da ortaya çikmıştır. Kısacası o ortaya çikıyor: PKK'nin çizgisinin özelliği, çalışmaya tarzı, önderlik geçeceği doğru uygulandığında dayatılan bütün emperyalistlik, işbirlikçi komploları, araçları, yönelimleri boşa çikartılacak kalıyor, bunları kullanmasını da biliyor. Aslında bazı güçlerin "Çekiç Güç PKK'ye çalışıyor" demeleri boşuna değil. Gerçekte ise bu güç bazı tasfiye etmeye çalışıyor, ama biz örgüt içinde tasfiyeciliği nası tasfiye ediyoruz, işte bu tasfiyeciliği doğru tasfiye ediyoruz; hem de bunu devrim için kullanarak yapıyoruz. İşte Türk solunun da tasfiyeciliği vardı; ama biz o solun tasfiyeciliğini de boşa çikararak Türk halkının çikarıları doğrudan doğruya çalıştırıldı. Bu, hem hakımızdır, hem de görevimizdir. Körcü geçeceği gözardı ederek bir güç doğu değerlendirmesini. Hemden her güç de

"PKK bazı kullanılabilir" telasi içindedir. Evet, bir yerde insanlığa hayırlı bir kişi, bir işi varsa onun değerlendirmesi açısından bu en isabetli bir yaklaşımdır.

Demek ki, yeni bir oluşum da ortaya çikse herhalde devrim için en iyi bir kazanç haline dönüştürmesini bileceğiz. Hiç şüphesiz bazıların tasfiye ederiz, bazıları da kontrole alırız. Bunlar da bazı tasfiye etmek, kontrole almak istiyorlar. Biz kendimiz terörcüleme dayanacağı ve tasfiyecileri son bir kez daha umudaklıyoruz ve biçimde tasfiye edeceğiz, gerisini de kontrol altına alacağız. Bu oldukça ileri bir gelişme adı da olabilir. Bu, olası bir gelişmedir. "Öyle oldu, olacaktı" demiyoruz. Muhtemelen böyle olacaktır denilebilir. Ama bu onunlara karşı da dediğimiz gibi tam gerçek pratik-siyasi çalışmamızla hakimiz.

Siyasi çözüm yolunu dayatmış. Gerçek siyasi çözümün yeme nasıl dayalı olarak gelişmesi gerektiğini hem kamuoyumuzda, hem savasın gerçekliğimizde, hem de dost güçlere göstermiş. Bunun dışında bir siyasi çözüm mümkün değil. İşbirlikçileri, tüm halkın, itiraflarını devreye sokarak PKK'yi çözdükçe, sözümlüna bu temelde bazı Kürt reformları dayatılmak isteniyor. Aslında bu taktik kolay kolay söz konusu bile olamaz. Bunlar ne kimseyi yönlendirebilirler, ne de kendileri buna cesaret edebilirler.

Peki ne olabilir? Ne olacağı daha şimdiden bellidir. Askeri yönlemler için bir yol almakta, ziyade bizim için bir yol haline gelmiştir. Kaçırıldıkları siyasi çözüm yine esas itibarıyla belirli sahip çikiktimiz ve oldukça da gerilla başlığı temelinde, onun koruması altında, onun zorlaya yürüten bir çözüm yolu haline gelmiştir.

Hiç şüphesiz düşman inatçıdır. Zaten başbakan "Ya biterler, ya biterler" biçiminde formüle etmek istediği de bu kör inattır. Tabii bu aynı zamanda bir güçlülüğün değil, bir zayıflığın sonucudur. İnat, kendi içinde zayıflığı, hatta kolay boşvermişliği de içerir. Kendini, biraz da partisini koruyarak, işbirlikçi istiyorlar. Ama bu asla Türk siyasetinin, özellikle Türkiye halkının kurtarılması olmayacaktır. Bu, daha fazla Türk halkının tepkisi anlamına gelecektir. Bu da diğer bütün muhaliflerin tepkisinin gelişmesi demektir. Hatta koalisyonun bile tepkisi anlamına gelir. Zaten daha şimdiden yaşanan sonuçlar biraz böyledir. "Yeni hükümet veya özel savaş", "mecü evre ne olabilir?" diye açıklıyor. 1994'te özel savaşın önemi yanlışlar veya bu zılda önemi üzerinde durulan olur ne yapabilir?

Belli ki, 1993'te bu durumu yaşayan bir ordunun 1994'te fazla iddialı olması mümkün değil. Eğer ciddi bir hata, yetersizlik içine girmezsek, karşımızdaki otonu gerilemeye çalışacaktır. Ordunun gerilmesi daha da trajik bir hal alabilir. O da bize, yani gerilla ordusuna vereceğimiz sağlam karşılığa bağlıdır. Çok iyi geliştirmiş bir gerilla ordusu 1994'te Türk ordusunun başına büyük felaketler getirebilir. Hem de bunu sırcamalı bir biç-

çimde getirebilir. Aksi halde kendi başına da bela hale gelebilir. Hemen belirtelim ki, özel savaş sadece zorlanmamakla kalmayacak, giderek çözümlenebilir.

Bu yeni özel doğru diye dayattıkları da özel timlerden farklı bir şey değildir. Özel timlerin de mevcut ordudan daha fazla etkili oldukları söylenemez. Sayı fazlalığı olan için daha fazla masraf ve hatalık demektir. Dolayısıyla bu bir çare değildir.

Koruluk politikasının daha fazla geliştirilmesi düşünülemez. Özel timler içinde eritilebilirler, ancak bu da eskisinden daha fazla işlevsiz olmak demektir. Daha fazla para yiecekleri. Kısaca, sömürgelemler başlarına daha fazla bela olacaktır.

"Teknik" diyorlar: o teknigin de fazla etkili olmayacağı ortaya çikmiştir. Özellikle halkta bu savas tekniginde tahrip ediyorlar. Köy bombalamaları, boşaltmaları vb. yapıyorlar ki, bunlarla direnimsiz olumsuz yönden etkilenmesi şurada kalsın. Halkın büyük tepkisini ortaya çikması söz konusudur. Kürdistan halkı gibi yüz yıllardan beri muhtal bir halkın böyle sert darbelerle zarar bulması, tepkisini ortaya çikması demektir. Nitekim şimdiki kadar da böyle oldukça ortaya çıktı. Köy halkının tepkisi daha da fazla gelişecek, bu temelde savaş derinleşecek ve onu daha ciddi katilim, daha köklü mücadele hesapları yapmaya götürecektir. Yaşanan süreç budur. Köy güvenliğinde, halk direnişinin yeme halk katılımının bir zayıflama gitmesi şurada kalsın, aksine daha da alevlenmeye başlayacaktır. Kısaca bundan da meed umulmalı boşunadır, himezime bir gelişme olacaktır. Kısaca vazesi bazı zararlar yaşansa da sonuçta lehimize olacaktır.

Değdiğimiz gibi burjuva saflarındaki mutabakat da kritik bozulmuştur. Bundan daha fazlasını artık geliştiremezler. Çekişiler artık. Zaten çözümlenmiş başlamıştır. Ve bu daha da hızlanacaktır. Türk halkı üzerindeki etkinliği, zaten şimdiden askere gitme biçiminde daha salhaya ulaşmıştır. En sağıo diye tabir edilen halk kesimleri bile "bu hükümet gitsin" diye bağırıyor. Bu, çekişikliğin de gözükse, hatta PKK'ye tepki biçiminde de söylenese, aslında kitlesel nezdinde bu hükümetin bu yükü taşıyamaz durumda olduğunu gösteriyor.

Bu tepkiler artacaktır. Askerliğe gitmeyecek ve özellikle ağır vergilerle birlikte halkın daha da artan tepkileri, kitellerin rejimden kopuşunu hızlandıracaktır. Yani Türkiye halkı üzerindeki kontrol olsun, devrimci örgütlerdeki zayıflık olsun, hepisi bu yıl aşılacak ve biraz gelişme yoluna girebilecektir. Kaldı ki gerillanın bizim tarafımızdan metropolere, yani Türkiye'de doğru da taşınması imkanı dahiline girmiştir. En önemlisi bir taktik hedef olarak Türkiye'nin kırsal

Devamı 23. sayfada

Kürtlerde ihanet-III

Dersim: Efsanenin sonu, jenoid ve ihanetin kod adı Rayber

Ayaklanma ve insanları çapı gerek düştü, iyice yerleşti ve 1936'lara gelindiğinde bu sesler yavaş yavaş kesildi. TC, Kürdistan'ı parça parça düşürüyordu. Potansiyel insan ayaklanma eğilimi taşıyan yörelere provokasyonlar hazırlıyor, galeyana gelen halkı kıyımından geçirecek teslim alıyordu. Sıra Dersim'e gelmişti. TC, Koçgiri'yi unutmamıştı. Koçgiri sendromunu uzun zaman üzerinden atamadığı için Dersim'e köklü yönelimiyordu. Pülümür, Koçan gibi hareketlere girişmiş, ama hep bozguna uğramıştı. Çünkü Dersim, tarihin hiçbir döneminde tam olarak teslim alınmadığı ve her gelenin sonuçta yenildiği bir yer olarak haklı bir üne sahipti. Dersim insanının direnişçi tavrı bu şöhretin esas nedeniydi. Ama 1936'larda Dersim, Kürdistan'da bir ada gibi kalmıştı ve ona yardim edecek ne ulusal, ne de uluslararası bir güç vardı ortada.

"Dahili işlerimizden em mühim bir safha varsa o da Dersim meselesidir. Dahilde bulunan iş bu yarıy, bu kör-kunç çabını, ortadan temizleyip korupmak ve öldürmek kesmek işi ne pahasına olursa olsun yapılmalı ve bu hususta en acı kararlardan alınması için tam ve geniş selahiyet verilmelidir." (M. Nuri Dersimi, Kürdistan Tarihinde Dersim, s. 259)

1936'da meclisin açılışında Mustafa Kemal'in sarfettiği bu sözler Kürdistan için ölümlü fermanyodur. Gerekli kanun çıkarılır örgütlenme sağlandı, örgütlenmenin başına da Dersim kasabası General Abdullah Alpdoğan getirildi.

1937 kıyızları her şey hazırdı ve baharın birlikte kıyım başladı. Türk ordusu teslim alıyor, önüne gelen her canlıyı her türlü silahla imha ediyordu. Ama insanızı bir çografya yaratamamış, bu öylesine belirgin bir amaçtı ki, görmemek için kör olmak gerekirdi. Ama Dersim'de körler çoktu! Tarihsel hastalık olan parçalanmışlık ve ihanet Dersim'de kendisini gösteriyordu. Sanki Dersim'in üzerine bir gâlet yuksu ökmüştü. Seyit Rıza oğlu Bra İbrahim'i kasap Alpdoğan'a göndererek imhaya yolunu anyor. Ama Bra İbrahim hem imha edilmiyor. M. Kemal'in ağzından okunan TC'nin Dersim'e ilişkin ölümlü fermanı uygulanıyordu.

"Bu sıralarda Suriye'ye iltica eden Kürt vatanlarden ve Hasanan aşiret reislerinden Mehmet Emin Bey oğlu Fesih bir Kürt fedai müfrezesiyel Dıyarbakır'a 12 km. mesafede Karaköprü mevkinde Türk karakoluna tesadüf eseri olarak baskın yapıyor.

Ankara hükümeti bu hadiseyi dahi Dersim'e ilgili göstererek, Dahiliye Vekilini Dıyarbakır'a kadar göndermiş ve Dıyarbakır kolordusuna dahi Yusuf aşiretine hücum ettirmiş. Diğer taraftan da Elaziz'den İbrahim kumandanı İsmail Hakki kuvvetleri Seyit Rıza'nın mntikasına hücum başlamışlardı. General Alpdoğan, Kirgan aşiretini işgale (kandırma)ya muvaffak olmuş ve bu galii aşiret, Türk kuvvetlerine peşdarlık (öncüklü) yapıpmiştir.

Seyit Rıza ile birlik olan Bahiyyar aşireti de harbe girmeye mecbur kaldığından, harp adına gelişmiş ve muhabeleler Hozat'ın Bahiyyar, Yukarı Abbas, Karabal ve Ferhat aşiretlerine, Nazimye ilçesinin Haydaran, Mazkert ilçesinin Demenan ve Yusuf aşiretlerinden oluşan yedi aşiret üzerinde şiddetlenmiştir. Baki (geri)

kalan aşiretler ise, tarafsız kalmışlardır." (Agy, s. 237)

Gâlet ve ihanet önce aşiretler düzeyinde ortaya çıkıyor ve sinsi bir şekilde yayılmaya başlıyordu. Yedi aşiretler.

Seyid Rıza

ret direniyor, bir aşiret ihanet ediyor ve diğerleri omdu silkip gâlet yuksunu devam ediyoruz. Ama pozisyonları ne olursa olsun, Türk ordusu onları arısına fark koymuyordu. Bunu anladıkları zaman da çok geç oluyordu.

"Tarihin acımasız cıvelerinden birisi de millette, millî davasına hiyanet edenlerindir, bizzat hesabına hareket ettikleri kuvvetler tarafından ceza cezası ölmektedir ki, bunun bir misali de Kirgan aşiretini akbektir."

Kirgan aşireti, türlerin işgalatına kapılarak, Seyit Rıza'nın oğlu Bra İbrahim'i Türkinler hesabına kapıp öldürmüş oldukları hatırlarda olsa gerekir. İşte bu aşiret dahi, Seyit Rıza ve Bahiyyar aşiretleri kuvvetlerinin çekilmesinden sonra Türklerle güvenerek yerlerinde kalmış oldukları, Türk kuvvetleri tarafından imha edilmiş ve reisleri Sait oğlu Salman ile kızı Hatice dahi, birçok işkenlere maruz kaldıkları söyler. Sin köyüne kurşuna dizilmişlerdir. Kirgan aşiretinden ordu kılatai (biflikleri) arasına şıngırlar bile birer birer top atlatılarak, erkekler yerli yerinde, kadın, kız ve çocuklar samankıllara kapatılarak ateşli yapılmışlardır. İşte Türk güvenen ve millette hiyanet eden bu aşiretin feki akbeiti..." (Agy, s. 286-287)

"Silahlı aşiretler dağılara şıngırak suretiyle arası kesimlerine topu ateş ediyor. İşte bu bombardımanına karşı korunmaya çalışıyorlardı. Teslim olan Mazkert ilçesinin Kureyan aşiretleri eradi tamamen süğünden geçirilmişti. Sehir ve köylerde ele geçirilen bütün Kürt gençleri geceleri evlerinden kaldırılarak muhtelil şekillerde imha edilmişlerdi... 1937'de askere alınıp Türk bayrağı altında hizmet etmeye devam eden Dersim'i eradi dahi mesump olduğu kılataalar arasından seçilerek istinasız kurşuna dizilmişti. Bunlar arasından, Dıyarbakır çapı karargahında askeri yazıcılık yapmak olan kardeşinin Hidir Mahfuzen Pertek ilçe merkezine getirilmiş ve Dersim'de tutulan diğer kardeşlerinin Rıza ve İsmail ile birleştirilerek Mercimek mevkinde kurşuna dizilmişlerdi." (Agy, s. 319-20)

"Dersim mntikasında bütün manevralar şiddetliyle devam ediyordu. Teslim olan Karabal, Ferhat ve Pılvank aşiretleri tamamen imha edil-

mişlerdir. Aşiret reislerinden Kangozade Mehmet Ali ve Alşer ağazade Cemil, Hozat caddesinde Mustafa Paşa Köprüsü'nde kurşuna dizilmişlerdir.

sini beyinnden vuran ihanetli ünlü Rayber'i atlamak mümkün değil. Rayber'in ihanetinin büyüklüğünü kavramak için önce başka birini tanımak gerekliyor: Büyük Kürt kahramanı, aydını ve komutanı Alşer.

Alşer 75 yıl yaşadı ve elinde silahıyla şehit düştü. Bütün ömrü boyunca tek bir amaç uğruna hayatını adadı. Hiçbir mevki, kariyer, vaat, çıkar, rütbeye onu yolundan döndürmedi. Dünyanın gıdıştından erkenden farkına varmış ender Kürt aydınlarından biriyorduk. Kürdistan toplumunu tarihin doğru akışı içine sokmak ve Kürdün adeta değişmeyen alınyazısını olan kölelik çembereğini kırmak için Kürt halkının binlerce yıllık direnme geleceğine yazılmasını bildi. Her zaman halk hareketlerinin başında onu görmek mümkündü. 20. yüzyıl boyunca gelişen her türlü halk hareketinin içine mullaka girmiş, ardından sözetirmeye başlamış, boyunca idam fermanyası en küçük bir kapyaklık göstermeden en az kendisi kadar aydın ve yiğit olan karısı Zarife ile cepheben cepheye koşmuştu. Dersim, Kuzey Kürdistan'daki son direnme noktasıydı. TC, neyi mal olarak olsun bu direnme noktasına da böğmek istiyordu. Ama kurşuna direnen iki insan vardı: Seyit Rıza ve Alşer.

"Türker teslim olan fakir ve silahsız halkı tamamen imha ediyorlardı."

Bu sırada Seyit Rıza'nın kardeşinin oğlu Rayber, Hozat civarında Pehami köyünde tarafsızlığı ilanla beraber Türkerle temasını muhafaza ediyordu.

"Kürt umumi efkarını (kamuyu) aldımaktaki işin Türker, Rayber'in Hozat'tan kaçarak ası kuvvetlere işbirliği yapmakta olduğunu resmi bir tebligat ile bildiriyordu."

Rayber bir kısım mayetle ilk önce Bahiyyar aşiretine bırakılmıştı. Rayber, bir TC casusu olarak Kürtler arasına girmişti. Ve Türk kuvvetleri hakkında elde ettiği istihbaratı gününe Türkiye ulaştırmakta olduğu anlaşılıyordu.

Rayber amcası Seyit Rıza'ya haber göndererek, elini öpüp al dilemekte olduğunu, Türk hükümetinin planlarını anlamış olduğunu nefret ettiği ve Türk ordularına karşı çarpışacağını bildirdiğini, Seyit Rıza bu sözleri inandırıcı bulmuştu. Diğer aşiret reisleri ise Seyit Rıza'nın Rıza'nın irtaş ve ısrarlarına rağmen, Rayber'in inamını ve baki cephesinde harb etmek üzere Rayber'in gelmesini razı olmuşlardı.

Rayber tertip ettiği plan mucibince, Alşer'in idaresindeki mntıkada amcazadelerinden olup alınmaya muvaffak olduğu Miste Sur'ın oğlu Vanlı Efendi yanına alarak Türkerle harba başlamıştı. Zaten Rayber'in harçlığı, silahsızlığı, cesareti ve barbağlı Kürtlerce malum idi.

Harbin ağırılık merkezi Seyit Rıza'nın üzerinde olup, harp planlarını da Alşer tanzim ediyordu. Bu sebeple General Alpdoğan'ın biricik yağıyesi Alşer'ine imla etmişkti. Bu gayenin husulini (oluşumunu) temin etmek için di, on beş gün müddetle harba irtihak ettirilmiştir. Kahpe ve kurnaz Rayber, Seyit Rıza'dan başka diğer bütün reislerin, hatta Alşer'in bile timadını kazanabilmiştir.

Seyit Rıza'nın karargah merkezi Havalan, Venk, Alşer'in ise Ağdat idi. Tuğk dahi eteğinde bir mağarada alevi bir şıngırağı dahi vardı. Rayber her zaman Alşer'ile temas ettiyordu. Seyit Rıza'nın bütün planlarına

vakif olmuştu.

Daha fazla insan kanının dökülmesini önlemek amacıyla, Seyit Rıza, Alşer'in İran ve Irak'a iltica ederek, Fransa ve İngiltere hükümetlerinin tavassutunu (aracılığını) dilemesini kararlaştırmıştı. Bu karar vakif olmuş olan Rayber, Alşer'in harp mntikasından uzaklaşması mukarrer (kararlaştırılmış) olan günden bir gün önce sekiz silahlı arkadaşıyla birlikte İngiltere'ye ziyaretine gitmişti. Bu ani ziyaretin sebebinin soran Alşer'e açıklanmıştı. Zavalı Alşer, misafirine yiyecek hazırlarken namert ve alçak Rayber üzerine amansız ateş etmiş ve bu emsalsiz Kürt kahramanını şehit etmiştir. Şaşa kalan eşi, kendisini kocasının üzerine atarak, "Havale min me kujin" (Aman arkadaşımı vurmayın) diye leryat etmiş ve ölmüş olduğunu görünce, tabancasını çekerek hain Rayber'e atış etmiş, mermi Vanlı Efendi'ye isabet ederek cansız düşürmüştü; alçaklığı, sonuna kadar gitmeye karar vermiş olan Rayber silahlını Alşer'in emsalsiz eşine çevirmek onu da kocasının üzerine cansız düşürmüştü.

Kürtlüğün ve insanlığın yüzkarası olan ve Kürdistan kurtuluş savaşları tarihinde adı ilelebed lanetlenen alçak olan Rayber, dimağlarında Kürt irtikali ve kurtuluş güçnesi için taşıyan Alşer ve rekabasının başlarını kestirmiş, torbalarla koymuş ve aynı günün gecesinde adı geçen mntıkadan geçen mukarrer (kararlaştırılmış) paralıy verip Türk mntikasına geçmiştir. Şehitlerin başları tanyanlar tarafından iyice teşkil edilctken sonra hain Rayber bunları iyice bizzat Elaziz'e getirmiş, resmi dairesinde Alpdoğan'a teslim etmiştir. Elaziz Türkerin bile bu hadiseyi nefretle karışmıştır.

Alşer ve eşinin şahadeti, Seyit Rıza ve Dersim aşiretleri üzerinde pek derin bir teessür ve askılamale mucip tepki nedeni olmuştu.

Rayber ise artık yüzündeki maskeyi atarak, aştıktan aşırık Türk istihbaratı emrinde çalışmaya başlamıştı." (Agy, s. 274-277)

Ama Rayber hainlerin büyük çölünüğünü uğradığı akibetten, yani lanetli bir ölümlük kurtulamazmış, bizzat TC'nin emriyle öldürülmüştü.

"Abdullah Alpdoğan'ın tertip ettiği plan, Seyit Rıza'nın idamıyla ikmal edilmiş olduğunu Şıra Rayber'e gelmişti. Örd emrinde hizmet görürülen ve amcasının ve bütün Dersim'in telaketine sebep olan Rayber düşman hesabına yaptığı hizmetlere mukalat olarak bizzat düsmanni, yani Türk generikumarını iyice Teştak mevkinde öğüllüya birlikte kurşuna dizilmişti.

Türker Rayber'i kurşuna dizdikten sonra, Pehami köyündeki evini işgal ederek milletin kanı pahasına Türk istihbaratından alıp biriktirdiği binlerce lirayı müsaderede ve karısına birçok işkenlere yaptıkları sonra Batı vilayetlerine sürgün etmişlerdir.

Her irtikan, her milletten hailer çıkmıştır, fakat benliğine sahip, millî şişme kiskança her millet sinidesin çikan bu gibi hainlerin adından unutulmasını, bediyeni anlamasını istemesi ve hainlerin taşıdığı adı yeni nesilden hiçbir çocuğa koymamak suretiyle bu ebedi unutmamayı tercih etmiştir.

Diñle Kürt babası! Kürt milleti dahi, Rayber'in adını unutmamalı, onu ebediyen یاد etmemelidir. Sizin bundan sonra çocuklarınızdıncı hıpcısından Rayber adını koyma!

Bu da Kürt adlarının ve ünvanlarının arasından silinmelidir. Hain Rayberê Kürt milletinin vereceği mültih çesza budur. Bundan sonra bu ad, ihanet ve açaqlığın müterâdî (eşanlamlı) olmuştur. (Ağ, S. 294)

Evet Rayberler olmamalı Kürdistan tarihinde bir daha. Ama Rayberlerin unutulması, Kürt bünyesinde belâğine kazımaç, bilâncılı bir tepkiye dönüştürme için her şeyi yapmalı. Bu açıdan Nur Dersim'in bu teminisi katilimci olur. Rayber ve ihanet unutulmamalı lanetlenmelidir.

Dersim jenosidi tarihin kaydettiği en iğrenç barbarlıklardan birisidir. Ama aynı zamanda derin bir gâfletin öyküsüdür. Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin en dinamik kesimini ve öncülüğünü oluşturması gereken Dersim, maalesef bu tarihsel rolünü oynayamamış, Kürdistan'da gelişen büyük çalkı halk hareketlerinin önemini hepisine mesalefi kalmıştır. 1925'te gelişen Şeyh Saî önderliğinde ayaklanmanın kapsamı ve örgütlülük düzeyi oldukça gelişmiş olmasına karşın, Kürdistan'ın diğer alanlarından ve özellikle de Dersim'den destek bulamamıştır. Aksine kemalist mezbep ayırılıçlı kullanılarak bir kısım Dersim aşiretleri Şeyh Saî kuvvetlerine saldırmaya başlamıştır. Yine Dersim, Zilan ayaklanmasına çok sınırlı bir destek vermiş ve en gerekli zamanda da gâflet göstererek desteğini kesmiştir. Bu nedenle TC soykırımı yönelirken, Dersim kendisini destekleyecek kimsenin kalmadığını acıyla görmüştür. Dersim, Kürdistan tarihinin en acı veren sayfasını oluşturur. Bir halk önderi, saygın bir şahsiyet olan Şeyh Rıza bile bu konularda zaafa düşmüştür. Halbuki, hem Şeyh Saî, hem Zilan'da doğru ilişkiler kurmayı çok güçlü ve başan olasılığı çok yüksek bir ulusal hareket yaratılabildi. Şeyh Rıza'nın sahit olması da ayrı bir zaafır. Ortayım amanoñi atik hiç gizlemeyen soykırma koyan TC halkın sözüne güvenerek, hem de dünasma alanında görüşmeye gelmesi de gösteyor ki, TC gerçekçiliği o dönem önderliği düzeyinde kavranamamıştır.

20. yüzyıl Kürt önderliklerinin çok iğnec bir paradoksu vardır. Bu amaçları örtüşmeyen pratikleridir. Bağımsızlık mücadelesinin önderliklerini bu ayırım ve netleşmeye önde kile ele alıp çözümlenmeli, savasçılık eğilimleri aralındaki benzerlik veya ayrıntılı kersip almaları şarttır.

Dersim'e ilişkin şunları değerdendir-meyi Beşikçi Hocaya bırakıyoruz. "Dersim, muhteva, nitelik olarak, nazı katliamları da dâhil olmak üzere, dünyada eşine az rastlanan soykırım olaylarından biridir. Ana karnımdaki çocukların, emzikteki çocukların katledilmesi, katliamların özellikle çocukların hedef alması, çocukların kalarlarının kesilmesi ve kiliclarla takılması, bu jenosidin en önemli özellikleridir. Genç kızların, kadınların mağdurlarına doldurulup zehirli gazlarla boğulmaları, mağdurlarda yakınlaman ikinci derecedeki olaylardır. Ne var ki, uluslararası denge nazı rejiminin de teşviki edilip mahkum edilmesini getirdiği halde, kemalizin Kürdistan'daki

eymelerinin güzi kalmasını gerektirmiştir. Gerçekten İkinci Dünya Savaşı'nın sonunda, gerek Churchill, gerek Roosevelt, gerek Stalin, nazı eymelerinin destire edilmesini müstakere güzetmişlerdir. Fakat kemalizin Kürdistan'daki jenosid eymelerinin güzi kalmasını ise, uluslararası denge açısından yarar görülmüştür. Çünkü Kürdistan uluslararası bir sömürge'dir. Kemalistler Kürdistan'ın dünyanın en büyük emperyalist ve sömürgeci devletleri ile ortak politik, ideolojik ve askeri eymelerde bulunarak sömürgeleştirilmişlerdir. Bu konuda sadece Türk devletinin değil, başka birçok devletin politikası üstü üste çakışmaktadır. Böyle olunca Kürdistan üzerinde yürütülen eymelerinin güzi kalması da normal karşılanmalıdır. Türk, İngiliz, Fransız, İspan, Irak, Suriye ittifaki başta Kürt halkına karşıdır. Temel amaç ortak sömürge Kürdistan'ı yine denetlemek'tir." (İsmail Beşikçi, Tunceli Kanunu 1935 ve Dersim Jenosidi, s. 95)

Yeni dönem: İhanet Kürt bireyinde içselleştiriliyor

TC 1930'lara girenen çok net ve anlaşılır bir politikayı uygulamaya koymuştur: Tek ulus, tek pazar. Bu politikaya uymayan her şey istisnasız tasfiye edilmiştir. Dersim, bu politikanın askeri yönünün tamamladığını gösterir. En küçük biriminde kadar Kürdistan'daki direnme mevzileri çok edip askeri sigal tamamladı. Kürt eymelerinin silinmesi elinde ne otorite, ne de askeri ve ekonomik güç kalmıştı. Ya kaderlerini TC'ye bağlayacak, ya da yok olacaklardı.

İsmet İnönü, yeni dönem 19 Mayıs 1944 yılında yaptığı konuşmada şöyle ifade etmiştir:

"...Bundan başka Türk kültürü içinde yetişenler Türk milliyetçisi olmak isteyen her vatandaşın için imkanı kapıları açıktır." (İ. Beşikçi, ay. s. 112)

Kürt eymelerinin teslim teslim alınması, itkidarsız hale getirilmesi, ancak Kürt bireyini hain ve konunda değildir. Sıra Kürt bireyine geldi. Kürt bireyi teslim olsun ihanet ettirilirdi. Bir halk, diğlerinden ayrılan en temel özellikler di, ruhsal yaşam tarzı, yani kültür ve tarih bilincidir. TC, Kürdistan'da askeri zor temelinde siyasal egemenliği sağladıktan sonra, ikinci aşamaya geçti. Çok yönlü bir asimilasyon politikası tüm hayatı uygulamaya kondu. En ücra köşelere kadar geniş bir okula açıldı. Kürtçe konuşmak sık yayıldı. Kürt gençleri askere alınıp iki yıldan dört yıla kadar uzayan sürelerle, hayalîleri boyunca unutmayaacakları asagılarına ve işkenlerele Türklesmeye zorlandılar. Kürtlüğe ilişkin ne varsa çok sayıldı. Kürt ölmek, aşanılmak, horlanmak, dışlanmak ilkel olmak, yabancı olmak "kuyruklu" olmak için yeterli bir nedendir. Tüm bu siltarların ve uygulamaların kurulumu ilginç tek bir yöne birakılmıştır: Türklesme. Türklesmek istemeyen, Kürt kalmak isteyen her Kürt bireyi uygarlık, en temel insan haklarından yoksun kalmayı da göze almak zorundaydı. Ya ölmek, ya Türklesmek. Kürt bireyinin tutacak hiçbir dâhi kalmamıştı. Bunun eğdirildi, teslim alındı. Ve yıllar geçtikçe de derin bir ihanet batabatının içinde çekilmeye başlandı. Türk egemenlik sistemi eşine ender rastlanan bir tezgah kurmuştu Kürdistan'da ve her Kürt bu tezgahın geçki kendisine ihanet ettirilirdi.

Bir dönem TC Adalet Bakanı Mahmut Esat Bozkurt'un şu sözleri durum özeti gibidir:

"...Bu Türk ülkesinde Türk olmayanların bir tek hakları vardır: Türk milletine köle olma hakkı, asil Türk milletine ulaşık etme hakkı." (İ. Beşikçi, ay. s. 50)

1940'ların başında Kürdistan toplumu ve Kürt bireyi bu acı ve utanç verici gerçeklere karşı yayıldı. Yıllar geçtikçe derinleşti ve öyle bir noktaya geldi ki, Kürt sözcüğüne ağza almak bile, en hafifinden yıllarca hapisyanıye göze almayı gerektirirdi. Burada iki uzun ahlitulu doğru özletelim:

"Kürdistan'da hakim olan eğitim ve kültür Türk ulusunun çıkarlarına hizmet eden sömürgeci eğitim ve kültürdür. Kürdistan ulusal gerçekçi çok etmeyi amaçlayan, bireyi, emeğine, hakına ve ülkesine karşı yabancılaştırılan, şoven Türk milliyetçiliği temelinde geliştirilen, sömürgeci Türk eğitim ve kültür politikası, Kürdistan'da geniş mali, kadro ve kurumsal olanaklara sahip olup, düşünün kesim üzerinde hemen hemen hakimiyet kurmuştur. Bu politika, özünde sosyal, ekonomik ve siyasal sömürgeçlik, beyin ve davranış alanına tamamlamaya, yani bireysel sömürgeçliğin tamamlanmaya dayanır. Bir avuç aydın tarafından başlatılan ulusal kuruluş mücadelesi, böyle yüzbinlerce ita- de edilebilmiş olsa da aydın kesime rağmen, başlatılmamasının nedenlerinden biri de bireysel sömürgeçlik, Objektif planda, ekonomik, sosyal ve siyasal planda geliştirilen sömürgeçlik, subjektif planda ülkenin düşünün bireylerine meşru ve kabul edilebilir bir düzen biçiminde yansıtılabilsin, böyle bir sömürgeçlik dünyada hiçbir güç yokmuş. İşte Kürdistan'da eğitim ve kültür politikasının peşinde koştuğu gerçek budur.

Kürt insanına, kemalizin "Misak-ı Milli" sınırları dahilinde "tek ulus, tek dil" ülküsünü gerçekleştirme amacıyla ilkokulları itibaren Türk hançeri, diğ, edebiyatı, sanatı özümsetilmeye çalışıldı. Başka sömürgeçlerde, örneğin zengin uluslar olan İngiliz ve Fransız sömürgeçlerinde bile görülenim, Kürdistan'da bel ve çeşitli olan eğitim kurumları "bu amaçla açılmıştır. Türk diline yapılan bu eğitim ve kültür sömürgeçliği, Kürt dili ve kültürü üzerinde amansız bir baskı kurmuştu. Kürtlere ile okuma-yazma, Kürt tarihini, edebiyatını, sanatını araştırma ve yazma, tamamen yasaktı. Tüm dillerde meşru yazılır, ama 15 milyon insanın kendi diline, sanatını öğrenme sine verilmez. Bu gerçekler bize Kültür sömürgeçliğini, düşünülüyorğünden de daha denin olduğunu gösterir." (Kürdistan Devriminin Yolu, s. 83-85)

"Cumhuriyet döneminde direnişleri tamamen kırılan Kürt üzerinde arçık istenilen politika uygulanabilir. Politikalarından birisi de yirmi yaşına gelen her Kürdün, dönemlere göre 2-4 yılı arası zorunlu askeri hizmetidir. Kürtler Türk ordusunda, sadece köle bir zor görevine yerine getirmek için er olabirler. Kökosa kademele- ninde hain ve ajan Kürtlerden başka tek Kürt yoktur. Türk burjuvazisinin ordu üzerinde mutlak bir denetimdir vardır. Orduya alınan Kürt köylüleri doğduklarına bir pışman ettirilerek ve iyi bir 'vatan ders'i' aldıktan sonra memlekelerine geri gönderirler. Askerden adeta robotlaşmış olarak dönen Kürt köylüleri, yaşadıkları süreçte askerlik anlarını anlatarak çevrele- riye Türk sovenizminin zehirlenisi sa- çarlar. Kürtlere bu şekilde boyun eğ- dilenil sömürgeci ordunun önemli bir askeri gücünü oluşturarak adeta ken- di kendilerini ihnet ettirmişlerdir. Türk sömürgeçliğinin en kaba ve canice yöntemlerinden birisidir. Bir bakıma Türk sömürgeçliği adına Kürdistan 'Kürdistanlılar tarafından' işgal edil- di." (Kürdistan Devriminin Yolu, s. 91)

Doğu ve Güney Kürdistan, diğil milliyetçilik ve ihanet

Kuzey-Batı Kürdistan'da ihanet bu boyutlara vadrılabilirken, diğer parçalar-

da farklı bir gelişme çizgisi vardır. Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasından sonra İngiliz ve Fransızların elinde kalan Güney Kürdistan ile İran'ın elinde kalan Doğu Kürdistan'ı, Kuzey-Batı Kürdistan ile aralarında büyük farklılık vardır. Ekonomik, sosyal ve siyasal açıdan bir bütünlük oluşturulabilir. Lozan'dan sonra Kürdistan'ın dönde bölünmesi üzerine gelişme çizgileri farklılığı, TC, özel savas yöntemleri- le kendi egemenliği altındaki parçada Kürt egemen sınıfları teslim almakla başlamıştır. Fakat diğer parçalarda böyle bir özel yönelim görülmektedir. Birazaldı sömürgeçlik Kürdistan'ın toplumsal yapısına fazla dokun- mada talan ve yağma dönük bir politika izlemiş. Kürt eymeler sınıfları- na ulaşma yolunu seçerek yaygınlaşma- na izin vermiştir. Fakat bundan desine girmek istemeyenlere izin vermemişti. Bu durum giderek 20. yüzyılın başında belirginleşmeye başlayan milliyetçiliği güçle ve ilkel bir şekle sokmuştur. Aşırıteçlik toplumsal yapıyı devrimde- de yeterli görürmüş, daha ileri bir geliş- me engellenmiştir.

Sinko, Berzenci ve Mahabad

Doğu ve Güney Kürdistan'da parçalanmadan sonra çalka değer iç hareket gelişmiştir: Sevîr dayanarak bağımsızlık ilanı eden Sinko hareketi ve 2. Dünya Savaşı sonrası SSCB desteği ile kurulan Mahabad Kürt Cumhuriyeti. Her üç hareket de çok kısa sürede bastırılmıştır. Bu bastırma devampyalistlerin ve sömürgeci devletlerin rolü büyüktür. Fakat on- dan da önemli Kürtlerin kendi iler- dileri parçalanmış ve ihanetlerin vadrıldığı. Bu durum varlığı önderlikleri güçsüz kıldı. belli bir noktada öteye gidile ulusal birliği sağlama- larını engelliyordu.

Örneğin Şeyh Mahmut Berzenci Güney Kürdistan'da sınırlı sayda aşiretlerin desteğini alarak İngilizlere anlaşmalar imzalayarak kendini krallık etmiş, yedi kişilik bir hükümet oluşturmuş olmasına rağmen, dengeleri değişmesi sonucu dayandığı aşiretlerin bile desteğini kaybetmiş, ihanete uğramıştır.

Aynı dönemde Doğu Kürdistan'da ortaya çıkan Sinko hareketi de önemli izleni bırakmış, ama Berzenci'nin akıbetinden kurtulmamıştır. Sinko önderliği güçlü ve çağdas bir önderlik olmasına karşın, kararlı bir direniş sergilememiş. Yapılan çok vahim politik yanlışlar bu hareketi feleketle uğratmıştır. Örneğin ittifak alınması gerekçesi Anusların kişisel in- tikam hirsiyatı katledilmesi ve İrandaki güçlü halk hareketiyle ilişki kurulması gibi yanlışlar bu feleketi- ni başı sebeplerdir. Bu sebeplerin ilçiti sonuçları, emperyalistlerin zaten İran, Rusya ve Türkiye arasında sıkışmaya başlanması bu hareketi geleceksiz görmele yüzünden göz- den çıkarmaları, Sinko'nun kazım- mak önderliği altında bir araya gelmiş Kürt aşiretlerinin ihanetine yol açmıştır. Bu aşiretlerin taşması: kal- maları veya İran Şahi ile işbirliği yapmaları sonucu Sinko hareketi yenilmiş.

2. Dünya Savaşı sürenen İran, İngiltere ve Sovyetler Birliği tarafından işgal uğramıştır. Kuzey İran Sovyetler Güney İran ise İngiltere egemenliğinde kalmıştır. Savaş sonunda Sovyetler kendi elini alanlarını genişletmek ve kalıcılaştırmak için bazı hareketler geliştirmişti. Bu çerçe- ve Güney Azerbaycan'ı, Sovyet Azerbaycan'ı ile birleştirmek için yeni bir cumhuriyet kurduğunu. Aynı sü- reçte 1940'ların başından beri belli bir örgütlenme çalışması yürüten Kürt egemen sınıfları da, Sovyetlerin bu politikasından yararlanmak için

devletleşme amacına yönelmişlerdir. Bunun on hazırlığı olarak 1942'de Eruh'un Komala örgütü 1945 Eylülünde Kürdistan Demokrat Partisi adını aldı. 22 Ocak 1946 tarihinde ise SSCB'nin desteğiyle Mahabad Kürt Cumhuriyeti ilan edildi.

Fakat bu cumhuriyet oldukça sınırsız, deyim yerindeyse garip bir cumhuriyetti. Modern bir devlet gibi görülmemesine rağmen esasında bir aşiretler federasyonuydu. Doğu Kürdistan'daki yaklaşık 20 aşiret bu cumhuriyette veya partide temsil ediliyordu. Birbirleriyle ilişki düzeyi geri ve milliyetçilik, feodal çark ortakiğ- ne denek düşüyordu. Ne ulusal, ne de uluslararası sağlam temellere oturabilirdi. İç dinamikten çok Sovyet desteği ile ayakta duruyordu ve kaderi tümüyle buna bağlıydı. Çünkü ne İngiltere ve ne de ABD böyle bir devletin varlığına ihtiyaç duymuyolar- dı. Savaş içinde ve sonrasında da- galip devletin kendi çark alanlarını uygun olarak düzenleyi paylaşmaları sonucunda, İran'ın savas öncesi statüsü iade edildi. Bunun anlamı Güney Azerbaycan ve Mahabad'ın kendi başlarına çaresine bakmalarıydı. Sovyet ordusu çekildikten İran ordusu ilerliyordu. Yaklaşık 11 ay süren Mahabad Kürt Cumhuriyeti deneyi yıkıldı. Direnme gösterildi. Daha güç gösterilmek istenmedi. Çünkü Sovyetlerin çekilmesinden sonra aşiretlerin büyük bölümü cumhuriyetten desteklerini kesmişlerdi.

Çöküşün nedenlerini biraz daha ird- edilemek fayda var. Öncelikle cumhuriyetin kurulmasındaki Barzanilerin rolüne değinelim.

Barzaniler

Barzani aşireti 19. yüzyılın ortalarında ortaya çıktı. Küçük bir aşiretti. Ama gerek savasçılığın ve gerekse de İslam dünyasında büyük etkinliği olan Nakşibendi Tâkîtinin liderliğini yapmaları onlara büyük bir prestij sağlıyordu. 19. yüzyılın başında Şeyh Abdüsselam Barzani Osmanlıya karşı ayaklanmış ve önemli bir başarı sağlamıştı. Ama sonunda yenilmiş ve Musul'da asılmıştı. Bunun sonra aşiret liderliğini karesel Şeyh Saî ve Molla Mustafa almışlardı. Şeyh Ahmet destine ve politik liderliği sürdürürken, güçlü kardeşi Molla Mustafa askeri meselelere çözüm buluyordu. 1931 yılında, İngiltere'nin iraktan çekilip yönetimi Arapları bırakmasından bir yıl önce, Araplar Güney Kürdistan'ı çöki-duzen vermek ve bağımsız yaşayan aşiretleri ve özellikle de Barzanileri denetim altına almak için askeri seferlere düzenlemeye başladılar. Araplarla hareket eden Kürt liderlerden Şeyh Reşit Lolan da Barzanilerle olan dısmanlılığı nedeniyle bu seferlere katıldı. Ancak Molla Mustafa Barzani önderliğinde savasın Kürtler, Arapları yenilgiye uğrattılar. Devreye İngilizler girdi. Uçaklarla bombalandılar. Ancak bu da bir sonuç vermedi. Çarpışmalar ve bombalamalar 1932'de de sürdü. 1932 yılında İngiliz uçakları Barzan bölgesini bombalamaya başlanınca Şeyh Ahmet Türkiye'ye geçti. Direnme yenilmiştir. Şeyh Ahmet 1935'te TC tarafından İraka geri edildi. Teslim olan Molla Mustafa ile birlikte Süleymaniyeye mecburi icnasa tabii tutulup geçimeleri için masa başlandı. Barzani kardeşlerin hapisyan- eyne gönderilmemesi veya asimilasyonuna ana nedeni, o dönemde Irak devleti İngiliz Kürtlerin önemli bir yer tutmaları ve Barzanilerle sahip çık- malarıydı. Ayrıca Irak ordusu içindeki çok güçlü Kürt subay da ya gizli bir Kürd örgütüne üyeyi veya milliyetçiydi.

1943 yılında Molla Mustafa Süleymaniyeye kaçarak tekrar Barzan bölgesine geçti ve hemen bir

ayaklanma başlattı. Daha önce fazla diklik çekmeyen Molla Mustafa, bundan sonra parlamaya başladı. Verilen destek aztı. O dönem bölgede faaliyet gösteren Hevi (Kuzey'de 1911'de kurulan Hevi ile karıştırılmamalıdır; bu örgütü Güney Kürdistanlı Kürt aydın ve subayları kurmuşlardır) ve Komala ile ilişki kuran Molla Mustafa siyasal planda da ağırlığını koymaya başladı.

1944'de dönem Başbakanı Nuri Said, Kürtlerle bir anlaşma yapmak istedi. Ama hükümeti inka edemeyip istifa etti. Gözlemeler sonunda Şeyh Ahmet serbest bırakıldı. Irak hükümeti bölge üzerinde denetim kuramıyordu.

1945 ilkbaharında Irak hükümeti İngiliz Kraliyet Hava kuvvetleri ile Genel Abdulkadir Kasım'ın komuta ettiği Zebanir, Bervanir, Dostikler, Şerefanir ve bazı göçmen Kürtlerin de desteğini sağlayarak Barzani bölgesine büyük bir saldırı başlattı. Beş ay kadar süren çarpışmaların sonra Barzanlılar geri çekildiler ve Irak sınırına gittiler.

Yukarıda da değindiğimiz gibi aynı günlerde Doğu Kürdistan'da Mahabad'ın kurulması için yoğun bir çalışma vardı. 1945 sonlarında sınırı geçen Barzani aşireti doğrudan Mahabad'a gider. 2000'den fazla bir gücü olan Barzanlılar, güçlerini cumhuriyet verilir. Onların da katılmasıyla Mahabad'ın silahlı savaşçı gücü 13 000'e kadar varır. 30'a yakın aşiret, kabile veya kişilere ait bu silahlı güçler içinde Barzanlı büyük bir yer tutarlar.

Bu tarihle kadar Barzanlılar başsızlığı, ulusal kurtuluşu geniş bir ulusal birliğe dönük perspektif ve ça-

desteği yoktur.

"Böylece direniş ve kaçma girişimlerinden vazgeçtikten sonra, yapacakları bir şey kalmamıştı. Bu da kayıtsız, şartsız, uysal ve rahat bir şekilde oturup beklemekti. Onlar da öyle yapıldı."

14 Aralık (1946) günü silahlı emurlardan ve aşiret liderlerinden oluşan ilk grup, teslim olmuş ve General Fazlullah Hümayuni ile görüşmelerde bulunmak üzere arabaıyla 50 km'yi aşılarak kuzeydoğudaki Meyanduwab şehrine gittiler. General Hümayuni, Sakiz bölgesinde doğrudan Meyanduwab'a gelmişti. Oraya gidince Kürt heyetinde Mirza Rahma Şifai, Şeyh Hasan, Sems Burhan, Ali Ağa, Mir Asair ve zaman zaman Mahabad Kürt Cumhuriyeti'ne coşukluğu bağladıklarını ilan etmek zorunda kalmış olurlardı. İçki simdi Irak ordusundan iyi muamele görmek ihtiyacından olduklarını anlatan birkaç kişi daha vardı.

Heyetle, General Hümayuni'yi affetmeye müjdelereydi bir bir mızcağırdı. Bu nedenle de iyi izlenimlerle Mahabad'a döndüler. Ve diğerlerine de en güzelin yolun İlan'a bağlıklarını ilan etmeleri olduğunu şaka veriler. (A. S. 260-61)

Bu alıntıda da anlaşılacağı gibi Mahabad Kürt Cumhuriyeti'nin kurulan sıradan bir aşiret kafasını geçmediği, ilkel bir milliyetçiliğe saplanıp, zora görünce çok kolayca teslimiyeti seçtiği bir gerçekçiler.

Burada ilkel milliyetçilik üzerinde durmak yerinde olacaktır. İlkel milliyetçilik evrensel bir kavramdır. Hemen tüm geri ekonomik-toplumsal ilişkilerin egemen olduğu sınırlarda ortaya çıkar. Feodalite 20. yüzyılda artık devletler düzeyinde

ğaz hazır olmayan Kürt egemen sınırları karmakarışik durumdadırlar. Bir kesimi burjuva anlamda bir bağımsızlık savunurken, diğer bir kesim İslam'ın ümmet bilincine haliylefik kurumunu savunabırlıydı. Fakat hepsi de aynı sosyal temelden gelen gruplardı.

"İkel milliyetçi örgütlenmelerin dayandığı sosyal temel ağırlıklı feodal, komprador, aşiretçi ve bunlardan kaynaklanan yarı-aydın kesimlerdi. Doğuşları böyle bir sosyal-sınıfsal gerekeğe dayanır." (Abdullah Öcalan, Kürdistan'da İhanet ve İşbirlikçilik)

Daha önceki bölümlerde 20. yüzyıl başında ortaya çıkan çeşitli hareketleri incelemek bir durumu açıklıkla göstermişti. Üç türden bir gruplaşma oluşmuştu: Halk direnişine dayanarak samimi olarak bir şeyler yapmak isteyen radikaller, Osmanlıçılık, ümmetçilik arası bir çirizli yüzyıl otomoni bir Kürdistan isteyenler ve son olarak da TC'ye tamamen teslim olanlar. Bu çizgilerin başını çekeniğin sosyal-sınıfsal dayanakları ve kaynaklarıdır. İleri ayındı. Kemalist önem sınırlarına göre bunları tümünün hesabını 1940'lara kadar götürü ve bir güç olamayacak kadar içişti etti.

Kuzey Kürdistan'da bu durum gelişirken, Doğu ve Güney Kürdistan'da politik nedenlerden dolayı zamana yayılarak günümüze kadar uzanmıştır.

İşte 1946'da Mahabad'da ortaya çıkan durum, dengelere dayanarak biraz yer açmak isteyen ilkel milliyetçizinin devamıydı. Dengeleri bozulanca evli evine yarı yerine gitti. Ve Mahabad Kürt Cumhuriyeti'nin Cumhuriyetini Kadı Muhammed Hüseyin Hümayuni'nin kurduğu Çarçır Meydan'ında Muhammed Hüseyin, Seyfi Kadı ve Sadı Kadı isimli ama çocuklarıyla yalnız başına idam için boğazına taktı.

Mahabad'ın çöküşünden sonra ilkel milliyetçi çizgi Doğu Kürdistan'da ağır bir darbe aldı. Ve uzun bir süre kendi kabuğuna çekildi. Birtakım faaliyetler olduysa da bunlar önemli boyutlara varamadı.

İkel milliyetçi çizgi Doğu Kürdistan'dan Güney Kürdistan'a kaydı. 18 Ağustos 1946'da Güney Kürdistan'da faaliyet gösteren Irak Kürdistanı Komünist Partisi (Sores de deniliry), Rizgari Kurd ve Azadi Komitesi-Partisi diye adlandırılan üç grup birleşerek Irak-Kürdistan Demokrat Partisi'nin kuruldur (I-KDP). Molla Mustafa Barzani parti başkanı, Hamza Abdullah'ın sekreteri olarak seçti. Böylece ilkel milliyetçi çizgi Güney Kürdistan'da koalision tipi bir partide somutlaştı. Barzanlılar 1947'de İlan'dan çıkarıldılar. Şeyh Ahmet teslim oldu. Molla Mustafa ise Irak'ta barınmayaacağı anlamınca 14 günlük bir yürüyüşü 300 km'lik bir yolu aşip Sovyetler Birliği'ne sığındı. Güney Kürdistan'da silahlı faaliyet çok alt düzeyde indi.

1958'de İngiliz kukulu Nuri Said hükümetiyle Haşimi sülalesinin Irak'taki egemenliğine son veren General Abdulkadir Kasım önderliğinde bir darbe yapıldı. Yeni yönetimin Kürtlerle geniş haklar tanıyacağına vaat etmesi ve Sovyetlerle dostluk kurulacağına açıklaması üzerine Molla Mustafa Sovyetler'den döndü ve KDP yasallastı. Kasım vaatler bu kadar kaldı. Kasım yönetimi oyalama taktiğiyle Barzani ile YKPT'yi 1961'e kadar bekletti. Görüşmelerden sonuç alınmayacağı anlamında Eylül 1961'de geniş çaplı bir ayaklanma başlattı. Bu dönemde ilişkin bilgisi Abdurrahman Kasımlı'dan aktarılmı:

"1961 Eylülünde Irak Kürdistan'ında silahlı bir ayaklanma başladı ve doğru-dürüst bir program olmaksızın karşın Irak Kürtleri'nin desteğini

ve İlan Kürtleri'nin sempatisini kazandı. Sempat İlanlı subaylardan satın alınan mühimmatın, malzemenin, paranın, güyslerinin Irak Kürdistan'ına gönderilmesi somutlaştı. Bu yardımı, İlan'da KDP tarafından örgütleniyordu ve Mustafa Barzani önderliğindeki hareketine 1966'ya kadar büyük katkı sağladı.

Şahn, Haşimi manarşisini yiktığı için affetmediği Bağdat hükümetini zayıflatmak için Barzani'ye doğrudan yardım önerisinin gelmesi çok zaman almış. Şah bu yardımı Kürt ulusal hareketini doğrudan etkisi altına almayı da umuyordu. Barzani hareketini yardımı dayama ve hareket büyüdüğüne yardımcı bağliğin artması, sonuçta Kürt hareketinin varlığını yalnız yarımla yaşayabilmesi düşünüldü.

Tahrin hükümeti Barzani'ye yardım ederek İlan'daki Kürt hareketini tarafsızlaştıracağı veya Irak ve İlan Kürtleri arasında dayanışmayı yitkileceğini düşünüyordu. Şah yardım atınca Barzani'nin İlan Kürtleri'nin siyasal eylemlerinin sınırlandırılmasında İlanlı yetkililerle işbirliği yapmasını istedi. Sonuç, Kürt ulusal hareketinin İlan KDP'sinden bütün eylemlerini "dondurması" isteyen ünlü "tez" oldu. Bu teze göre, İlan KDP üyeleri için doğu hareket yolu "sakın" dururak, Tahrin hükümetinin Barzani'ye yaptığı yardımı kesme tehditini provoke edecek bir eylemde bulunmaktı. Bu teze kabul etmeyen kişi, ben grubu İlan Kürdistan'ındaki şah rejimine karşı bir ciddi eylem "Kürt devrimi"ne karşı eylem olarak görülecekti. Bu sırada yüzlerce İlanlı Kürt militan Bağdat hükümetine karşı savaşmak üzere peşmerge safına katılmıştı.

1967 başlarında KDP önderleri ve militanları artık Barzani ve Tahrin hükümeti arasındaki işbirliği siyasetini desteklemeyecekleri sonucuna vardılar. İlan'da İker edemek İlan'da önderleri. Onların öndermesinden önce de Kürt hükümeti Şahn polisi arasında bazı çatışmalar çıkmıştı. Militanlar dönuşü uzun zamandır silahlı ayaklanma için bekleyenlere cesaret verdi. Mahabad, Baneh ve Serdes arasındaki bölgede ayaklanma anlayış çok çabuk gelişti. Harekete önderlik etmek üzere KDP Devrim Komitesi kuruldu. 1967 kışında başlangıçla gerilla mücadelesi 18 ay sürdü. İlan ve Barzani kuvvetleri arasında sıkışan ve kendilerini oldukça yalnız bulan genç ve deneyimsiz önderler cesurca savıştılar da sonuçta çok edildiler. (Bu olayların son kısmı Semdini yayınlarında gerçekleştirilmiş ve I-KDP'ye mensup 700 civarında peşmerge Barzani kuvvetleri tarafından gerçekleştirilen bir katliama döndürüldü.) Elektrik mühendisi Şerizade, öğrenci Abdullah Mümin, imam ve devrimci komite üyesi Mikala Avam Irak ordusuyula savaşta öldürüldü. 1968 baharında Süleyman Muini (Abdullah'ın ağabeyi) İlan sınırını geçmeye çalışırken Barzani'nin emriyle tutuklandı ve idam edildi. Cesedi İlanlı yetkililerle verildi ve İlan'daki çeşitli Kürt şehitlerine teşhir edildi.

Önderlerini yitiren hareket çöktü. Bazı militanlar Irak'a kaçtılar; Barzani'nin peşmergelere ayaklanmamak için saklandılar. 40'tan fazla I-KDP militanı Barzani'nin adamları tarafından öldürüldü veya yakalanan İlanlı yetkililerle teslim edildi." (A. Kasımlı, İlan Kürdistan'ı, s. 42-44)

13 Temmuz 1989'da Viyana'da İlanlı yetkililerle otomoni görüşmeleri sırasında yapılan sukistesat katliamı I-KDP önderi A. Kasımlı, Barzanlılar için oldukça yumuşak bir üslup kullanmasına karşın yine de onların ca-

niyane pratiklerini aktarmaktan kendini alamıyor.

1968'den 1970'e kadar süren Barzani terörü sonucu İlan-KDP'nin beldirildi. 20 yıldan fazla süren bir emek ve çaba sonucu ortaya çıkartılabilen yurterver bir direnişçi hareket Molla Mustafa Barzani tarafından, hem de faşist Şah adına katliamlar geçirildi.

İkel milliyetçilerin en önemli saplantısı netice başlarına bir hiç oldukları, mutlakla büyük devletlerden birinin koltuğuna sığınarak zorunda oldukları düşünmeleri ve halka asla güvenememeleridir. Çok kolay edeni değitirirler. Molla Mustafa Barzani bu konuda emsalisiz bir örnekler. Ancak bu kadarla bitmeyecek.

Molla Mustafa Barzani, hiçbir zaman devletler düzeyinde meşru kabul görmemiş. Her zaman devletlerin ps isleniyşleri her ve karanlık işlemleri yürüten çizi seniler ve istisbarat örgütleri düzeyinden yukarı çıkmamıştır. İlanlı İslahî kanlı terörist MOSSAD, Türkiye'yle İKBS, MIT, Sovyetler ile İlişki KGB, Suriye ile İlişki EL MUHABERAT, ABD ile İlişki CIA eylemleri kurulumustur.

Öneğin bir dönem ünlü ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger, 1975 yılından sonra, Molla Mustafa Barzani'ye gönderdiği gizli mektubunda bu ilişkiyi şöyle açığa vuruyor:

"Eğer Amerika Birleşik Devletleri hükümetine durum hakkındaki daha fazla bilgi vermek için Washington'a bir kurye göndermek isterseniz onu memnuniyetle kabul edeceğiz. Şimdiye kadar yapmış olduğumuz süzdürülmek için gizliğin büyük önem taşıdığı kanısındayım. Yalnız bu nedenle ve özellikle sizin kişisel güvenliğinizi düşündüğümüzden sizinle bu rada şahsen görüşmeyi istemekte reddedülmüç." (Erbil Tuşalp, Zehir Yüklü Bulutlar, s. 36)

Molla Mustafa Barzani bu kirli, kanlı terör örgütleri çok önüllü ilkerleştirirken, yurterver olan, bir direnişçilik yapmak isteyen her Kürt hareketine yase kişisine istisnasız saldırması, katletmesi, yaşam alanı brakmasıdır. Bu konuda sayılmayacak kadar yurterverin kannna girmiştir.

Saitler komposu

Çok çarpıcı bir örnek de Saitler komposudur. 1964'de Molla Mustafa Barzani Kuzey-Batı Kürdistan'da KDP'nin bir kolunu oluşturmak için girişimde bulundu. O dönem Kuzeydeki Kürt hareketinin önce gelenlerinden Faik Bucak bu partiyi örgütlediğini İlan faaliyetleri geçti. 1965'de Türkiye Kürdistanı Demokrat Partisi kurulu. Temmuz 1966'da MIT ve KDP eyleyi Faik Bucak'ın Urfa'da katliamı ile İlan faaliyetleri geçti. Gerek Faik Bucak ve gerekse Sait Elçi onun yerine gelen sekreterleri getirdi. Gerek Faik Bucak ve gerekse Sait Elçi dürüst ve namussu yurterverler olarak tanınmışlardır. KDP'nin Türkiye'de örgütlenmesinde neden gerek duyulduğunu komosuna çeşitli yorumlar bulunmasına rağmen 1970'lerde ortaya çıktığı kadralarıyla, mensuplarının bir kısmı MIT'le ilişkilidir. İlan TC'nin I-KDP'den haberi vardır. Bu örgütlenme kıska zamanda geniş bir aydın tabakayla ilişki kurmuş, bazı protesto gösterileri ve mitingler düzenlemiştir. Fakat bu onun ötesine geçmemiştir ve bu türden eylemleri daha farklı reformist grupların da yapılabildiği ortaya çıktı.

Aynı dönemde bu grup içinde yer alan Sait Kirzıttıprak ve grubu ise I-KDP'nin sağcı ve pasif olduğunu İlanı sürükleyen yeni bir KDP kurdu. Bu örgütlenmenin başını çeken Sait Kirzıttıprak, diğer aydın Doktor Sıvan'ın kişisinden rahatsız olan Molla Mustafa Barzani, denetiminden çıkmaya başlayan Kuzey'deki Kürt

"Kürt egemen sınıfı teslim alınmış, iktidarsız hale getirilmiştir, ancak Kürt bireyi henüz bu konuda değildir. Sıra Kürt bireyine geldi. Kürt bireyi teslim alınıp İhanet ettirilecektir. Bir halkı, diğerlerinden ayıran en temel özellikler dil, ruhsal yaşam tarzı, yani kültür ve tarih bilincidir. TC, Kürdistan'da askeri zor temeline siyasal egemenliğini sağladıkları sonra, ikinci aşamaya geçti."

ba görülmemektedir. Daha çok kendi aşiret egemenliklerini korumaya dönük bir çizgiyeri vardır. 1946'da Mahabad'ın kuruluşunda önemli bir rol üstlenirler. Bu da zorunlulukların yarattığı bir roldür. Yaşamak için bu rol üstlenmek zorunda kaldılar demek daha objektif olur. Barzanlıların bu döneme kadar, çeşitli güçlerle olan ilişkileri aydınlık değildir. İlgincir, her ayaklanmada "İngilizler bizi destekliyor" demierine karışın, İngilizler, hem sözde, hem de pratikte bunu asla kabul etmemişlerdir.

Mahabad'ın çöküşüne kadar olan süreçte Molla Mustafa'nın hükümetten bağımsız geliştirdiği birtakım ilişkiler de mevcuttur. O dönem Sovyet Azerbaycan Cumhuriyeti Başbakanı Bekir Bakırov, kendisini ziyaret eden Kürt heyetine Molla Mustafa'nın bir İngiliz ajanı olduğunu söylemiştir.

"Molla Mustafa Barzani İngilizlerin bir ajanıdır. Durumu bu olunca da kendisine kuvvetli ile bakmak ve ona karşı dikkatli davranmak gerekir." (William Aegleton, 1946 Mahabad Kürt Cumhuriyeti, s. 113)

Fakat İngilizler, bu iddiaları İleri süsüyor. Aynı Barzani ile aynı dönemde ilişki kurmayı kabul ederler. Barzani Bakı'ye gider ve yine aynı dönemde İlan'da da ilişkiler kurup görüşmeler yapar. İngilizlerle çeşitli görüşmelerde bulunur.

Mahabad'ın ayakta tutulması için savaş göze alınmaz. Çünkü Sovyet

temsil gücünü istisnasız bir biçimde kaybetmiştir. Kapitalizm tarafından İktidar göçümlük çıkarıldı. Fakat kapitalist emperyalizm feodaliteyi ekonomik, esas olarak da toplumsal planda tasfiye etmekten kaçındı. Sömürgeci politikasını sürdürmeye için, sömürge alanlarında feodal sosyal dayanaklara İhtiyacı vardır. Bu yöllü sömürge İktidaki halk, feodal egemen sınıf üyeliş denetim altında tutulabilir, üyeliş çaplı halk hareketlerini sosyal koşulları ortadan kaldırabilirler. 20. yüzyılda bu yöntemi çok sık kullanan sömürgeci devletler oldukça başarılı sonuçlar almışlardır. 1. Dünya Savaşı'ndan sonra sömürgeci sistemi derin bir sarsıntı geçirdi. Tarih dışına İtlen sömürge halklar, savaşı getirdiği karışıklık içerisinde tarife akmaya başladılar. Ekim Devrim'i bunda oldukça önemli bir rol oynadı. İste ilkel milliyetçiliğin üy vermeye başlaması bu döneme rastlar. Feodal kapitalist sürdürmekte İrar eden emperyalistler, bunun yararlı sonuçlarını da ilkel milliyetçiliğe göç yumarak ve kendi çikimci kullanarak aşmaya çalıştı.

İkel milliyetçilik konusunda Kürdistan çok tipik bir örnektir. Üzerinde tarih boyunca kurulan sömürgeci egemenlikler, onun ekonomik ve sosyal gelişme dinamiklerini köreltmiş, ortaçağ kalıntısı bir aşiretler sistemi içine hapsetmiştir. Osmanlı imperatorluğunun çöküş aşamasında, ça-

hareketini önleminin yolunu bir komplo düzenlemeke buldu.

1970'de Irak yönetimiyle KDP arasında varılan gerçek anlaşmasından sonra Karagahin'i Zaxo'ya kuran Doktor Sivan, çok kısa sürede örgütlenmesini genişletti ve silahlı mücadelesine girişti. Bu süreçte diğer ülkelerde faaliyetler başladı. Bu süreçte Said Elçin'in KDP'sinin etki alanını, dolayısıyla Barzani'nin etki alanını daralttı. Barzani komployu bu noktada kurtdu ve iki eski dostu karşı

lumsal Kurtuluş dergisi, s. 38-39, 78)

"Yaklaşık 40 yıl I-KDP ile ilişki sürdüren ve yüz yüze yaklaşan yaşlıya asırlık bir çınar ağacını andırın büyük Kürt yurtsever Melle Abdurrahman, Molla Mustafa Barzani'nin bir yönüne böyle ilk tutuyor.

Melle Abdurrahman'ın şu sözleri ilkel milliyetçiliğin nasıl bir yara olduğu için bir ibret belgesi olarak gözünü seyeri:

"Yoldaşlar! Ne kadar parti varsa

arasında iyi ilişkiler kurulmasına karşı değiliz, ama bu, bizim kurban edilmiş pahasına mı olmalı? Biz Kürtler, ABD ve İran'ın şerh sözüne güvenerek düşmana karşı koyduk ve onunla savaşaktık. Bize mükâlat olarak söz vermişler nerede?"

Evet Molla Mustafa ihanetinin mükafatını soruyor. Ama emgelenen her zaman hainlere "mükâlat" vermişlerdir. Tipki TC'nin Kürd'ü, Kürd'ü, Kürd'ü ve Kürd'ü vb.'lere verdiği gibi. Molla Mustaf

ketidir. 1931 yılında bu yana Kürdistan'da süreli adından sözettiler bu hareket gereği dönülp bakıldığında yüzbinlerce insanınım kazanını dökmesine rağmen sahip çıkılarak, temsil alınacak, sonuna kadar savunulacak bir tek değer yaratamamıştır. Aksine Kürdistan halkının bağrına, belki de çok uzan zaman süreceği bir yara açmışlar, bir bölüm halkı da kendilerine benzetmişler. Güney Kürdistan geçiğinde hakim olan yan bugün direnmekten kaçan bir halktır. Özellikle son yıllarda bu yönünü pratiği defalarca göstermiştir. Yani ilkel milliyetçiliğin Barzani pratiğinde ortaya çıkan sonucu ihanetçi bir tutum ve direnmeden uzaklaşan bir pratik olmuştur.

70 yıldır Kürt halkına karşı her türlü soykırım, kimlikliştirmiş, acıy, işkenceyi, sürgünü dayatan TC'ye demokratik, sorunsuz, dostumuz diyen; İran sömürgeciliği karşı direnmek isteyen yüzlerce peşmergeyi para ve çıkar karşılığında katleden; o dünya halklarının en zalim, en terörcü ve özele Kürdistan'ın bugünkü durumunu baş sorumlusu ABD'ye "51. eyaletiniz olmak istiyoruz" diye taleplerini yazar; her gün ilenî deninî karnesi batıran, Melle Abdurrahman'ın deyişimi "yurtseverlik her insanın başını kesen" bir önderliğe halen yurtsever devrimi bu gibi sıfatlar yakıştırmak, ya suç ortaklığı, ya da derin bir gaflettir.

Kürdistan tarihinde hep iki çizgi egemen olmuştur: Birincisi teslimiyet ve ihanet; ikincisi direniş. Bu çizimdeki birinci çizgiyi inceleme, bu nunu nedenlerini ve sonuçlarını ızh etmeye çalıştık. Amacımız da buduydu. İkinci çizgi fazla öne çıkarma gereği karşılaştırmaya gereği ortaya çıkmaktadır. Birinci çizgi her zaman ve her yerde temsiline en yetkin biçimde or-

konuda PKK Önderliğinin oldukça ayrıntılı bilgiler vermiş olduğu bildirildiğini görmüyoruz.

1980'lerin başında artık önemli bir temsil gücü haline gelen ve direnmeyle kendisine temel alan PKK'ye çok yönlü, çok karmaşık saldırılar düzenlendi. Parti için ajan sızdırmak, çeşitli sol ve sağ mizaklı düşman bağlantıları örgütledi saldırılarına kadar uzanan bir dizi saldırı ve yönelim gündeme sokuldu. Fakat önderliğine çabı ve uzak görüşlülüğüyle bunlar asıldı. Ortaya çıkarıldı ve çoğunlukla ezildi.

Sonuç

"Evet, halkımız yaralıdır; görünürde durgun, bilimsiz ve örgütsüz. Ama daha derinde hiçbir halkın sahip olamayacağı kadar öfke ve kinle dolu olan bir halktır. Doğaya, topluma ve kendisine bakışın kin ve öfke sağlamaktadır. Geçirdiği, kuşku-cu, alaycıdır, intikamcıdır, saygıdır ve merhametlidir, yardım diler ve kendisine sahip çıkılmasını istenir. İşkence görmüş ve acı çekmiştir, çok ezilmiştir, çaresizdir, merhamet edilmez ve dua eder. Halk gerçekliği işte budur. Direngen sabırlı ve arifdir. Yeni bir dönemden geçerken, daha sayısız özgürlüğe kendisini dıca vuran halk gerçekliği ve bu gerçekliğin kendine özgü direnme kişiliği böyledir. Direnen halk gerçekliği budur. Belki günümüz gümbür ayaklanmaktadır; ama bu alttan alta sürekli bir ayaklanma-yı beyne dayayan, kendisini rahatsız etmeyen her öfke içinde yaşamını sürdüren ve kendisine özgür ayaklanmaya tutunan bir halk gerçektir. Bu halk ihanete uğramış, nefret etmektedir, affetmemektedir; ama intikam da alamamaktadır. Bu, bölüye bir ayaklanmadır. Bunu bilmekte ve görmekte, ama eli ulaşmamaktadır.

Halkımız bölüye bir devrimi ko-nuldu bulunmaktadı. Sürekli adlandırılmakta ve üstelik adlandırılmı-bilmektedir. Halkımız işte bölüye bir aldım-tadır. Halkımız karşı direnme içindedir." (A. İnanç, Özgür Halk, Aralık 1991, s. 25)

Bu altın Kürd toplumduna madalyonun iyî yüzüdür. Bir bağımsızlık ve özgürlük hareketinin ansı alınması ve reddetmesi gereken yöle-rinde de açık bir ifadesidir. Ne geçmiş-te, ne şimdi, ne de gelecekte ihanet-henir türüllüsüne bulmuş, bun temsil edip yaşatmış Kürt egemen sınıfları ve onların kaynaklanan kesimleri Kürt halkına sey vermedikleri ve vermeyecekleri şaşmaz bir gerçektir. Bu yüzden diyorz ki;

"Bugün Kürdistan devriminin önünde iki türlü tarihi miras vardır: Birincisi tarihte, zengin bir insanlık kültürü ortamında, yabancı egemenliğe, hakim sınıflara ve doğaya karşı amansız bir savaşım içinde olmuştuk Kürt yığılğı-merklığı biçiminde somutlaşan Kürt halkının direnme tarihi; ikincisi, halka baskı, yabancı egemenliğe uşaklık temelinde oluşan ve bugün karşımıza dönmüş, korkaklık, kaypaklık, milli ihanet, insani insani ve yurtsever değerlerinden soyutlanmış, fosilleşmiş bir insan arlığı gibi somutlaşan hakim sınıfların tarihidir.

Biz bu iki tarihi mirası birbirinden kesinlikle ayırd edtik. Halk tarihine ne kadar sahip çıkar ve devrimi mücadelelemlerin kökü haline getirirsek, hakim sınıfların tarihini de o kadar ayırd eder ve lanetleriz." (Kürdistan Devrimin Yolu, s. 95)

Nimet Sevim, Ahmet Çapan, Bekir Meriç
15 Aralık 1992 - 1 Mart 1993

"1946'da Mahabad'da ortaya çıkan durum, dengelere dayanarak biraz yer açmak isteyen ilkel milliyetçi çizginin devamıydı. Dengeleri bozulan evli evine yerli yerinde gitti. Ve Mahabad Kürt Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı Kadı Muhammed cumhuriyeti coşkuyla ilan ettiği Çarçıra Meydanı'nda Muhammed Hüseyin, Seyfi Kadı ve Sadri Kadı isimli cama çocuklarıyla yalnız başına idam ipini boğazına taktı."

karşıya getirdi. Yıllarca faşist TC'nin zindanlarında omuz omuza direnmis-i zindanlar, kurulan komplo yüzün-den birbiri koptu.

Bu olayın komplo olduğu ve MİT-Barzani tarafından düzenlendiği yaygın olarak bilinmektedir. Bu konuda PKK Genel Sekreteri Abdullah Ocalan şöyle değerlendirdi:

"Güney Kürdistan'da Irak rejimine karşı Kürt halkının yürüttüğü savaş Kuzey Kürdistan'da da büyük ilgi ve sempati topladı. Barzani bütün bu gelişmeleri kendi aşireti önderliği altında toplamak için birçok çareye başvurdu. Bütün Kürdistan'ın kendisi otomasyonlarına hizmet etmesi için Güneydeki savaşın cephe gerisi durumuna gelmesine çalıştı. Bu dönem T-KDP sekinde ve yine KDP'ye bağlı olarak gelişen örgütlenme süreci devrimi ve yurtsever kişiler Barzani'ni tedirgin eder. Barzani'nin Kuzeydeki gelişmelere yüklediği misyon bellidir. Araya bölüye bir çizgiyi koydu. Bu çizgiyi inceleme, bu nunu nedenlerini ve sonuçlarını ızh etmeye çalıştık. Amacımız da buduydu. İkinci çizgi fazla öne çıkarma gereği karşılaştırmaya gereği ortaya çıkmaktadır. Birinci çizgi her zaman ve her yerde temsiline en yetkin biçimde or-

hepsini tanıdım. Demeyin ki bu yaşırdır, bir şey anlamaz. Hayır... Yaşama ve kişiliğine göre yaşayın çok dersler çıkarırdım. Fakat ne yazık ki erken unutuyorum. Bu da yaşlıktır. Siz de bilirsiniz ki, insan yaşlanınca unutkan olur. Şimdiye kadar Kürdistan'da kaç parti çıkmışsa her halkımızla oynamıştır. Bundan biraz kır kapmışlar, bu ülkeden bir kısmına komuşlar. Bu öyle zengin olmuşlar ki, evler, köşkler yapıyorlar, yabancı bankalarda paraları var. Özellikle I-KDP için söylüyorum, şimdiye kadar içinde olduğu parti için. Hala de bu partiyi mensubun, partinize katılmadım daha. Onlar Kürdistan topluluklarını çıkarılan karşısında Irak'a satmışlar. Evet halkımız kolaylıkla satılmışlar. Fakat İran Kürtleri öyle değil. Güney Kürdistan'da Kürtlük yaygın. Şimdiye kadar yurtseverlik kokuşu kimden gelmiş katilimsi kesimler, öldürmüşler. İnanın ben de ellerinden zoru kurtuldum. Neden? Bende Kürtlük damarı olduğu için. Ne zaman kafamı kesecekler diye düşünürdüm. Yurtseverliğiyle tanınan herkesi kurşuna dizer, öldürürlerdi." (Agy, s. 75)

Utancı belgeleri

Niye yapıyor bunları Molla Mustafa Barzani ve çetesini? Bu sorunun yanıtı hem çok basit, hem çok karmaşık. Basitler, çünkü halkından utanır ve onu yalnızca sömürülecek bir nesne gibi görür. Karmaşık, çünkü o kadar ilke kendisini etledirlerine bağlamıştı ki, onların sözlerinden bir şanım dışarı çıkamaz, onların kölesidir. Bu konuda ABD Başkanı Jimmy Carter'a yazdığı mektuplar birer utancı belgesidir. O ABD ki, daha karlı elini Vietnam'dan çekeli birkaç yıl olmuştur, bu mektupları yazıldığından, 9 Şubat 1977 tarihli cevapsız mektupları bazı bölümler aktarıyoruz:

"Bize Kürt devriminin, hem Birleşik Devletler'den, hem de İran'dan destek göreceği söylendi, o şekilde ki, Kürtler için gerçek bir özerklik ve Irak için demokratik cumhuriyeti gerçekleştirmek için mücadele eden Kürtlerin Irak rejimi karıştırdığına dayanabilebilir mümkün olsun.

Bunu ilgili taraflar arasında heyetlerin geliş-gidişi izledi ve hızla dostlarımız arasında koordinasyon sağlandı. (Bunların CIA ve SAVAK ajanları olduğundan kuşku duyulmamalıdır.)

Çeşayir Devlet Başkanı Bumed-yen vasıtasıyla İran Şahi'yle temas kurulmuştur. Ayrıca Kürt sorunu sona erdiği taktirde BAAS'ın komşularına karşı politikasını değiştirmeye ve Moskova ile olan ilişkilerini kısmaya hazırlıklı olduğu dolaylı yoldardan Amerika'ya bildirildi.

Sayın Başkan, biz, İran ile Irak

tafa bunun cevabını kendisi veriyor:

"İran müteci kamplarında mı? Kürt halkının kitleler halinde Güney, Irak'a sürülmesinde mi? Batılı ülkelerin doğru dağılması mı? Ailelerin, kadın, çocuk ve yaşlıların bölünmesinde mi? İşkence altında ölümde mi? Kürt müteciilerinin İran makamlarına ansızın sürülme ve gönderilme korkusunda mı?

Siz suden öylesine, yaptığımız iyiliğin (bu iyilik komünistleri ve yurtsverleri katletmek ve komünizmin Kürdistan'a girişini önlemek); öte yandan Kürdistan'ın petrolünü emperyalizmin emrine açmak için Kürt kamu (dökmek) işi mislini istemiyoruz, hatta eşitli bile. Biz yalnızca Kürtlere vakt edilen özerklik verilmesini istiyoruz.

Sayın Başkan, Kürd'ün son perdesi henüz yine başlıyor. O ya bir trajedi ile bilecek veya onun sorunu yeni bir başlangıç olacak. Bu size bağlı.

Sayın Başkan, eğer Amerika'nın verdiği söze tam olarak inanamayadım, halkımı bugün için düşüştüğü felaketlerden kurtarabiliriz. Bu, BAAS'ın politikasını tam olarak desteklemek ve onunla güç birleştirme yoluyla yapılabılır. Ama bu tutum Amerika'nın ilkelerine ters düşer, Irak'ın komşularına da zarar verir. Ancak üst dereceli Amerikalı yetkililerin (bunların CIA ajanları olduğu kuşkusuzdur, bu teminatı üzerine işbirliği tercih ettiler.)

Molla Mustafa yalnızmaya devam ediyor.

"Bu arada ümit ediyorum ki İran'daki Kürt müteciilerinin Amerika'ya gelmelerine müsaade edilecek ve onlara makul bir maddi yardım tahsis edilecektir; daha öncelikle başka ülkelerden gelen müteciilere tahsis edildiği gibi.

Sayın Başkan dilem ki, halkının yararlarına deva bulmak için çaba göstereceksiniz. Ve onların yurtlarına dönmeleri ve temel insan haklarına kavuşmalarını sağlayan kahrman sayı olacaksınız. Bir zamanlar onların da sizin için kahrmanlık yaptıkları gibi. Yarın aramızdan fazla bir zamandır, halkım bütün güvenini, umudunu bana bağladı. Şimdi ben bu umudu size devrediyorum."

Bu ihanet belgesi karşısında söylenecek tek şey var: bir halkın kade-niyle bu kadar kötü oynamamalıydı. Molla Mustafa, layık olduğu şekilde de, 1979 yılında ABD'nin Virginia Eyaleti'nde bir hastanede öldü.

İkel milliyetçiliğin Kürt toplumu-nun kayanan sosyal yararıdır

Barzani örneklerini tarihsel akış içinde defalarca gördük anıtlarında. Fakat bu örnek yakın tarihimizin en uzun süreli, en köklü bir ihanet hare-

ARGK, 1993'ün zorlu mücadelesini başararak 1994'ÜN ZAFERİNİ DE HAZIRLADI

25 Kasım 1993

■ Gerillaların Şırnak-Cizre yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 3 asker ağır imha edildi.

■ Gerillalar Cizre'ye yaptıkları baskında hükümet konağı, PTT, kayarolları binası, MIT binası, polis binası ve nüfus dairesi ağır silahlarla tarandı.

■ Silopi'ye bağlı Hasena ve Xinis köyleri düşman tarafından boşaltıldı.

■ Gerillalar Metiña mıntıkasında TC güçlerine ait bir helikopteri düşürdü.

■ Gerillaların Bingöl'ün Séyrek köyüne düzenledikleri baskında 4 kontra elemanı öldürüldü. **Ağit (Sipan PAMUK, Silvan-1969, 1991'de katilma, takım komutan yardımcısı) adlı gerilla da şehit düştü.**

■ Düşman güçleri Kul'ın Reşika, Basika, Xeşika köylerini boşalttı.

■ Gerillalar Batman'da Refah Partili ve aynı zamanda kontra elemanı olan 3 kişiyi cezalandırdılar.

■ Batman'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 polis öldürüldü.

■ Gerillalar Kozluk'un Pelkê köyünde 1 ilkokulu yaktlar.

■ Gerillalar Dersim'de 1 kontra elemanını cezalandırdılar.

■ Gerillalar Kurlalan-Siirt yolunda düşmana ait 1 panzeri imha ettiler.

■ Gerillalar Beşir'de inşaatı yeni biten 1 karakolu imha ettiler.

■ Mıyva-Derhave köyünde 7 korucu silahlarını bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Hazro'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 korucubaşı ve 3 asker öldürüldü. 1 gerilla da şehit düştü.

■ Malazgirt'in Pıranlı köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 gerilla şehit düştü. 1 gerilla da esir düştü.

■ Gerillalar Sason'da 1 korucuyu cezalandırdılar.

■ Batman'da **Nuri Çoban** (42) adlı yurtsever, kontra elemanları tarafından katledildi.

26 Kasım 1993

■ Gerillaların Çemişgezek-Elazığ yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 1 üsteğmen, 2 uzman çavuş ve çok sayıda asker öldürüldü. 1

adet B-7 ve 1 adet kalashnikofa da el konuldu. Çatışmada 5 gerilla da şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kimlikleri: **Seyit Rıza (Yusuf MER, Ovacık-1971), Badir (Mesut YILDIZ, Varto-1973), Erdal (Emdin ÇAKAN, Şırnak-1968), Kendal, Berxwedan.**

■ Kato dağlarında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmalarda 2 üsteğmen, 1 asteğmen, 7 korucu ile 15 asker öldürüldürken, 3 helikopter de düşürüldü. Çatışmada 7 gerilla da şehit düştü.

■ Gerillalar Kızıltepe'de TC'ye ait bütün bankaları ateşe verdiler.

■ Gerillaların Sason'un Cılxaz köyüne düzenledikleri baskında 2 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı.

27 Kasım 1993

■ DEP Tatvan İlçe Başkanı **Niyazi Özdemir**, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Mersin'de gerillalarla polisler arasında çıkan çatışmada 2 polis yaralandı.

■ Adana ve Mersin'de TC güçleri PKK'nın kuruluş yıldönümü kutlamalarına katılan 400 civarında yurtseveri gözaltına aldı.

■ Gerillaların Savur'un Şatih köyüne düzenledikleri baskında 4 korucu öldürüldü.

■ Kul'ın Kanika köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü.

■ Ergani'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Newsroz** ve **Bahar** adındaki gerillalar şehit düştü.

29 Kasım 1993

■ İstanbul'un Gaziosmanpaşa, Beşüzevir, Emek Mahallesi, Maltepe ve Ümraniye'de PKK'nın 15 kurulu yıldönümü vesilesiyle ERNK bombalı saldırılar gerçekleştirdi.

■ Refah Partisi Maltepe İlçe binası ERNK tarafından bombalandı.

■ Özgür Gündem gazetesi Van dağıtıcısı **Adnan Işık**, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Batman'da **M. Raci Değirmenci** adlı yurtsever, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Bestler'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 yuğbaşı öldürüldü.

■ Güney Kürdistan'ın Barzan mıntıkasının TC güçleri tarafından bombalanması sonucu 3 kişi öldü, 6 kişi de yaralandı.

■ Gerillalar Tatvan'ın Tülü ve Xiyaretê köyleri ilkokullarını yaktlar.

■ Dersim'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 25 asker öldürüldü, 30 asker yaralandı, 3 gerilla da şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kimlikleri: **Fer-**

daki yurtsever, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Erhu'ta gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 9 asker de yaralandı.

■ Batman'da **Musa Dürü, Yahya Çiloglu, İsmet Demir** adındaki yurtseverler, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Gerillalar Batman'da 2 kontra elemanı cezalandırdılar.

3 Aralık 1993

■ Gerillaların İdil'in Arabık köyü yolunda döşedikleri mayına çarpan 1 panzeri imha oldu.

■ Gabar'ın Tola Mémira köyünde 1 ajan cezalandırıldı.

■ Gerillaların Şırvan'ın Guhd Kevir köyü yolunda döşedikleri mayına basan 3 korucu yaralandı.

■ Gerillalar Han'ın Nerip köyüne

man (Ahmet TETİK, Pazarcık-1971), Partizan (Ahmet ..., Silvan), Aslan (Hasan GÖK, Pertek-1963, manga komutanı). Çatışmada ele geçirilen malzemeler şunlardır: 2 adet G-3, 2 adet raxt, 15 adet G-3 şarjörü, 320 adet G-3 mermisi, 40 adet kalashnikof mermisi, 3 kalashnikof şarjörü, 2 adet sırt çantası, 64'lük M-16 şerdi, 1 adet sirt bombası, 5 adet su matarası, 2 adet askeri yelek, 2 adet gece dürbünü, 2 adet yağmurluk, 6 adet bomba atar, 3 adet telsiz aküsü.

■ Gerillalar Kozluk'ta 2 ajani cezalandırdılar.

■ Gevaş'ta 3 korucu silahlarını bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

1 Aralık 1993

■ Nusaybin'de **Rıdvan Ağırman** isimli yurtsever, kontralar tarafından katledildi.

■ Gerillaların Pervari'nin Okçalar köyü karakoluna düzenledikleri baskında 3 asker öldürüldü, 2 astsubay, 2 uzmançavuş ile 5 asker yaralandı.

■ Bismil'e bağlı Birik köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 gerilla ve 3 milis şehit düşerken, 1 astsubayla, 4 asker de öldürüldü.

■ Gerillaların Kerboran'a bağlı Heştrekê köyü yolunda döşedikleri mayına basan koruculardan 6'sı öldü, 3 korucu da yaralandı.

■ Gerillaların Çemişgezek merkezine düzenledikleri baskında Belediye Başkanı, devletle işbirliği içinde olan 2 öğretmen ve 3 kadın yaralandı.

2 Aralık 1993

■ Gerillaların Midyat-Dargeçit yolunda döşedikleri mayına basan 6 korucu öldü.

■ Gerillalar Digor'da PTT'ye ait 1 aracı imha ettiler.

■ Gerillaların Uludere'nin Şivêt Karakolu'na yaptıkları baskında çok sayıda asker öldürüldürken, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Genç'in Hurşit köyünde düşman güçlerine atılan pusuda 1 korucu öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Gerillalar Batman Kozluk yolu- nuna keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Müdahaleye gelen düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 asker öldürüldü, 3 korucu ve 10 asker de yaralandı.

30 Kasım 1993

■ Gerillaların Kurlalan'da yola döşedikleri mayına basan 8 korucu öldü.

■ TC güçlerinin Güney Kürdistan'ı bombalamaları sonucu 3 gerilla yaralandı.

■ Gerillaların Kerboran'da yola döşediği mayına çarpan YSE aracı imha olurken, araç şoförü ve köy muhtarı da öldü.

■ TC güçleri Malazgirt'in Kéranix (Gülağ), Nordin (Nuretinn) ve Tendurêk (Hasretpınar) köylerine düzenledikleri baskında 50 eşi ateşe verdiler.

■ Bitlis'in Kêrs (Kırkkaya) köyünde 5 yurtsever kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Gerillaların Kerboran'ın Kevsorkê köyü yolunda döşedikleri mayına basan 6 korucu öldü.

■ Gerillalar Çukurca'da koruculara ait 32 adet kalashnikof, 2 adet tabanca, 85 adet kalashnikof şarjörü ve 2000 adet kalashnikof mermisine el koydu.

31 Kasım 1993

■ Batman'da **Aydın Eroglu** adın-

düzenledikleri baskında çok sayıda korucu öldürüldürken, **Rüstem** adındaki gerilla da şehit düştü.

■ Gerillaların Mişarê'nin Girdara mıntıkasında yola döşedikleri mayına basan 4 asker öldü, 6 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Silopi'nin Kerya Reş Taburu'na düzenledikleri baskında çok sayıda asker öldürüldürken, **Akif** (manga komutanı) adlı gerilla şehit düştü. 3 gerilla da yaralandı.

■ Baskında 1 adet MG-3 şerdi, 1 adet orta otomatik silah, 3 adet B-7, 15 adet B-7 roketi, 3 adet B-7 çantası, 11 adet el bombası, 1 adet G-3 şarjörü, 1 adet G-3 roketi, 1 adet el telsizi ve 1500 adet G-3 mermisi gerillalar tarafından ele geçirildi.

■ Gerillaların Baykan'ın Gundu köyü yolunda döşedikleri mayına basan 4 korucu yaralandı.

4 Aralık 1993

■ Bingöl'ün Adaklı ilçesinde gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 subay, 3 asker öldürüldü, 5 asker yaralandı. Düşmana ait 1 helikopter de yara aldı. Çatışmada **Xebat** adındaki takım komutanı ve ismi öğrenilemeyen 1 gerilla şehit düştü.

■ Gerillaların Gabar'ın Tola Mémira mıntıkasında 1 ajani cezalandırıldı.

■ Diyarbakır'da **Esat Günay** (22), kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Gerillaların Pervari'nin Tiryân Karakolu'na düzenledikleri baskında 13 asker öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü, 3 gerilla da yaralandı. Baskında 2 adet MG-3 orta otomatik silah ve çok sayıda askeri malzemeye el konuldu.

■ Bingöl'ün Adaklı mevkinde gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü.

SERHAT EYALETİ

17 Mayıs-17 Ekim 1993 eylem bilançosu

- Toplam eylem sayısı: **135**
- Ölü asker sayısı: **384**
- Öldürülen özel tim, polis, kontra: **47**
- Öldürülen korucu ve ajan sayısı: **96**
- Yakılan araç sayısı: **40**
- Düşürülen helikopter sayısı: **2**
- Ele geçirilen malzeme sayısı: **5056**
- Yakılan okul sayısı: **6**
- Kesilen yol sayısı: **12**
- Düşmanın katlettiği yurtsever sayısı: **37**
- Şehit düşen gerilla sayısı: **32**
- Yaralı gerilla sayısı: **12**
- Esir düşen gerilla sayısı: **1**
- Haik eylemlilikleri: **10**

■ Bulanık'ın Alikotka köyünde halkla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 özel tim öldürüldü, halka ait 17 ev de düşman güçleri tarafından yakıldı.

5 Aralık 1993

■ Gerillaların Han'ın Nerup köyüne düzenledikleri baskında 5 asker öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü. Daha sonra gerillalar 5 korucu yakınına gözaltına aldılar.

■ Gerillalar Çemişgezek'te 1 ajanı cezalandırdılar.

■ Derik'in Atlı köyünde **Şehmus Geçer** adlı yurtsever, kontralar tarafından katledildi.

■ ERNK Marmara Komitesi, İstanbul'un Pendik ilçesi Üstünkaynarca mevkinde 1 okulu yaktı.

■ Diyarbakır Özgür Gündem gazetesi dağıtıcısı **Mehmet Sencer**, kontralar tarafından katledildi.

■ Gerillalar Botas tesislerine ait 3 direği imha ettiler.

■ Gerillaların Xırabê Rıpın-İdil yolu na döşedikleri mayına basan 2 korucu yaralandı.

■ Gabar ve Çıray çevresinde bulunan Zıvınga, Zengâ ve Şıkaka köyleri düşman güçleri tarafından boşaltıldı.

6 Aralık 1993

■ Gerillalar Şırnak-Eruh yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Eylemde TC ile işbirliği içinde bulunan 6 devlet memuru gözaltına alındı.

■ Semsin'din Kelet köyünde korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 korucu öldürüldü, 1 korucu da gözaltına alındı.

■ Ovack'ın Ağaçpan köyünde 2 işbirlikçi gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Gerillalar Kızıltepe'de 4 jeneratör ve 1 su deposunu imha etti-

■ Ergan'de 1 işbirlikçi gerillalar tarafından cezalandırıldı.

8 Aralık 1993

■ Silopi'nin Bilika ve Silip köylerinde toplam 5 yurtsever, kontralar tarafından katledildi.

9 Aralık 1993

■ Gerillaların Ömer'in Xoxe köyüne düzenledikleri baskında 2 korucu öldürüldü.

■ Urfa'nın Viranşehir ilçesinde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 polis öldürüldü, 1 polis de yaralandı.

10 Aralık 1993

■ Derik'in Metina köyü korucuları ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 korucu öldürüldü.

■ Gerillaların Kızıltepe-Mardin yolu üzerinde bulunan bir şantiyeye yaptıkları baskında şantiyeye ait 6 araç yakıldı, 3 telsiz de el konuldu.

11 Aralık 1993

■ Gerillaların Kızıltepe'nin Xurs Karakolu'na düzenledikleri baskında 8 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Silvan'ın Harşen köyüne düzenlediği baskında koruculara ait 2 ev ateşe verildi.

■ Silopide düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 milis ve 1 gerilla şehit düştü.

12 Aralık 1993

■ Silopi'nin Gite köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü.

■ Cizre'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 13 asker, 2 polis, 3 kontra elemanı ve 5 korucu öldürülürken, 2 gerilla da se-

50'nin üzerinde düşman askeri öldürüldü, 4 gerilla şehit düştü, 6 gerilla da yaralandı. Baskında 1 adet BKC silahı, 3 adet G-3 ve 1 adet telsiz ele geçirildi.

14 Aralık 1993

■ Gerillaların Uludere'nin Zediyan köyüne düzenledikleri baskında 2 korucu gözaltına alındı. Koruculara ait 95 kuyuna da el konuldu.

■ Gerillalar Milî Kerya Karakolu'na erzak taşıyan bir kamyonu el koymak kamyon şoförünü de gözaltına aldılar.

■ Gerillaların Sason'un Erimli köyünde düşman güçlerine atkılarını pusuyla 11 subay toplam 20 asker öldürüldü. Baskında 5 adet G-3, 1 adet telsiz, 5 adet şarjör ve 150 adet mermiye el konuldu.

■ Arıcak'a bağlı Weşin köyünde gerillalarla korucular arasında çıkan çatışmada 3 korucu öldü, 6 korucu da yaralandı.

15 Aralık 1993

■ Güçlükonak'ta korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 5 korucu öldürüldü.

■ Gerillaların Suş köyüne yaptıkları baskında 4 korucu öldürüldü, 5 korucu da yaralandı.

■ Gerillalar Şırnak'ta koruculara ait 350 kuyuna el koydular.

■ Güney Kürdistan'da KDP aleyhinde protesto gösterilerinde bulunan kitlenin üzerine açılan ateş sonucu 9 kişi öldü, 120 kişi de yaralandı.

16 Aralık 1993

■ Gerillalar Şırnak-Eruh yolunda 1 korucuyu gözaltına aldılar.

■ Maraş'ın Ekinözü ilçesinde korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 korucu öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü.

■ Şıvan'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada çok sayıda asker öldürülürken, 5 gerilla şehit düştü. Şehit düşmanların kimlikleri şöyledir: **Salih** (Hizan, takım komutan yardımcısı), **Welat** (Pervari, takım komutanı), **Havar** (Güney Kürdistan, manga komutan yardımcısı), **Rüstem** (Mardin, savaşçı), **Fırat** (savaşçı).

■ Arıcak'ta düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Zorlu** isimli gerilla şehit düştü.

17 Aralık 1993

■ Gerillaların Bingöl'de tren rayla-

rını sökmesi sonucu 1 tren raydan çıkararak devrildi.

■ Kulp'ta düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 asker öldürüldü.

■ Bingöl'ün Çavuşlar köyünde 2 korucu gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Kızıltepe'de 1 kontrabazı gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Ağrı'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 gerilla şehit düştü.

■ Düşman güçleri Omeryan da Kuruçê Ceto köyünü yaktı.

■ Gerillalar Kızıltepe'de Yem Sahanı Fabrikası'nı yaktdılar.

■ Gerillalar Tatvan'da 1 ilkokulu yaktdılar.

18 Aralık 1993

■ Gabar'a bağlı Şıkaka köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 6 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Gabar'ın Gundikê Sêx Karakolu'na yaptıkları baskında 4 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Tatvan'ın Çayar minkasında televizyon radyolink santrali ni imha ettiler.

■ Gerillalar Hizan'ın Gavistan köyü ilkokulunu yaktdılar.

■ Gerillaların Uludere'nin Şivet yoluna döşedikleri mayına basan 7 asker öldü.

19 Aralık 1993

■ Gerillalar Silvan'ın Malabadi köyünde elektrik trafosunu ateşe verdiler.

■ Gerillalar Tatvan'ın Şırsas köyü ilkokulunu yaktdılar.

20 Aralık 1993

■ Sason'da gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 9 asker öldürüldü.

■ Bingöl'ün Serhan köyünde 1 işbirlikçi gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Cudi'nin Serêdehlî köyüne baskın düzenleyen gerillalar düşmana ait 1 adet lav, 3 adet havan roketi ve 2 adet bombaya el koydular.

21 Aralık 1993

■ Gerillalar Eruh'ta 4 korucuyu gözaltına aldılar ve koruculara ait

150 kuyuna da el koydular.

■ Gerillalar Hizan'da elektrik trafosunu imha ettiler.

■ Gerillalar Tatvan-Van karayolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Eylemde düşman güçlerine ait 1 otobüs yakıldı.

■ Gerillalar İraklan Türkiye'ye giden petrol boru hattına sabotaj düzenlediler.

22 Aralık 1993

■ Gerillaların Dersim'in Zewce Karakolu'na yaptıkları baskında 3 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Uludere'nin Becûde köyü yakınlarında bulunan bir şantiyeye düzenledikleri baskında 1 keoçe, 2 dozer, 2 kamyon, 1 traktör, 1 jeneratör, 1 taksit, 2 taşıktan makinası, 2 karavan ve şantiye binası gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillalar Beşirdê Aruç karakol yolu köprüsünü imha ettiler.

23 Aralık 1993

■ Gerillaların Tatvan'da yola döşedikleri mayına basan 4 asker yaralandı.

■ Nusaybin ilçe merkezinde 1 özel tim gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Gerillaların Mıdyat'ın Kevirhavar mntikasında döşedikleri mayına çarpan bir panzer imha oldu ve imhae bulunan 2 asker öldü, 2 asker de yaralandı.

■ Bismil merkezde gerillalar TC'ye ait bir bankayı bombaladılar.

■ Kızıltepe ilçe merkezinde 2 yurtsever, kontra elemanları tarafından katledildi.

24 Aralık 1993

■ Gerillaların Silopi'nin Ruhaniye köyüne düzenledikleri baskında koruculara ait 3 ev yakıldı.

■ Gerillalar Gabar Zıvınga Şıkaka köyüne düzenledikleri baskında koruculara ait 100 kuyuna el koydular.

■ Gerillalar Sason'un Kortkan ilkokulunu yaktdılar.

■ Sason'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 gerilla şehit düştü. Şehit düşmanların kimlikleri şöyledir: **Hamza** (manga komutanı), **Rêber** (manga komutan yardımcısı)

■ Gerillalar İğdir'i bağlı Aralık ilçesinde 1 ajanı cezalandırdılar.

25 Kasım-24 Aralık 1993 tarihleri arası savaş bilançosu

- Toplam eylem sayısı: **125**
- Öldürülen asker sayısı: **225**
- Yaralı asker sayısı: **77**
- Öldürülen tim, ajan, kontra, polis sayısı: **39**
- Yaralı tim, ajan, kontra, polis sayısı: **8**
- Öldürülen korucu sayısı: **75**
- Yaralı korucu sayısı: **26**
- Şehit gerilla sayısı: **50**
- Yaralı gerilla sayısı: **15**
- Esir düşen gerilla sayısı: **1**
- Katledilen yurtsever sayısı: **26**
- Yakılan okul sayısı: **8**
- İmha edilen araç sayısı: **27**
- Düşürülen helikopter sayısı: **5**
- Düşman tarafından boşaltılan köy sayısı: **8**
- Silah bırakan korucu sayısı: **10**

ler, 1 adet büyük telsiz de el koydular.

■ Derik'in Olaka köyünde 1 yurtsever kontralar tarafından katledildi.

■ Gerillaların Çemişgezek'in Sarıbalta köyüne düzenlediği baskında faşistlere ait 2 ev roketlendi, 2 özel tim elemanı öldürüldü.

7 Aralık 1993

■ Gerillaların Eruh'ta yola döşedikleri mayına basan 2 kişi yaralandı.

■ Gerillalar Uludere'nin Roboski korucularından 2 kişiyi gözaltına aldılar.

■ Cizre'de 3 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

hit düştü. Eylemde 1 adet kalaşnikof şarjörü, 1 adet teyp ve çok sayıda askeri mühimmeta da gerillalar tarafından el konuldu. Eylem sonrası düşman güçleri **Beşir** adındaki yurtseveri katlettiler.

13 Aralık 1993

■ Gerillalar Uludere'nin Şexan köyündeki korucubaşını gözaltına aldılar.

■ Gerillaların Şırnak-Cizre yoluna döşedikleri mayına çarpan 1 panzer imha oldu.

■ Gerillalar Eruh'a bağlı Memira köyü karakol binasını imha ettiler.

■ Gerillaların Çukurca'nın Üzümlü Taburu'na düzenledikleri baskında

Açıklama:
İletişim aksaklığından dolayı bu ayki eylem ve haberlerin tümü alınmadı.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

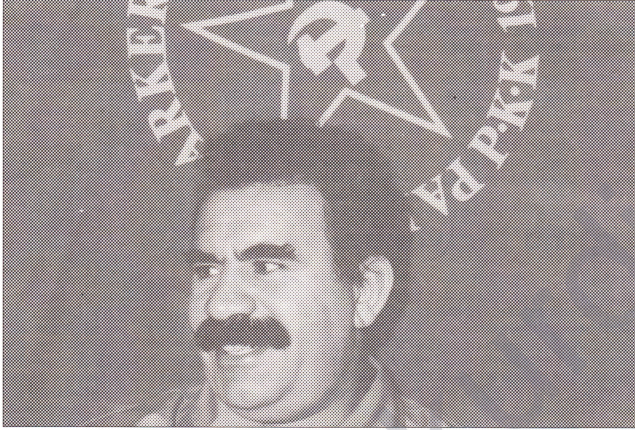
PARTİ TARİHİNDE KİŞİLİKLERİN ROLÜ VE TAKTİK UYGULAMA SORUNLARI

☐ Yaşamın yıkılış ve yeniden yapılaş süreçlerinde ortaya çıkan çok önemli sorunlar ve mutlaka başarılması gereken çok önemli görevler vardır.

Halk gerçekliğimize dayattığımız süreç, eski yaşamı her düzeyde yıkmaya ve onun yerine özgülüğü ve eşitliği esas alan yeni yaşam ilişkilerini oluşturma mücadelesini yoğunca yaşadığımız ve bu değişimin etkisini iliklerimize kadar hissettığımız bir süreçtir. Böylece dönemleri herhangi bir dönemle, özellikle yerleşmiş kurulların, tutum ve davranışların, geleneklerin ve statükonun egemen olduğu dönemlerle karıştırmamak çok önemlidir. Denilebilir ki, en fazla hasta da burada yapılmaktadır. Toplumun dingin ve eski geleneksel statükocu yaşamı esas alan kişisel alışkanlıklar ve her düzeydeki yaşam yaklaşımları devrimle yıkılmaya çalışılmaktadır. Fakat bundan kurtulmak sanıldığından daha zordur ve zor olduğu kadar da geçmişin kalıntılarını en büyük tutucu özellik olarak varlığını sürdürür. Kişiyi kolay kolay terk etmez. Hatta bu konuda geleneklerin en büyük tutuculuk, bir anlamda da karşı-devrimcilik olduğu söylenir. Bunların aşılması onlarca değil, yüzlerce yıl mücadeleyi gerektirir. Hele bizim gibi yeni yaşamı yakalamakta da çok zorlanabilir bir halk ve ona öncülük eden bir parti kadrosu açısından, günlük olarak hemen her şeyimizi etkisi altında bulunduran gelenekleri aşmak sanıldığından daha zordur. Kaba anlamda bir savaşçılık var, bir karşı koyuş var. Fakat onun özellikle sosyal yaşamı dönüştürülmesi, yenilenmesi bir insan olarak parti içinde ifadeye kavuşturulması ve hele orduya yansıtılması kolay olmuyor. Adeta kişiliğin yarısı eskiye, yarısı yeniyile temsil ediliyor. Veya bir yanımız savasçısken, bir yanımız bizi savasızdan alıkoymuyor. Bir yanımız düzensiz karşı savasçısken, bir yanımız düşman için savasçısken. Bir yanımız yeniliğe açılmışken, bir yanımız kapalı duruyor ve büyük bir gerginlik yaratıyor.

Başarı için yürekli çıkışlar gereklidir

Bu anlaşılır bir husustur. Devrim süreçleri zaten böyle olur. Ama bu dengeyi sürekli yaşayamayız. Bu çok dinamik bir dengedir. Ya karşı-devrimin körüklediği eski tutum ve davranışlar bizi tekrar geri çeker; ki bu örgüt tasfiyeciliğidir, yaşamdaki devrimci değerlerin bütölüşü ve yozlaşmasıdır. Ya da devrim bastırılır, eşkiyi çok şıradan ve etkilenilemeyecek kalınlarda düzeyinde bırakır, yaşamı bütünüyle yeniler. Bunu hem toplumla yaşandırmaya, hem de parti içinde egemen kılmaya çalışacağız. Bu çok dinamiktir. Böylece devrim günceneyecektir. Karşı-devrimci cephepin muazzam saldırısı, buna dayanarak teşkil eden işbirlikçilik ve ihanet, hatıca içimizdeki gaflet durumu, partileşme, özellikle partinin siyasal ve örgütsel savas hattına gellemeşi çok geri kadro ve savasça yapısı nedeniyle hala büyük bir tehlikeyle yüz yüzedir. Yürekli çıkışlar, başarı için çok gerekli olan kendini savasça verme, bu cesareti ve fedakarlığı sergi-

"Geleneklerin en büyük tutuculuk, bir anlamda da karşı-devrimcilik olduğu söylenir. Bunların aşılması onlarca değil, yüzlerce yıl mücadeleyi gerektirir. Hele bizim gibi yeni yaşamı yakalamakta da çok zorlanabilir bir halk ve ona öncülük eden bir parti kadrosu açısından, günlük olarak hemen her şeyimizi etkisi altında bulunduran gelenekleri aşmak sanıldığından daha zordur."

leme olmasına rağmen, bunun zafere garantileyecek düzenleniş ve planlaşması tam olmaktan uzaktır. Dolayısıyla gerginlik var. Mücadele dönüklü olarak yoğunlaştırılmazsa, denge her zaman karşı-devrim lehine dönebilir. Veya zor bela tuttuğumuz düzeyi kaybedebiliriz. Karşı-devrimin doğrudan etkilerine karşı düşebiliriz. Gerçi bu konuda boğulurcasına bir mücadele yaşanıyor. Mücadele sadece siyasal çizgi düzeyinde değildir. Yine onun gerillaya yansıtılması veya bazı ideolojik değerlendirmelerle sınırlı değildir. Özellikle öncünün bütün yönleriyle çözümlenmesi ve devrimin mal edilmesi, geriyeye çark etmeler ve özellikle provokasyonlara cevap verme bir kişiliğe dönüştürülmesi, tempo ve çalışma tarzıyla bunun bir yaşam tarzına dönüştürülmesi, hiç devrimci öncü düzeyinde temel garetinin edo edilmesi her sorumlu devrimcinin önünde kaçınılmaz ve ertelenemez bir görev olarak durmaktadır.

Bunun yanında yeni yaşamın artan sosyal görevleri var. Her devrimci partinin ilk dönemlerinde çıkışı daha çok ideolojik ve politikler ve askeri bir süreçte de girebilir. Parti gelişiyip toplumsallaştıkça, sosyal yaşamla ilişkin görevler kendini dayatır. Toplumun düzenleniş ve savasça geliştiği artık büyük özen kazanır. Bizim partimiz de böyleli bir aşamaya gelmiştir. Ama bizim kadromuzun daha çok grup dömeninin ideolojik tartışma düzeyini aşmasını bir konumdan çıkarmak istemediğini görüyoruz. Yani hareket toplumsal dengeli tamamen

kendi lehine çevirecek duruma gelmiş, toplumu alabilirdiği etkisi altına almıştır. Ama bizim kadromuz küçük bir grubun üyesiymiş gibi hareket ediyor. Bu konuda her türlü cesaretsizliği yaşamaktan kendini alıkoymuyor. Devrimin görevlerine doğru yaklaşmak istemiyor. Son dönemlerde ortaya çıktı ki, işler ve görevler büyüdüğünde çok çaba sergilemek gerekiyor. Sergelebence fazla çaba o kişiyi yorar ve yordugu için de kendisini yaşayamaz. Özellikle aydın bozuntuları ve fazla emeğe dayanandan yaşamak isteyenler, bu tutumun parti içinde tasfiyeciliğe kadar götürmüşlerdir. İsrarları partinin kitleleşmesinin ortaya çıkardığı görevlere doğru bir halk eğitimi ve örgütleniş anlayışıyla karşılık vermeyen, savasçı anlaşılmas sorunlarına kesinlikle yanıtı kapatan, bunun yerine işi çeşitli bahanelerle durdurun atkılarını, engellemeye ve daraltmaya, bazı alanlarda tam bir tasfiye pratiğine dönüştürüyor. Düşmanın veremediği zararlar böylelikle verilebilir.

Bu kişilikler çeşitli yönleriyle incelenmeye değerdir. Bunlar lafazanlıkla çok geniş parti etkileri üzerine kurulmuş istiyorlar. Eğer gerçekten üzere çok doğru gidilemezse, her düzeyde büyük bir yozlaşmaya yaşamı kaçınılmazdır. Partinin gelişiyip yer etkisini kendisini görevlere getirilerek karşılama yerine, kendi kişiliği gizlice, hatta parti kuralları ve yaşam tarzının tamamen ötesinde örgütleyip böylece parti etkinliğinden istifade ederek, bireyselleştirmek, kişisel onur adı altında bireysel tutkula-

rını partiyeye yutturmaya çalışmak, hatta bunları neredeyse bir anlayış düzeyine getirmek ve ısrarla savunmak, son zamanlarda sıkça görüldüğü hususlar oldu. Denilebilir ki, gelişen devrimin göbeğinde maskelenmiş kişilikler, ardına kadar geriyeye açık, karşı-devrimci hizmet eden, yeniliğe götürülen tutum ve davranışlarla savasçılık vermektedir. Bunlar yaşamı yarıtarak kazanmak yerine, binbir emekle kazanılmış değerleri gasp ederek yaşamak istiyorlar. Değerleri ucuz konuyorlar. Kendilerini yorman parti içinde yaşanabileceğini sanıyorlar. Tabii bahaneleri de hazırlar.

Ben buna bebelik teorileri diyorum, kendini yaşatma diyorum. Ucuz, küçük-burjuva, subjektif yorumlar geliştiriyorlar. Parti hakkında ileri geri konuşmalar, partinin büyüklüğü ve derinliğine ulaşmak yerine çok çeşitli anlayışlarla daraltmaya, kendine göre bina haklılık ileri gidirmeler, hatta denetim yetersizliğinden ötürü bina büyük bir kontrant geliştirilmeyeceği bir yıkıcılıkla yozluklar etkili oluyor. Her devrim sürecinde buna benzer örnekler bolca yaşanmıştır. Devrimsel gelişimede bilerek veya bilmeden, dolaylı veya doğrudan karşı-devrimin beslemeliği ve dayanıklılığı yapılmıştır. Hatta bazı devrimlerin tasfiye edilmesinde ortam karıştırılıyor, yol karıştırılıyor ve sosyal tabanı büyük oranda küçük-burjuvalara oluşturuyor. Ama hızla ajansmalar da buradan ortaya çıkıyor. Bunlar gerçekten bir devrim beki de karşı-devrimin cephe saldırısından daha fazla zarar verebilirler. Bunlar birçok

devrimde kazanıldığı halde geri çekiliyorlar. Hatta kurulumu bir idari sisteme yozlaştırarak tanınmaz hale getiriyorlar. Sovyet devrimi buna benzer birçok deneyin çarpıcı örneklerini teşkil etmektedir. Birçok sol örgütler Türkiye'de de yaşadığı durumları çözümlü ve tasfiyeciliğin nedenleri daha iyi anlamamıza yardım etmektedir. Kaldı ki partimizde dayatılan provokasyonların karşı-devrimle bağlantıları ve dayandığı sosyal zemini karşı-devrimin verildiğini ve en büyük zararın burada görüldüğünü günlük örneklerle herkes görüyor.

Devrimle toplumun altüst oluşu sırasında, öncü parti düzeyinde ve toplumsal zeminde ortaya çıkan bu gelişimelere şaşırıyoruz. Biz sadece bunları göstermekle yetinmeyiz. Devrim lehine tam sonuç almak için yükleneyeceğiz ve gerçekten de buradan en belirleyici rolü ölüncü oynayacağız. Öncünün yaşadığı durumlara kesin çözüm getirmek bu nedenle çok önemlidir. Öncü kendi şahsında bir devrimi iletme ve zafere götürüldüğü gibi, görevlerine oynaması halinde hiç de beklenmedik bir biçimde yeniliğe götürülebilir. Parti tarihimize bu tip kadro ve öncü anlayışlarıyla yeniliğe götürülen, çok iyi niyetli oldukları halde kendilerini farklılık getiren durumunu yenilik olarak değerlendiren tutumlarına girenlere az değidir. Halen de devam ediyor. Bunları kasamızı ekleme alıp ledir geliştirmek ger kalamayız. Hiç kimse eski yaşam alışkanlıkları, sosyal zemin ve kemalizin etkilerine veya devrim zorlukları olmayıp bu görevlere ters düşmesini dayatamaz. Bunların hepsi suç ortaklığıdır. Bu biçimde kendini ve partiyi kandırarak, kişi, bilinci ajandan daha tehlikelidir. Bunun örnekleri bazen kontralarla taş çıkartıncasına çarpıcı bir biçimde ortaya çıkıyor.

Bu konuda bizim insanımızın bazı özelliklerini anlamakta büyük yarar var. Aslında insanımız çoktan varlığını kaybetmiş; sadece zincire vurulmamış, zincire vurulmuşsa gerektirmeyecek kadar ölü bir duruma düşmüş. Bu zincire vurulmuş kişi gözü kör müdür. Ne diye zincire vurulsun? Sımdı bunları birdenbire devrimci yaşam devrimci etkisi altına almaya, tanınmaz hale getiriyor. Eskinin kölesi, devletini ve yine geleneklerini bastırıldığı kişilik, birdenbire kendini yitiriyor. Zorlaşma olayı bunları devrimlere gözükmeye saldırmaya götürüyor. Örnekler yine çıkmıştır. Neyi nasıl yaşayacağını biliyor, neyi nasıl ele alacağını biliyor. Bunların herkesi bilincini ajan değildir. Bastırılmış kişilik olduğu için fırsat buluyorlar. Hirsizden daha tehlikeli hirsiz oluyorlar. Normal bir hirsiz hirsizlikla toplumu fazla vurmaz. Ama örgüt için hirsizlik çok daha tehlikeli oluyor. Hiç edilmeyen yetkiye konmak, yerine getirdiğini işi gereken görevlere ters yaklaşımlar, birçok olağanüstü gasp etmek ne-

Devami 21. sayıya